

Регламент (ЄС) 2024/573 Європейського Парламенту та Ради від 7 лютого 2024 року про фторовані парникові гази, що вносить зміни до Директиви (ЄС) 2019/1937 та скасовує Регламент (ЄС) № 517/2014

PE/60/2023/INIT

OJ L, 2024/573, 20.02.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/573/oj> (BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, GA, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV)

● В силі

ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/573/oj>

текст



Офіційний журнал
Європейського Союзу

EN
Серія L

2024/573

20.02.2024 р

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) 2024/573 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 7 лютого 2024 року

про фторовані парникові гази, внесення змін до Директиви (ЄС) 2019/1937 та скасування Регламенту (ЄС) № 517/2014

(Текст стосується ЄЕЗ)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 192(1),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновки Європейського економічного та соціального комітету ⁽¹⁾,

Після консультацій з Комітетом регіонів,

Діючи відповідно до звичайної законодавчої процедури ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Європейська зелена угода, як зазначено в повідомленні Комісії від 11 грудня 2019 року, започаткувала нову стратегію зростання для Союзу, яка спрямована на перетворення Союзу на справедливе та процвітаюче суспільство з сучасною, ресурсоефективною та конкурентоспроможною економікою. Він підтверджує прагнення Комісії зробити Європу першим кліматично нейтральним та нульовим забрудненням континентом до 2050 року та спрямований на захист здоров'я та добробуту громадян від ризиків і впливів, пов'язаних із навколишнім середовищем, одночасно забезпечуючи інклюзивний, чесний і справедливий перехід, залишаючи нікого позаду. Крім того, Союз зобов'язується забезпечити повну імплементацію Регламенту (ЄС) 2021/1119 Європейського Парламенту та Ради ⁽³⁾ та 8-ї Програми дій з охорони довкілля, створеної Рішенням (ЄС) 2022/591 Європейського Союзу Парламенту та Ради ⁽⁴⁾, а також відданий Порядку денному сталого розвитку ООН на період до 2030 року та його Цілям сталого розвитку.
- (2) Фторвмісні парникові гази – це створені людиною хімічні речовини, які є дуже сильними парниковими газами, які часто в кілька тисяч разів сильніші за вуглекислий газ (CO₂). Разом із CO₂, метаном і закисом азоту фторовані парникові гази належать до групи викидів парникових газів, які охоплюються Паризькою угодою, прийнятою відповідно до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату (РКЗК ООН) («Паризька угода») ⁽⁵⁾. Сьогодні викиди фторвмісних парникових газів становлять 2,5 % від загальних викидів парникових газів у Союзі та подвоїлися з 1990 по 2014 роки на відміну від інших викидів парникових газів, які скоротилися.
- (3) Регламент (ЄС) № 517/2014 Європейського Парламенту та Ради ⁽⁶⁾ був прийнятий, щоб зупинити зростання викидів фторвмісних парникових газів. Згідно з висновком оцінки, підготовленої Комісією, Регламент (ЄС) № 517/2014 призвів до щорічного зменшення викидів фторвмісних парникових газів. З 2015 по 2019 рік поставки гідрофторвуглеців (ГФВ) скоротилися на 37 % у метричних тоннах і на 47 % у тоннах CO₂ еквіваленту. Також відбувся чіткий перехід до використання альтернатив із меншим потенціалом глобального потепління, включаючи природні альтернативи (наприклад, повітря, CO₂, аміак, вуглеводні та воду), у багатьох типах обладнання, яке традиційно використовує фторовані парникові гази.
- (4) Міжурядова група експертів зі зміни клімату (МГЕЗК) у своїй спеціальній доповіді за 2021 рік робить висновок, що до 2050 року в усьому світі необхідно скоротити викиди фторвмісних парникових газів на 90% порівняно з 2015 роком. У відповідь на нагальність кліматичних дій Союз збільшив свої кліматичні амбіції за допомогою Регламенту (ЄС) 2021/1119. Цей Регламент встановлює обов'язкову внутрішню ціль Союзу щодо скорочення чистих викидів парникових газів (викидів за вирахуванням абсорбції) щонайменше на 55 % до 2030 року порівняно з рівнями 1990 року та мету досягнення кліматичної нейтральності в Союзі не пізніше 2050 року. Союз також збільшила свій початковий національно визначений внесок у скорочення викидів парникових газів у рамках Паризької угоди з щонайменше 40 % до 2030 року щонайменше до 55 %. Однак оцінка Регламенту (ЄС) № 517/2014 показує, що скорочення викидів, передбачене до 2030 року в контексті застарілих кліматичних цілей Союзу, не буде повністю досягнуто.

- (5) Через глобальне збільшення викидів ГФУ Сторони Монреальського протоколу 1987 року про речовини, що руйнують озоновий шар («Протокол»), у 2016 році ухвалили рішення згідно з Кігальською поправкою до Протоколу («Кігальська поправка»), яка була схвалена від імені Союзу Рішенням Ради (ЄС) 2017/1541 ⁽⁷⁾ здійснити поступове скорочення ГФУ, яке має скоротити виробництво та споживання ГФУ більш ніж на 80 % протягом наступних 30 років. Це означає, що кожна Сторона повинна дотримуватися графіку скорочення споживання та виробництва ГФУ, а також передбачити систему ліцензування імпорту та експорту та звітності щодо ГФУ. За підрахунками, одна тільки поправка Кігалі дозволить заощадити до 0,4 °C додаткового потепління до кінця цього століття.
- (6) Важливо, щоб цей Регламент забезпечив дотримання Європейським Союзом своїх міжнародних зобов'язань відповідно до поправки Кігалі в довгостроковій перспективі, зокрема щодо скорочення споживання та виробництва ГФУ, а також вимог до звітності та ліцензування, зокрема шляхом запровадження поетапне скорочення виробництва та додавання кроків скорочення для розміщення на ринку ГФУ після 2030 року.
- (7) Деякі фторовані парникові гази, на які поширюється дія цього Регламенту, є пер- та поліфторованими речовинами (PFAS) або, як доведено або підозрюється, розкладаються на PFAS. PFAS – це хімічні речовини, які стійкі до розкладання та потенційно негативно впливають на здоров'я та навколишнє середовище. Відповідно до принципу запобіжних заходів, підприємствам слід розглянути можливість використання альтернатив, якщо вони доступні, які є менш шкідливими для здоров'я, навколишнього середовища та клімату. У 2023 році до Європейського хімічного агентства було подано пропозицію згідно з Регламентом (ЄС) № 1907/2006 Європейського Парламенту та Ради ⁽⁸⁾ щодо обмеження виробництва, розміщення на ринку та використання ПФАС, включаючи фторовані парникові гази. Розглядаючи потенційні обмеження PFAS, Комісія та держави-члени повинні брати до уваги наявність таких альтернатив.
- (8) Щоб забезпечити узгодженість із зобов'язаннями згідно з Протоколом, потенціал глобального потепління ГФУ слід розраховувати як 100-річний потенціал глобального потепління одного кілограма газу відносно одного кілограма CO₂ на основі Четвертого звіту про оцінку прийнятий IPCC. Для інших фторовмісних парникових газів слід використовувати Шостий звіт про оцінку IPCC. Враховуючи важливість швидкого скорочення викидів парникових газів для досягнення цілі Паризької угоди щодо глобального потепління на 1,5 °C, 20-річний потенціал глобального потепління парникових газів стає все більш актуальним. У зв'язку з цим, де доступно, слід надати 20-річний потенціал глобального потепління, щоб отримати кращу інформацію про вплив речовин, на які поширюється дія цього Регламенту, на клімат. Комісія повинна підвищити обізнаність про 20-річний потенціал глобального потепління фторовмісних парникових газів.
- (9) Навмисний викид фторовмісних речовин в атмосферу, якщо такий викид є незаконним, є серйозним порушенням цього Регламенту та має бути чітко заборонений. Оператори та виробники обладнання повинні бути зобов'язані запобігати витоку таких речовин, наскільки це можливо, у тому числі шляхом перевірки найбільш відповідного обладнання на витоки. Якщо викид фторовмісних речовин є технічно необхідним, оператори повинні вжити всіх технічно та економічно можливих заходів для

запобігання викиду таких речовин в атмосферу, у тому числі шляхом повторного уловлювання газів, що викидаються.

- (10) Сульфурилфторид є ще одним дуже потужним парниковим газом, який може виділятися при використанні для фумігації. Оператори, які використовують сульфурилфторид для фумігації, повинні задокументувати використання заходів із уловлювання та збору цього газу або, якщо уловлювання технічно чи економічно неможливе, повинні вказати причини цього.
- (11) Враховуючи, що процес виробництва деяких фторованих сполук може призвести до викидів інших фторованих парникових газів як побічних продуктів, такі викиди побічних продуктів повинні бути знищені або утилізовані для подальшого використання як умови для розміщення на ринку фторованих парникових газів. Від виробників та імпортерів слід вимагати документувати заходи пом'якшення, прийняті для запобігання викидам трифторметану під час виробничого процесу, і надавати докази знищення або відновлення для подальшого використання цих викидів побічних продуктів відповідно до найкращих доступних технологій. Декларація про відповідність повинна бути надана на момент розміщення на ринку фторвмісних парникових газів.
- (12) Щоб запобігти викидам фторвмісних речовин, необхідно встановити положення щодо відновлення речовин із продуктів та обладнання та щодо запобігання витокам таких речовин. Пінопласти, що містять фторовані парникові гази, повинні оброблятися відповідно до Директиви 2012/19/ЄС Європейського Парламенту та Ради (°). Зобов'язання щодо відновлення також повинні бути поширені на власників будівель і підрядників при видаленні певної піни з будівель, щоб максимізувати скорочення викидів. Оскільки рекуперація, переробка та утилізація фторвмісних парникових газів є застосуванням принципів циклічної економіки, положення щодо рекуперації речовин також вводяться у світлі повідомлень Комісії від 10 березня 2020 року про «Нову промислову стратегію для Європи», від 11 березня 2020 р. щодо «Нового плану дій із циклічної економіки – для чистішої та конкурентоспроможної Європи», від 14 жовтня 2020 р. щодо «Стратегії хімікатів для сталого розвитку на шляху до вільного від токсичних речовин середовища», від 5 травня 2021 р. щодо «Оновлення нової 2020 р.» Промислова стратегія: Побудова міцнішого єдиного ринку для відновлення Європи» та від 12 травня 2021 року «Шлях до здорової планети для всіх – План дій ЄС: «На шляху до нульового забруднення повітря, води та ґрунту»».
- (13) Для правильного функціонування холодильних і морозильних приладів значною мірою залежать від фторвмісних парникових газів, і вони представляють одну з найбільш відповідних категорій утилізації відходів електричного та електронного обладнання. Відповідно до принципу «забруднювач платить» і для забезпечення належного поводження з відходами щодо цих шкідливих газів, важливо, щоб зобов'язання щодо розширеної відповідальності виробників у випадку відходів електричного та електронного обладнання також охоплювали поводження з фторвмісними парниковими газами, що містяться або використовуються у відходах електричного та електронного обладнання. Директива 2012/19/ЄС встановлює фінансові зобов'язання для виробників електричного та електронного обладнання. Цей Регламент доповнює цю Директиву, вимагаючи фінансування збору, обробки, відновлення, екологічно безпечного видалення, переробки, утилізації або знищення

фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатках I та II до цього Регламенту, з продуктів та обладнання, що містять ці гази або чиє функціонування залежить від цих газів і є відходами електричного та електронного обладнання.

- (14) Холодильне обладнання та обладнання для кондиціонування повітря, яке міститься в транспортних засобах, має особливо високі показники витоків через вібрацію, яка виникає під час транспортування. Оператори більшості транспортних засобів повинні проводити перевірки витоків або встановлювати системи виявлення витоків і збирання фторовмісних парникових газів для такого мобільного обладнання. Як і оператори іншого обладнання, на яке поширюється дія цього Регламенту, оператори холодильного обладнання та обладнання для кондиціонування повітря на борту суден повинні вживати запобіжних заходів для запобігання витоку фторовмісних парникових газів і, якщо такий витік виявлений, повинні ремонтувати його без зайвих зусиль. затримка. Враховуючи міжнародний характер судноплавства, важливо, щоб Союз та його держави-члени, у межах своїх повноважень, працювали з третіми країнами, щоб забезпечити запобігання непотрібним викидам фторовмісних парникових газів у цьому секторі, зокрема під час монтажу, технічного обслуговування чи обслуговування, ремонт і відновлення холодильного обладнання та обладнання для кондиціонування повітря на судах. Переглядаючи виконання цього Регламенту, Комісія повинна оцінити доцільність розширення обсягу заходів стримування на судна.
- (15) Регламент (ЄС) 2018/1139 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁰⁾ та його імплементаційні акти встановлюють правила щодо навичок і знань, необхідних для фізичних осіб, які здійснюють технічне чи сервісне обслуговування компонентів повітряних суден. Щоб запобігти непотрібним викидам фторовмісних парникових газів у цьому секторі, у тому числі під час монтажу, технічного обслуговування чи обслуговування, ремонту та відновлення холодильного обладнання та обладнання для кондиціонування повітря на літаках, доцільно охопити компетенцію, яка вимагається в звичайному процесі оновлення сертифікаційних специфікацій та інших детальних специфікацій, прийнятних засобів відповідності та керівного матеріалу для застосування цього Регламенту.
- (16) Для того, щоб сприяти досягненню кліматичних цілей Союзу та заохочувати використання технології, яка не впливає або має менший вплив на клімат, яка може включати використання речовин, які є токсичними, легкозаймистими або під високим тиском, або інші відповідні ризики, член Держави повинні вжити належних заходів для забезпечення потреби у кваліфікованому персоналі, щоб велика кількість фізичних осіб, які здійснюють діяльність, пов'язану з викидами фторовмісних парникових газів і технологіями, які замінюють або зменшують їх використання, пройшли навчання та отримали сертифікати. Такі заходи повинні включати заходи в секторі теплових насосів, де буде потрібна дедалі більша кількість персоналу з необхідними навичками, серед іншого у світлі цілей, викладених у повідомленні Комісії від 18 травня 2022 року щодо «Плану REPowerEU». , для встановлення та обслуговування теплових насосів на основі нових технологій холодоагенту, до яких застосовуються різні вимоги безпеки та технічні вимоги. Держави-члени могли б, наприклад, скористатися підтримкою, наданою приватно-державним партнерством, започаткованим у рамках Європейського плану навичок, щоб збільшити кількість навчених осіб. Навчання має включати інформацію про аспекти енергоефективності, альтернативи фторовмісним парниковим

газам та відповідні нормативні акти та технічні стандарти. Програми сертифікації та навчання, створені відповідно до Регламенту (ЄС) № 517/2014, які можна інтегрувати в національні системи професійного навчання, слід переглянути або адаптувати, щоб техніки могли безпечно працювати з альтернативними технологіями. Існуючі сертифікати, видані відповідно до Регламенту (ЄС) № 517/2014, повинні залишатися дійсними.

- (17) У травні 2022 року Комісія представила план REPowerEU. План REPowerEU містить мету розгорнути 10 мільйонів гідравлічних теплових насосів до 2027 року та подвоїти темпи розгортання теплових насосів до 2030 року, що призведе до загального додаткового розгортання щонайменше 30 мільйонів теплових насосів до 2030 року. Тоді як сектор теплових насосів буде Перехід на холодоагенти з нижчим ПГП в результаті заходів, передбачених цим Регламентом, будь-яке збільшення використання теплових насосів, як це передбачено REPowerEU, може вплинути на доступність ГФУ на ринку Союзу та частково залежатиме від поглинання ринком альтернативну технологію до набрання чинності заборони розміщення на ринку відповідно до Додатку IV та кількості розгорнутих теплових насосів, які все ще потребують газів із вищим ПГП. Комісія повинна уважно стежити за розвитком ринку, включно з розвитком цін на фторовані парникові гази, перелічені в Розділі 1 Додатку I, і принаймні раз на рік оцінювати, чи існує серйозний дефіцит, який може поставити під загрозу досягнення цільових показників розгортання теплового насоса REPowerEU. Якщо Комісія виявить, що така нестача існує, повинна бути можливість надати додаткові обсяги квоти на ГФУ для сектору теплових насосів, на додаток до квоти, встановленої в Додатку VII.
- (18) Якщо доступні відповідні альтернативи використанню конкретних фторовмісних парникових газів, розміщення на ринку нового обладнання для охолодження, кондиціонування повітря та протипожежного захисту, яке містить фторовані парникові гази або функціонування якого залежить від цих газів, а також піни та технічні аерозолі, що містять фторовані парникові гази, повинні бути заборонені. Відповідно до певних умов такі заборони не повинні застосовуватися до частин, необхідних для ремонту або обслуговування існуючого обладнання, яке вже було встановлено, щоб гарантувати, що таке обладнання залишається придатним для ремонту та обслуговування протягом повного терміну служби. Якщо альтернативи недоступні або не можуть бути використані з технічних причин чи причин безпеки, або якщо використання таких альтернатив призведе до непропорційних витрат, Комісія повинна мати можливість дозволити виняток, щоб дозволити розміщення на ринку таких продуктів та обладнання на максимальний термін 4 роки. Повинна бути можливість поновити це звільнення, якщо після оцінки нового обґрунтованого запиту на звільнення Комісія через процедуру комітету дійде висновку, що альтернативи все ще недоступні.
- (19) Комісія повинна заохочувати європейські організації стандартизації розробляти та оновлювати відповідні гармонізовані стандарти для забезпечення безперервного впровадження обмежень щодо розміщення на ринку, викладених у цьому Регламенті. Держави-члени повинні забезпечити оновлення національних стандартів безпеки та будівельних норм для відображення відповідних міжнародних та європейських стандартів, у тому числі Міжнародної електротехнічної комісії (ІЕС) 60335-2-89 та ІЕС 60335-2-40.

- (20) У виробництві дозованих інгаляторів для доставки фармацевтичних інгредієнтів використовується незначна частка всіх ГФУ, які сьогодні споживаються в Союзі. Доступні альтернативні варіанти, які включають дозовані інгалятори, що використовують фторовані парникові гази з нижчим ПГП як пропеленти, які нещодавно були розроблені промисловістю. Цей Регламент включає сектор дозованих інгаляторів у систему квот на ГФУ, тим самим створюючи стимул для промисловості продовжувати свій шлях до більш чистих альтернатив. Щоб забезпечити плавний перехід, механізм квотування, передбачений для сектору дозованих інгаляторів, гарантуватиме повну квоту, що відповідає останній частці ринку цього сектору, на період з 2025 по 2026 рік, і досягне повного рівня скорочення в інших секторах підпадає під дію системи квот лише у 2030 році. ГФУ, що використовуються як пропеленти в дозованих інгаляторах, мають вирішальне значення для здоров'я пацієнтів, які страждають на респіраторні захворювання, такі як астма та хронічне обструктивне захворювання легень. Дозовані інгалятори — це лікарські засоби, які підлягають суворій оцінці, включаючи клінічні дослідження, з метою забезпечення безпеки пацієнтів. Співпраця між Комісією, компетентними органами держав-членів та Європейським агентством з лікарських засобів має сприяти плавному процесу затвердження дозованих інгаляторів, що використовують фторовані парникові гази з низьким ПГП та альтернативи фторованим парниковим газам, таким чином забезпечуючи перехід до більш чистих рішень.
- (21) Якщо доступні технічно придатні альтернативи, які відповідають політиці Союзу щодо конкуренції, введення в експлуатацію нових електричних розподільних пристроїв із відповідними фторованими парниковими газами має бути заборонено. Якщо необхідно розширити наявне електрообладнання, можна додати одну або більше додаткових комірок із фторвмісними парниковими газами з тим самим GWP, що й існуючі комірки, якщо технологія, що використовує фторовані парникові гази з нижчим GWP, призведе до заміни всього електричне обладнання.
- (22) Щоб обмежити потребу у виробництві первинного гексафториду сірки (SF_6), слід збільшити потужність регенерації SF_6 з існуючого обладнання. Не ставлячи під загрозу безпечне функціонування електричних мереж і електростанцій, слід уникати використання первинного елегазу в електричних розподільних пристроях, де технічно можливо використовувати регенований або перероблений елегатор; він доступний.
- (23) Щоб зменшити непрямий вплив роботи холодильного обладнання, обладнання для кондиціонування повітря та теплових насосів на клімат, максимальне споживання енергії таким обладнанням, як встановлено у відповідних імплементаційних заходах, ухвалених відповідно до Директиви 2009/125/ЄС Європейського Парламенту і Ради ⁽¹¹⁾ слід і надалі розглядати як підставу для звільнення певних типів обладнання від заборони на використання фторвмісних парникових газів.
- (24) Контейнери одноразового використання для фторвмісних парникових газів повинні бути заборонені, оскільки, коли ці контейнери спорожнюються, неминуче залишається певна кількість холодоагенту, який потім викидається в атмосферу. Цей Регламент повинен забороняти їх експорт, імпорт, розміщення на ринку, подальше постачання або надання на ринку, а також використання, за винятком цілей лабораторного та аналітичного використання. Щоб гарантувати, що багаторазові контейнери для фторвмісних парникових газів повторно наповнюються, а не викидаються, від

підприємств слід вимагати надання декларації про відповідність, яка включає докази домовленостей щодо повернення багаторазових контейнерів з метою повторного наповнення під час розміщення їх на ринку.

- (25) Відповідно до поправки Кігалі, експорт ГФУ з держав, які є сторонами Протоколу, до держав, які не є його сторонами, заборонено. Така заборона є важливим кроком до поступової відмови від ГФУ. Тим не менш, деякі сторони Протоколу вважають заборону недостатньою для вирішення екологічних проблем, пов'язаних з експортом ГФУ. Декілька країн, що розвиваються, які є сторонами Протоколу, підняли проблему експорту з інших сторін неефективних холодильних приладів і приладів для кондиціонування повітря, що використовують застарілі холодоагенти та холодоагенти з високим ПГП, на їхні ринки, таким чином збільшуючи потреби в обслуговуванні. Така ситуація особливо проблематична в країнах, що розвиваються, з обмеженими ресурсами та можливостями для локалізації та відновлення, а також для використаного обладнання з коротким очікуваним терміном служби та нового обладнання під час використання, але наприкінці терміну служби. У рамках глобальних зусиль Союзу щодо пом'якшення зміни клімату, щоб підтримати досягнення цілей Протоколу та відповідно до того, що вже передбачено Регламентом (ЄС) № 1005/2009 Європейського Парламенту та Ради (¹²), доцільно заборонити експорт певного вживаного та нового обладнання, що містить або функціонування якого залежить від фторвмісних парникових газів із високим ПГП. Ця заборона на експорт має застосовуватися лише у випадках, коли обладнання підпадає під заборону згідно з Додатком IV і в той же час відповідає вимогам, викладеним у статті 22(3).
- (26) З метою сприяння застосуванню заборони розміщення на ринку та обмежень щодо продуктів і обладнання, які містять фторовані парникові гази або функціонування яких залежить від цих газів, у тому числі при розміщенні на ринку в контейнерах, важливо встановити необхідне маркування вимоги до цих товарів.
- (27) Коли десфлуран використовується як інгаляційний анестетик, виділяється дуже потужний парниковий газ. Зважаючи на доступність менш потужних альтернатив, використання десфлурану повинно бути дозволено лише у випадках, коли альтернативи не можуть бути використані з медичних причин. У випадках, коли застосовується обмеження щодо дозволу на його використання, десфлуран, як і всі інші гази, слід уловлювати, а заклад охорони здоров'я повинен зберігати докази медичного обґрунтування.
- (28) Для виконання Протоколу, включаючи поступове скорочення кількості ГФУ, Комісія повинна продовжувати розподіл квот між окремими виробниками та імпортерами для розміщення на ринку ГФУ, гарантуючи, що загальний кількісний ліміт, дозволений згідно з Протоколом, не буде перевищено. Комісія повинна мати можливість, як виняток, звільнити на термін до 4 років від вимог щодо квот ГФУ для використання в певних сферах застосування або в конкретних категоріях продуктів чи обладнання. Повинна бути можливість поновити це звільнення, якщо після оцінки нового обґрунтованого запиту на звільнення Комісія через процедуру комітету дійде висновку, що альтернативи все ще недоступні. Щоб захистити цілісність поступового зменшення кількості ГФУ, розміщених на ринку, ГФУ, що містяться в обладнанні, слід продовжувати обліковувати за системою квот.

- (29) Спочатку розрахунки контрольних значень і розподілу квот між окремими виробниками та імпортерами ґрунтувалися на кількості ГФУ, про яку вони повідомили як про розміщення на ринку протягом звітного періоду з 2009 по 2012 рр. Тим не менш, щоб не виключити підприємств від виходу на ринок або від розширення своєї діяльності, менша частина загальної максимальної кількості повинна бути зарезервована для виробників та імпортерів, які раніше не розміщували ГФУ на ринку, а також для виробників та імпортерів, які мають контрольне значення та бажають збільшити свою розподіл квот.
- (30) Шляхом перерахунку принаймні кожні 3 роки контрольних значень і квот Комісія повинна забезпечити, щоб підприємствам було дозволено продовжувати свою діяльність на основі середніх обсягів, які вони розмістили на ринку за останні роки, також включаючи підприємства, які раніше не мали еталонне значення.
- (31) Від імені Союзу Комісія щорічно звітує Секретаріату з питань озону щодо імпорту та експорту гідрофторвуглеців, контрольованих відповідно до Протоколу. Незважаючи на те, що держави-члени несуть відповідальність за звітність про виробництво та знищення гідрофторвуглеців, Комісія повинна надати попередні дані про цю діяльність, щоб полегшити Секретаріату з питань озону ранній розрахунок споживання Союзу, а також дані про викиди HFC-23. За відсутності повідомлень, що розширюють положення про організацію регіональної економічної інтеграції, Комісія повинна продовжувати цю практику щорічних звітів, забезпечуючи при цьому державам-членам достатньо часу для перегляду проектів даних, наданих Комісією, щоб уникнути невідповідностей.
- (32) Враховуючи ринкову вартість виділеної квоти, доцільно заявляти про ціну її розподілу. Це дозволяє уникнути подальшої фрагментації ринку на шкоду тим підприємствам, які потребують ГФУ та вже залежать від торгівлі ГФУ на ринку, що занепадає. Припускається, що суб'єкти господарювання, які вирішили не вимагати та не сплачувати будь-яку квоту, на яку вони мали б право в рік або роки до розрахунку контрольних значень, вирішили залишити ринок і, таким чином, вони не отримують нового контрольного значення. Частина доходу має бути спрямована на покриття адміністративних витрат.
- (33) Щоб зберегти гнучкість ринку масових ГФУ, підприємствам, для яких було визначено контрольне значення, має бути можливість передати квоту іншим виробникам чи імпортерам у Союзі або іншим виробникам чи імпортерам, які представлені в Союзі єдиний представник.
- (34) Комісія має створити та керувати центральним так званим F-газовим порталом для управління квотами для розміщення на ринку ГФУ, реєстрації відповідних підприємств та звітності про всі речовини та все обладнання, розміщене на ринку, у зокрема, коли обладнання попередньо заряджено HFC, які не були розміщені на ринку до заряджання. Щоб гарантувати, що лише справжні трейдери можуть зареєструватися на порталі F-gas, необхідно встановити спеціальні умови. Дійсна реєстрація на порталі F-gas повинна означати ліцензію, яка є важливою вимогою згідно з Протоколом для моніторингу торгівлі ГФУ та запобігання незаконній діяльності в цьому відношенні.
- (35) З метою забезпечення автоматичного митного контролю в режимі реального часу на рівні відправлення, а також електронного обміну та зберігання інформації про всі

відправлення фторвмісних парникових газів, продуктів і обладнання, на які поширюється дія цього Регламенту, які надаються митним органам у члені Держави («митні органи»), необхідно з'єднати портал F-gas із середовищем єдиного вікна Європейського Союзу для митних органів («Середовище єдиного вікна ЄС для митних органів»), створеним Регламентом (ЄС) 2022/2399 Європейського Союзу. Парламент і Рада ⁽¹³⁾.

- (36) Щоб уможливити моніторинг ефективності цього Регламенту, обсяг зобов'язань щодо звітності має бути розширений, щоб охопити інші фторвмісні речовини, які мають значний ПГП або які, ймовірно, замінять використання фторвмісних парникових газів. З тієї ж причини також слід повідомляти про знищення фторвмісних парникових газів та імпорт до Союзу цих газів, які містяться в продуктах та обладнанні. Необхідно встановити мінімальні порогові значення, щоб уникнути будь-якого непропорційного адміністративного тягаря, зокрема для мікропідприємств, малих і середніх підприємств, як визначено в Додатку до Рекомендації Комісії 2003/361/ЄС ⁽¹⁴⁾, якщо це не призводить до не-дотримання Протоколу.
- (37) Щоб переконатися, що звіти про значну кількість речовин є точними та що кількість ГФУ, що міститься в попередньо зарядженому обладнанні, враховується відповідно до системи квот Союзу, слід вимагати перевірку незалежною третьою стороною.
- (38) Використання узгоджених високоякісних даних для звітування про викиди фторвмісних парникових газів має важливе значення для забезпечення якості звітності про викиди відповідно до Паризької угоди. Встановлення державами-членами систем звітності про викиди фторвмісних парникових газів забезпечить узгодженість з Регламентом (ЄС) 2018/1999 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁵⁾. Збір даних про витік фторвмісних парникових газів з обладнання підприємствами відповідно до цього Регламенту міг би значно покращити ці системи звітності про викиди. Це також має призвести до кращої оцінки викидів фторвмісних парникових газів у національних кадастрах парникових газів.
- (39) Для того, щоб полегшити митний контроль, важливо визначити інформацію, яка повинна бути подана до митних органів, де гази, продукти та обладнання, на які поширюється дія цього Регламенту, імпортуються чи експортуються, а також завдання митних органів та, у відповідних випадках, ринку органи нагляду, коли вони впроваджують заборони та обмеження на імпорт або експорт цих речовин, продуктів та обладнання. Регламент (ЄС) 2019/1020 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁶⁾, який встановлює правила ринкового нагляду та контролю продуктів, що надходять на ринок Союзу, застосовується до речовин, продуктів та обладнання, на які поширюється дія цього Регламенту. оскільки немає конкретних положень, які більш конкретно регулюють окремі аспекти ринкового нагляду та правозастосування. Якщо цей Регламент встановлює спеціальні положення, наприклад щодо митного контролю, ці більш конкретні положення мають переважну силу, таким чином доповнюючи правила, встановлені Регламентом (ЄС) 2019/1020. З метою забезпечення захисту навколишнього середовища цей Регламент повинен застосовуватися до всіх форм постачання фторвмісних парникових газів, які підпадають під дію цього Регламенту, включаючи дистанційні продажі, як зазначено в статті 6 Регламенту (ЄС) 2019/1020.

- (40) Компетентні органи держав-членів повинні вжити всіх необхідних заходів, включаючи конфіскацію та вилучення, щоб запобігти незаконному надходженню до Союзу або вивезенню з нього газів і продуктів або обладнання, на які поширюється дія цього Регламенту. Реекспорт незаконно імпортованих газів, продуктів або обладнання, на які поширюється дія цього Регламенту, повинен бути в будь-якому випадку заборонений.
- (41) Держави-члени повинні забезпечити, щоб персонал митних органів або інші уповноважені особи відповідно до національних правил, які здійснюють контроль згідно з цим Регламентом, мали відповідні ресурси та знання, наприклад, шляхом навчання, яке їм надається, і були достатньо оснащені для вирішення випадків незаконного торгівля газами, продуктами та обладнанням, на які поширюється дія цього Регламенту. Держави-члени повинні визначити митниці або інші місця, які відповідають цим умовам і, отже, уповноважені здійснювати митний контроль імпорту, експорту та транзиту.
- (42) Співпраця та обмін необхідною інформацією між усіма компетентними органами держав-членів, залученими до імплементації цього Регламенту, а саме митними органами, органами ринкового нагляду, природоохоронними органами та будь-якими іншими компетентними органами з інспекційними функціями, між державами-членами та з Комісією, надзвичайно важливі для боротьби з порушеннями цього Регламенту, зокрема з незаконною торгівлею. Через конфіденційний характер обміну інформацією, пов'язаною з митними ризиками, для цієї мети слід використовувати Систему управління митними ризиками.
- (43) Виконуючи завдання, покладені на неї цим Регламентом, і з метою сприяння співпраці та адекватному обміну інформацією між компетентними органами та Комісією у випадку перевірок відповідності та незаконної торгівлі фторованими парниковими газами, Комісія повинна використовувати Європейський офіс по боротьбі з шахрайством (OLAF), заснований Рішенням Комісії 1999/352/ЄС, ЄССС, Євратом ⁽¹⁷⁾. OLAF повинен мати доступ до всієї необхідної інформації для полегшення виконання своїх завдань.
- (44) Імпорт і експорт до держави, яка не є учасником Протоколу, ГФУ, а також продуктів і обладнання, що містять ГФУ або функціонування яких залежить від цих газів, повинні бути заборонені з 2028 року. Протокол передбачає цю заборону з 2033 року, а Метою його попереднього застосування згідно з цим Регламентом є забезпечення того, щоб глобальні заходи зі скорочення ГФУ, передбачені Поправкою Кігалі, якнайшвидше забезпечили очікувану користь для клімату.
- (45) Держави-члени повинні забезпечити застосування ефективних, пропорційних і переконливих санкцій за порушення цього Регламенту підприємствами.
- (46) Держави-члени повинні мати можливість встановлювати правила щодо кримінальних або адміністративних покарань або обох за одне й те саме порушення. Якщо держави-члени накладають як кримінальні, так і адміністративні покарання за одне й те саме порушення, ці покарання не повинні призводити до порушення права не бути судимим або покараним двічі в кримінальному провадженні за той самий кримінальний злочин (*ne bis in idem*), як тлумачиться Суд Європейського Союзу.

- (47) Компетентні органи держав-членів, включаючи природоохоронні органи, органи ринкового нагляду та митні органи, повинні проводити перевірки на основі підходу, що ґрунтується на оцінці ризику, щоб забезпечити дотримання цього Регламенту. Такий підхід необхідний для того, щоб націлити на ті види діяльності, які становлять найвищий ризик незаконної торгівлі або незаконного викиду фторовмісних парникових газів, які охоплюються цим Регламентом. Крім того, компетентні органи повинні проводити перевірки, якщо вони володіють доказами або іншою відповідною інформацією про потенційні випадки невідповідності. Якщо це доречно та наскільки це можливо, така інформація повинна бути передана митним органам для проведення аналізу ризиків перед контролем, відповідно до статті 47 Регламенту (ЄС) № 952/2013 Європейського Парламенту та Ради. ⁽¹⁸⁾. Важливо забезпечити, щоб у випадках, коли компетентні органи встановлювали випадки порушення цього Регламенту, компетентні органи, відповідальні за подальші дії щодо винесення штрафів, були проінформовані, щоб мати можливість накладати відповідне покарання, якщо це необхідно.
- (48) Викривачі можуть доводити інформацію до відома компетентних органів держав-членів, що може допомогти цим компетентним органам виявити порушення цього Регламенту та дозволити їм накладати покарання. Необхідно забезпечити наявність відповідних механізмів, які дозволять викривачам повідомляти компетентні органи про фактичні чи потенційні порушення цього Регламенту та ефективно захищати викривачів від помсти. З цією метою слід передбачити, що Директива (ЄС) 2019/1937 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁹⁾ застосовується до звітності про порушення цього Регламенту та до захисту осіб, які повідомляють про такі порушення.
- (49) Згідно з усталеною практикою Суду Європейського Союзу, саме суди держав-членів повинні забезпечити судовий захист прав особи відповідно до права Союзу. Крім того, стаття 19(1) Договору про Європейський Союз (TEU) вимагає від держав-членів надавати засоби правового захисту, які є достатніми для забезпечення ефективного правового захисту у сферах, охоплених правом Союзу. У цьому відношенні держави-члени повинні забезпечити громадськості, включаючи фізичних або юридичних осіб, доступ до правосуддя відповідно до зобов'язань, на які держави-члени погодилися відповідно до Конвенції про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень і доступ до Справедливості у справах навколишнього середовища ⁽²⁰⁾ від 25 червня 1998 року («Оргуська конвенція»).
- (50) Комісія повинна створити так званий Консультаційний форум. Консультаційний форум повинен забезпечити збалансовану участь представників держав-членів і представників відповідних зацікавлених сторін, включаючи екологічні організації, представників охорони здоров'я та асоціацій пацієнтів, а також представників виробників, операторів і сертифікованих осіб. Консультаційний форум має, у відповідних випадках, залучати Європейське агентство з лікарських засобів.
- (51) Для посилення правової визначеності застосовність, згідно з цим Регламентом, Директиви (ЄС) 2019/1937 до повідомлень про порушення цього Регламенту та захисту осіб, які повідомляють про такі порушення, має бути відображено в Директиві (ЄС) 2019/1937. До Додатку до Директиви (ЄС) 2019/1937 слід внести відповідні зміни. Держави-члени повинні забезпечити, щоб ця поправка була відображена в їхніх заходах щодо транспонування, ухвалених відповідно до цієї Директиви, хоча ні

поправка, ні адаптація національних заходів щодо транспонування не є умовою застосування Директиви (ЄС) 2019/ 1937 щодо повідомлення про порушення цього Регламенту та захисту осіб, які повідомляють про такі порушення.

(52) Для того, щоб забезпечити однакові умови для імплементації цього Регламенту, Комісії мають бути надані імплементаційні повноваження щодо:

- докази, які необхідно надати щодо руйнування або відновлення побічного виробництва трифторметану під час виробництва інших фторованих речовин,
- вимоги до перевірки витоків,
- формат, створення та зберігання записів,
- мінімальні вимоги до програм сертифікації та атестацій підготовки; і формат повідомлення про програми сертифікації та навчання,
- вимоги до включення елементів, які є суттєвими для зобов'язуючих домовленостей, які повинні бути включені до декларації про відповідність, яка надає доказ того, що багаторазові контейнери можуть бути повернуті для повторного наповнення,
- обмежені за часом винятки для продуктів і обладнання, що підпадають під заборону розміщення на ринку або введення в експлуатацію електричних розподільних пристроїв,
- формат етикеток,
- обмежені за часом звільнення від технічного обслуговування або заборони на обслуговування використання HFC з певними значеннями GWP в холодильному обладнанні, обладнанні для кондиціонування повітря та теплових насосах,
- визначення прав виробництва для виробників ГФУ,
- визначення контрольних значень для виробників та імпортерів для розміщення на ринку HFC,
- докладні умови для виплати належної суми,
- детальні заходи щодо декларації відповідності для попередньо зарядженого обладнання та їх перевірки, а також щодо акредитації верифікаторів,
- безперебійне функціонування порталу F-gas та його сумісність із середовищем єдиного вікна ЄС для митних органів,
- звільнення від заборони на експорт певної продукції та обладнання,
- дозвіл на торгівлю з особами, на яких не поширюється дія Протоколу, а також
- деталі перевірки звітності та акредитації аудиторів та формат подання звітів.

Ці повноваження мають здійснюватися відповідно до Регламенту (ЄС) № 182/2011 Європейського Парламенту та Ради (²¹).

(53) Щоб доповнити або змінити певні несуттєві елементи цього Регламенту, повноваження ухвалювати акти відповідно до статті 290 Договору про функціонування Європейського Союзу (TFEU) мають бути делеговані Комісії щодо:

- встановлення переліку продукції та обладнання, для яких відновлення фторвмісних парникових газів або їх знищення є технічно та економічно можливим, а також специфікації технології, яка буде застосовуватися,
- вимоги до маркування, викладені в статтях 12(4) - (14), де це доречно з огляду на комерційний або технологічний розвиток,
- виключення ГФУ з вимог щодо квот відповідно до рішень Сторін Протоколу,
- суми, належні для розподілу квоти та механізм розподілу квоти, що залишилася, з метою компенсації інфляції,
- Додаток VII для того, щоб дозволити розміщення на ринку кількості фторвмісних парникових газів, перелічених у Додатку I на додаток до квоти згідно з Додатком VII,
- критерії, які мають враховуватися компетентними органами держав-членів під час проведення перевірок,
- вимоги, що підлягають перевірці для моніторингу речовин, продуктів і обладнання, розміщених на тимчасове зберігання або під митну процедуру,
- методології відстеження фторвмісних парникових газів, розміщених на ринку,
- правила, застосовні до випуску для вільного обігу та експорту продукції та обладнання, імпортованих з будь-якої держави або регіональної організації економічної інтеграції та експортованих до них,
- оновлення потенціалів глобального потепління перерахованих газів, а також
- перелік газів у Додатках I, II та III, якщо групами з оцінки, створеними відповідно до Протоколу, або іншим органом еквівалентного статусу було встановлено, що ці гази мають значний вплив на клімат, і якщо такі гази експортуються, імпортуються, вироблених або розміщених на ринку у значних кількостях.

Особливо важливо, щоб Комісія проводила відповідні консультації під час своєї підготовчої роботи, у тому числі на рівні експертів, і щоб ці консультації проводилися відповідно до принципів, викладених у Міжвідомчій угоді від 13 квітня 2016 року про покращення законотворчості (²²). Зокрема, щоб забезпечити рівну участь у підготовці делегованих актів, Європейський Парламент і Рада отримують усі документи одночасно з експертами держав-членів, а їхні експерти систематично мають доступ до засідань експертних груп Комісії, які займаються підготовкою делеговані акти.

(54)Захист осіб щодо обробки персональних даних державами-членами регулюється Регламентом (ЄС) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради (²³), а захист осіб щодо обробки персональних даних Комісією регулюється Регламентом (ЄС) 2018/1725 Європейського Парламенту та Ради (²⁴), зокрема щодо вимог конфіденційності та безпеки обробки, передачі персональних даних від Комісії державам-членам, законність обробки та права суб'єктів даних на інформацію, доступ до своїх персональних даних та їх виправлення.

(55)Відповідно до частини 1 статті 42 Регламенту (ЄС) 2018/1725 було проведено консультації з Європейським інспектором із захисту даних, який надав офіційні коментарі 23 травня 2022 року.

(56)Оскільки цілі цього Регламенту, а саме запобігання додатковим викидам фторвмісних парникових газів, таким чином сприяючи досягненню кліматичних цілей Союзу, та забезпечення дотримання Протоколу щодо зобов'язань, пов'язаних з гідрофторвуглеводами, не можуть бути достатньою мірою досягнуті державами-членами, а можуть, скоріше, шляхом через транскордонний характер екологічної проблеми, що розглядається, і вплив цього Регламенту на торгівлю всередині Союзу та зовнішню торгівлю, що краще досягається на рівні Союзу, Союз може прийняти заходи відповідно до принципу субсидіарності, як викладено у ст. 5 TEU. Відповідно до принципу пропорційності, викладеного у цій статті, цей Регламент не виходить за межі того, що необхідно для досягнення цих цілей.

(57)Необхідно внести ряд змін до Регламенту (ЄС) № 517/2014. В інтересах ясності цей Регламент має бути скасовано та замінено цим Регламентом,

УХВАЛИЛИ ЦЮ РЕГЛАМЕНТУ:

РОЗДІЛ I

Загальні положення

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент:

- (а)встановлює правила щодо стримування, використання, відновлення, переробки, утилізації та знищення фторовмісних парникових газів, а також відповідних допоміжних заходів, таких як сертифікація та навчання, що включає безпечне поводження з фторовмісними парниковими газами та альтернативними речовинами, які не містять фтор;
- (б)встановлює умови щодо виробництва, імпорту, експорту, розміщення на ринку, подальшого постачання та використання фторовмісних парникових газів, а також конкретних продуктів і обладнання, що містять фторовані парникові гази або функціонування яких залежить від цих газів;
- (с) накладає умови на конкретне використання фторовмісних парникових газів;
- (д) встановлює кількісні обмеження розміщення на ринку гідрофторвуглеців;
- (д) встановлює правила звітності.

Стаття 2

Область застосування

Цей Регламент застосовується до:

- (а)фторовмісні парникові гази, перелічені в Додатках I, II та III, окремо або у вигляді сумішей; і
- (б)продукти та обладнання та їх частини, що містять фторовані парникові гази або функціонування яких залежить від цих газів.

Стаття 3

Визначення

Для цілей цього Регламенту застосовуються такі визначення:

- (1) «потенціал глобального потепління» або «GWP» означає потенціал кліматичного потепління парникового газу відносно діоксиду вуглецю (CO_2), розрахований у термінах 100-річного потенціалу глобального потепління, якщо не зазначено інше, одного кілограма парниковий газ по відношенню до одного кілограма CO_2 , як зазначено в Додатках I, II, III та VI або у випадку сумішей, розрахований згідно з Додатком VI;
- (2) «суміш» означає речовину, що складається з двох або більше речовин, принаймні одна з яких є речовиною, зазначеною в Додатку I, II або III;
- (3) «тонна CO_2 еквіваленту» означає кількість парникових газів, виражену як добуток ваги парникових газів у метричних тоннах та їх потенціалу глобального потепління;
- (4) «гідрофторвуглеці» або «ГФУ» означає речовини, перелічені в розділі 1 Додатку I, або суміші, що містять будь-які з цих речовин;
- (5) «оператор» означає підприємство, яке фактично здійснює повноваження щодо технічного функціонування продуктів, обладнання чи засобів, на які поширюється дія цього Регламенту, або власника, призначеного державою-членом відповідальним за виконання зобов'язань оператора в окремих випадках;
- (6) «розміщення на ринку» означає митний випуск для вільного обігу в Союзі або постачання або надання іншій особі в межах Союзу вперше за плату чи безкоштовно, або використання вироблених речовин, або вироблена продукція або обладнання для власного використання;
- (7) «імпорт» означає ввезення речовин, продуктів та обладнання на митну територію Союзу, якщо ця територія охоплена ратифікацією Монреальського протоколу 1987 року про речовини, що руйнують озоновий шар («Протокол»), і включає тимчасове зберігання та митні процедури, зазначені у статтях 201 та 210 Регламенту (ЄС) № 952/2013;
- (8) «експорт» означає вивезення речовин, продуктів та обладнання з митної території Союзу, якщо ця територія охоплена ратифікацією Протоколу;
- (9) «герметично закриті обладнання» означає обладнання, у якому всі частини, що містять фторовані парникові гази, герметичні під час виробничого процесу на території виробника шляхом зварювання, пайки або подібного постійного з'єднання, яке може включати закриті клапани або закриті сервісні порти, які дозволяють належне ремонт або утилізація, і з'єднання в герметичній системі мають випробуваний рівень витoku менше ніж 3 грами на рік під тиском щонайменше в чверть від максимально допустимого тиску;
- (10) «контейнер» означає ємність, призначену головним чином для транспортування або зберігання фторовмісних парникових газів;
- (11) «рекуперація» означає збирання та зберігання фторовмісних парникових газів із контейнерів, продуктів та обладнання під час технічного обслуговування чи обслуговування або перед утилізацією контейнерів, продуктів чи обладнання;

- (12) «переробка» означає повторне використання відновленого фторованого парникового газу після основного процесу очищення, включаючи фільтрування та сушіння;
- (13) «регенерація» означає повторну обробку відновленого фторованого парникового газу до еквівалентної продуктивності первинної речовини, беручи до уваги її цільове використання, на авторизованих установках з регенерації, які мають відповідне обладнання та процедури, щоб уможливити регенерацію таких газів і що може оцінити та підтвердити рівень необхідної якості;
- (14) «знищення» означає процес перетворення або розкладання, назавжди та якомога повніше, фторовмісного парникового газу в одну або декілька стабільних речовин, які не є фторвмісними парниковими газами;
- (15) «виведення з експлуатації» означає остаточне виведення з експлуатації або використання продукту чи обладнання, що містить фторвмісні парникові гази, включаючи остаточне закриття об'єкта;
- (16) «ремонт» означає відновлення пошкоджених або протікаючих продуктів або обладнання, які містять фторовані парникові гази або функціонування яких залежить від цих газів, включаючи частину, яка містить або призначена для утримання таких газів;
- (17) «встановлення» означає процес з'єднання двох або більше одиниць обладнання або ланцюгів, що містять або призначені для утримання фторвмісних парникових газів, з метою складання системи в місці, де вона буде експлуатуватися, що передбачає з'єднання разом газотранспортних провідників система для завершення ланцюга незалежно від необхідності зарядки системи після складання;
- (18) «обслуговування» означає всі дії, за винятком відновлення згідно зі статтею 8 та перевірки витоків відповідно до статті 4 та статті 10(1), першого абзацу, пункту (b), які спричиняють розмикання контурів або інших частин, що містять або призначені для утримання фторвмісних парникових газів, постачання системи фторвмісними парниковими газами, видалення однієї або кількох частин ланцюга чи обладнання, повторного збирання двох або більше частин ланцюга чи обладнання, а також усунення витоків або додавання фторвмісних парникових газів;
- (19) «перва речовина» означає речовину, яка раніше не використовувалася;
- (20) «стаціонарний» означає, що зазвичай не переміщується під час роботи, і охоплює обладнання для кондиціонування повітря, яке пересувається між кімнатами;
- (21) «мобільний» означає зазвичай у дорозі під час роботи;
- (22) «однокомпонентна піна» означає пінну композицію, що міститься в одному аерозольному розпилювачі в непрореагованому або частково прореагованому рідкому стані, яка розширюється та твердне, коли виходить з розпилювача;
- (23) «вантажний автомобіль-рефрижератор» означає автомобіль масою понад 3,5 тонни, який спроектований і виготовлений переважно для перевезення вантажів і обладнаний холодильною установкою;
- (24) «причіп-рефрижератор» означає транспортний засіб, який спроектований і виготовлений для буксирування дорожнім транспортним засобом або трактором,

головним чином для перевезення вантажів, і який обладнаний холодильною установкою;

- (25) «рефрижераторний транспортний засіб легкої вантажопідйомності» означає автомобільний транспортний засіб масою 3,5 тонни або менше, який призначений і виготовлений переважно для перевезення вантажів і який обладнаний холодильною установкою;
- (26) «система виявлення витоку» означає відкалібрований механічний, електричний або електронний пристрій для виявлення витоку фторовмісних парникових газів, який у разі виявлення сповіщає оператора;
- (27) «підприємство» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка здійснює діяльність, згадану в цьому Регламенті;
- (28) «вихідна сировина» означає будь-який фторований парниковий газ, перерахований у Додатку I або II, який піддається хімічній трансформації в процесі, у якому він повністю перетворюється на вихідний склад, і викиди якого є незначними;
- (29) «комерційне використання» означає використання для зберігання, демонстрації або відпуску продуктів, для продажу кінцевим споживачам, у роздрібній торгівлі та громадському харчуванні;
- (30) «обладнання протипожежного захисту» означає обладнання та системи, що використовуються для запобігання або гасіння пожежі, включаючи вогнегасники;
- (31) «органічний цикл Ренкіна» означає цикл, що містить конденсовані речовини, які перетворюють тепло від джерела тепла в енергію для виробництва електричної або механічної енергії;
- (32) «військове обладнання» означає зброю, боєприпаси та матеріали, призначені спеціально для військових цілей, які необхідні для захисту основних інтересів безпеки держав-членів;
- (33) «електричні розподільні пристрої» означає комутаційні пристрої та комбінацію таких пристроїв із відповідним контрольним, вимірювальним, захисним і регулюючим обладнанням, а також вузли таких пристроїв і обладнання з відповідними з'єднаннями, аксесуарами, корпусами та опорними конструкціями, призначені для використання у зв'язку з генерацією, передача, розподіл і перетворення електричної енергії;
- (34) «багатокомпонентні централізовані холодильні системи» означає системи з двома чи більше компресорами, що працюють паралельно, які підключені до одного чи кількох загальних конденсаторів та кількох охолоджуючих пристроїв, таких як вітрини, шафи та морозильні камери, або до охолоджених складських приміщень;
- (35) «первинний холодоагентний контур каскадних систем» означає первинний контур у непрямих середньотемпературних системах, де комбінація двох або більше окремих холодильних контурів з'єднана послідовно таким чином, що первинний контур поглинає тепло конденсатора від вторинного контуру для середньої температури;
- (36) «використання» означає, по відношенню до фторовмісних парникових газів, їх використання у виробництві, технічному обслуговуванні або обслуговуванні, включаючи заправку, продуктів і обладнання, або в інших видах діяльності та процесах, зазначених у цьому Регламенті;

- (37) «представництво в межах Союзу» означає для фізичної особи, що ця особа має своє звичайне місце проживання в Союзі, а щодо юридичної особи, для цієї особи має постійне комерційне представництво, як зазначено в Стаття 5, пункт (32) Регламенту (ЄС) № 952/2013 в Союзі;
- (38) «автономна» означає повністю виготовлену на заводі систему, яка знаходиться у відповідній рамі або корпусі, виготовляється та транспортується повністю або складається з двох або більше секцій, може містити запірні клапани та в якій жодні газомісні частини не підключені на місці;
- (39) «розділена система» означає систему, що складається з ряду холодильних трубопроводів, які утворюють окремий, але взаємопов'язаний блок, що потребує встановлення та підключення компонентів контуру холодоагенту в точці використання;
- (40) «кондиціонування повітря» означає процес обробки повітря для задоволення вимог кондиціонованого приміщення шляхом контролю його температури, вологості, чистоти або розподілу;
- (41) «тепловий насос» означає частину обладнання, здатне використовувати тепло навколишнього середовища або відпрацьоване тепло з джерел повітря, води чи землі для забезпечення тепла чи охолодження та базується на взаємозв'язку одного чи кількох компонентів, що утворюють замкнутий контур охолодження, в якому циркулює холодоагент відбирати і віддавати тепло;
- (42) «вимоги безпеки» означає вимоги щодо безпеки використання фторовмісних парникових газів і природних холодоагентів або продуктів і обладнання, що їх містять або покладаються на них, забороняючи використання певних фторовмісних парникових газів або їх альтернатив, у тому числі, якщо вони містяться в продукті чи обладнанні на конкретне місце передбачуваного використання через особливості місця та застосування, які викладені в:
- (а) право Союзу або національне право; або
 - (б) юридично необов'язковий акт, що містить технічну документацію або стандарти, які необхідно застосовувати для забезпечення безпеки в конкретному місці, за умови, що вони відповідають відповідному законодавству Союзу або національному законодавству;
- (43) «охолодження» означає процес підтримки або зниження температури продукту, речовини, системи чи іншого елемента;
- (44) «охолоджувач» означає єдину систему, основною функцією якої є охолодження теплоносія (наприклад, води, гліколю, розсолу або CO₂) для охолодження, обробки, збереження або комфорту;
- (45) «пінопластова панель» означає структуру, виготовлену з шарів, що містять пінопласт і твердий матеріал, такий як дерево або метал, прикріплені до однієї або обох сторін;
- (46) «ламінована плита» означає пінопласт, покритий тонким шаром нетвердого матеріалу, такого як пластик.

РОЗДІЛ II

Стимування

Стаття 4

Запобігання викидам

1. Навмисний викид фторовмісних парникових газів в атмосферу забороняється, якщо викид не є технічно необхідним для використання за призначенням.

Якщо навмисний викид є технічно необхідним для використання за призначенням, оператори обладнання, яке містить фторовані парникові гази, або об'єктів, де використовуються фторовані парникові гази, повинні вжити всіх технічно та економічно можливих заходів для запобігання, наскільки це можливо, їх викиду в атмосферу, в тому числі шляхом повторного вловлювання газів, що викидаються.

2. У разі фумігації сульфурилфторидом оператори повинні задокументувати використання заходів з уловлювання та збору або вказати причини, через які заходи з уловлювання та збору були технічно чи економічно неможливими. Оператори повинні зберігати підтверджуючі докази протягом 5 років і надавати їх, за запитом, компетентному органу відповідної держави-члена або Комісії.

3. Оператори та виробники обладнання, яке містить фторовані парникові гази, або оператори установок, де використовуються фторовані парникові гази, а також підприємства, які володіють таким обладнанням під час його транспортування чи зберігання, повинні вжити всіх необхідних запобіжних заходів для запобігання ненавмисному вивільненню такого газу. Вони повинні вжити всіх технічно та економічно можливих заходів для мінімізації витоку газів.

4. Під час виробництва, зберігання, транспортування та переміщення фторвмісних парникових газів з одного контейнера чи системи в інший, до обладнання чи об'єкта відповідне підприємство вживає всіх необхідних запобіжних заходів, щоб максимально обмежити викид фторвмісних парникових газів. Цей параграф також застосовується, якщо фторвмісні парникові гази утворюються як побічні продукти.

5. У разі виявлення витоку фторвмісних парникових газів оператори та виробники обладнання та оператори установок, де використовуються фторовані парникові гази, а також підприємства, які володіють таким обладнанням під час його транспортування чи зберігання, повинні забезпечити, щоб обладнання або об'єкт, де використовуються фторвмісні парникові гази, ремонтується без зайвої затримки.

Якщо обладнання підлягає перевірці на герметичність згідно зі статтею 5(1) і витік в обладнанні було усунено, оператори обладнання повинні забезпечити перевірку обладнання фізичною особою, яка має сертифікат відповідно до статті 10 у не раніше ніж через 24 години роботи, але не пізніше ніж через 1 місяць після ремонту, щоб переконатися, що ремонт був ефективним. Для мобільного обладнання, переліченого в пунктах (a), (b) і (c) частини 3 статті 5, перевірка герметичності може бути проведена безпосередньо після ремонту.

6. Без шкоди для першого абзацу частини 1 статті 11 забороняється розміщення на ринку фторвмісних парникових газів, якщо виробники або імпортери не нададуть докази компетентному органу держави-члена під час такого розміщення на ринку. , що будь-який трифторметан, вироблений як побічний продукт під час процесу виробництва фторвмісних парникових газів, у тому числі під час виробництва вихідної сировини для виробництва цих газів, було знищено або відновлено для подальшого використання з використанням найкращих доступних технологій.

З метою надання таких доказів виробники та імпортери повинні скласти декларацію про відповідність, що супроводжується супровідною документацією:

- (а) встановлення походження фторвмісних парникових газів, які будуть розміщені на ринку;
- (б) визначення виробничих потужностей походження фторвмісних парникових газів, які будуть розміщені на ринку, включаючи ідентифікацію тих потужностей походження будь-яких речовин-прекурсорів, які передбачають утворення хлордифторметану (R-22) як частину виробничого процесу для виробництва фторвмісних парникових газів, які будуть розміщені на ринку;
- (с) підтвердження наявності та функціонування технології зменшення викидів на об'єктах походження, еквівалентної схваленій РКЗК ООН базової методології АМ0001 для спалювання потоків відходів трифторметану або підтвердження методології уловлювання та знищення, яка гарантує, що викиди трифторметану знищуються відповідно до вимог згідно з протокол;
- (д) щодо будь-якої додаткової інформації, що полегшує відстеження фторвмісного парникового газу перед імпортом.

Виробники та імпортери повинні зберігати декларацію про відповідність та супровідну документацію протягом щонайменше 5 років з моменту розміщення на ринку та надавати їх, на вимогу, компетентному органу відповідної держави-члена або Комісії.

Комісія може за допомогою імплементаційних актів визначити детальні заходи щодо декларації відповідності та супровідної документації, згаданої у другому абзаці. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

7. Фізичні особи, які здійснюють діяльність, зазначену в пунктах (а), (б) і (с) першого абзацу статті 10(1), повинні бути сертифіковані відповідно до статті 10 і вживати запобіжних заходів для запобігання витоку фторованих парникових газів, перелічених в Додатках I та II, а якщо фторовані парникові гази використовуються в електричних розподільних пристроях, також у Додатку III.

Юридичні особи, які здійснюють встановлення, технічне обслуговування або обслуговування, ремонт або виведення з експлуатації обладнання, переліченого в пунктах (а) - (е) частини 2 статті 5 та пунктах (а) і (б) частини 3 статті 5, повинні бути сертифіковані відповідно до статті 10 і повинні вживати запобіжних заходів для запобігання витоку фторвмісних парникових газів, перелічених у Додатку I та Розділі 1 Додатку II.

Фізичні особи, які здійснюють технічне обслуговування або технічне обслуговування та ремонт обладнання для кондиціонування повітря, що містить фторовані парникові гази в автомобілях, які підпадають під дію Директиви 2006/40/ЄС Європейського Парламенту та Ради (25), а також мобільного обладнання, переліченого в Підпункт (с) частини 3 статті 5 цього Регламенту повинен мати принаймні атестацію з підготовки відповідно до другого абзацу частини 1 статті 10 цього Регламенту.

Стаття 5

Перевірки на герметичність

1. Оператори та виробники обладнання, яке містить 5 тонн CO₂ еквівалента або більше фторованих парникових газів, перелічених у Додатку I, або 1 кілограм або більше фторованих парникових газів, перелічених у Розділі 1 Додатку II, які не містяться у пінах, повинні забезпечити що обладнання перевірено на герметичність.

Герметично закрите обладнання не повинно перевірятися на герметичність за умови, що воно позначене як герметично закрите обладнання та відповідає одній із таких умов:

- (а) він містить менше 10 тонн CO₂ еквіваленту фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку I; або
- (б) він містить менше 2 кілограмів фторовмісних парникових газів, перелічених у Розділі 1 Додатку II.

Як відступ від другого абзацу, якщо герметично закрите обладнання встановлено в житлових будинках, воно не повинно перевірятися на витоки, якщо таке обладнання містить менше 3 кілограмів фторовмісних парникових газів, за умови, що воно позначене як герметично закрите.

Електричні розподільні пристрої не повинні перевірятися на герметичність за умови, що вони відповідають одній із таких умов:

- (а) він має перевірену швидкість витоку менше ніж 0,1 % на рік, як зазначено в технічній специфікації виробника, і має відповідне маркування;
- (б) він оснащений пристроєм контролю тиску або щільності з автоматичною системою сповіщення під час роботи;
- (с) він містить менше 6 кілограмів фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку I.

2. Частина 1 застосовується до операторів і виробників наступного стаціонарного обладнання, яке містить фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I або в Секції 1 Додатку II:

- (а) холодильне обладнання;
- (б) обладнання для кондиціонування повітря;

- (с) теплові насоси;
- (d) засоби протипожежного захисту;
- (д) органічні цикли Ренкіна;
- (f) електричні розподільні пристрої.

3. Частина 1 застосовується до операторів і виробників наступного мобільного обладнання, яке містить фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I або в Секції 1 Додатку II:

- (a) холодильні установки рефрижераторів і причепів-рефрижераторів;
- (б) холодильні установки рефрижераторних легкових транспортних засобів, інтермодальних контейнерів, у тому числі рефрижераторних, і вагонів;
- (с) обладнання для кондиціонування повітря та теплові насоси у важких транспортних засобах, фургонах, недорожній мобільній техніці, яка використовується в сільському господарстві, гірничодобувній промисловості та будівництві, поїздах, метро, трамваях та літаках.

Що стосується обладнання, зазначеного в частині 2, пунктах (а) - (е), і пунктах (а) і (б) цього параграфу, перевірки повинні проводитися фізичними особами, сертифікованими відповідно до статті 10.

4. Стосовно мобільного обладнання, зазначеного в параграфі 3, пункт (с), перевірки повинні проводитися фізичними особами, які мають принаймні атестацію на підготовку відповідно до статті 10(1), другий абзац.

5. Частина 1 і 6 не застосовуються до операторів мобільного обладнання відповідно до пунктів (б) і (с) частини 3 до 12 березня 2027 року.

6. Перевірки витоків, зазначені в параграфі 1, повинні проводитися з такою частотою:

- (а) для обладнання, яке містить менше 50 тонн CO₂ еквівалента фторованих парникових газів, перелічених у Додатку I, або менше 10 кілограмів фторованих парникових газів, перелічених у Секції 1 Додатку II: принаймні кожні 12 місяців; або якщо в такому обладнанні встановлено систему виявлення витoku, принаймні кожні 24 місяці;
- (б) для обладнання, яке містить 50 тонн CO₂ еквіваленту або більше, але менше 500 тонн CO₂ еквівалента фторованих парникових газів, перелічених у Додатку I, або 10 кілограмів або більше, але менше 100 кілограмів фторованих парникових газів, перелічених у Розділі 1 Додаток II: принаймні кожні 6 місяців або, якщо в такому обладнанні встановлено систему виявлення витоків, принаймні кожні 12 місяців;
- (с) для обладнання, яке містить 500 тонн CO₂ еквівалента або більше фторованих парникових газів, перелічених у Додатку I, або 100 кілограмів або більше фторованих парникових газів, перелічених у Розділі 1 Додатку II: принаймні кожні 3 місяці або, якщо є система виявлення витoku встановлені в такому обладнанні, принаймні кожні 6 місяців.

7. Зобов'язання, викладені в параграфі 1 щодо протипожежного обладнання, як зазначено в пункті (d) параграфу 2, вважаються виконаними за умови дотримання таких умов:

(а) існуючий режим перевірки відповідає стандартам ISO 14520 або EN 15004; і

(б) протипожежне обладнання перевіряється так часто, як це вимагається згідно з пунктом б.

Зобов'язання, викладені в параграфі 1, щодо мобільного обладнання для кондиціонування повітря та теплових насосів, як зазначено в параграфі 3, пункт (с), вважаються виконаними за умови, що мобільне обладнання для кондиціонування повітря та теплові насоси підлягають до режиму регулярних інспекцій, що включає перевірки витоків.

8. Комісія може за допомогою імплементаційних актів визначити вимоги до перевірок витоків, які мають проводитися відповідно до параграфу 1 для кожного типу обладнання, зазначеного в параграфах 2 і 3, та визначити ті частини обладнання, які, швидше за все, можуть мати витік. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

Стаття 6

Системи виявлення витоків

1. Оператори стаціонарного обладнання, перерахованого в пунктах (а) - (d) частини 2 статті 5, яке містить фторовмісні парникові гази, перелічені в Додатку I, у кількості 500 тонн CO₂ еквівалента або більше або 100 кілограмів або більше газів перерахованих у Розділі 1 Додатку II, повинні забезпечувати наявність системи виявлення витоків обладнання, яка попереджає оператора або сервісну компанію про будь-який витік.

2. Оператори стаціонарного обладнання, переліченого в пунктах (е) і (f) частини 2 статті 5, яке містить фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I, у кількості 500 тонн CO₂ еквівалента або більше та встановлене з 1 січня 2017 року, має забезпечити наявність системи виявлення витоків в обладнанні, яка сповіщає оператора або сервісну компанію про будь-який витік.

3. Оператори стаціонарного обладнання, переліченого в пунктах (а) - (е) частини 2 статті 5, на яке поширюється дія частин 1 або 2 цієї статті, повинні забезпечити перевірку систем виявлення витоків принаймні один раз на 12 місяців, щоб забезпечити їх належне функціонування.

4. Оператори стаціонарного обладнання, переліченого в пункті (f) частини 2 статті 5, на яке поширюється дія пункту 2 цієї статті, забезпечують перевірку систем виявлення витоків принаймні один раз на 6 років для забезпечення їх належного функціонування.

Стаття 7

Облік

1. Оператори обладнання, яке підлягає перевірці на витіки згідно зі статтею 5(1), повинні створити та зберігати записи для кожної частини такого обладнання, вказуючи таку інформацію:

- (а) кількість і тип газів, що містяться в обладнанні, із зазначенням окремо, якщо застосовно, кількості, доданої під час встановлення;
- (б) кількість газів, доданих під час технічного чи сервісного обслуговування або через витік, включаючи дату такого додавання;
- (с) кількість виділених газів;
- (д) у разі додавання газів, кількість і тип цих газів, а також те, чи були вони перероблені чи регенеровані, а також назва та адреса в Союзі підприємства з рециркуляції чи регенерації та, якщо застосовно, номер сертифіката;
- (д) ідентифікаційні дані підприємства, яке встановлювало, обслуговувало, обслуговувало та, де застосовно, відновлювало, ремонтувало, перевіряло на наявність витоків або виводило з експлуатації обладнання, у тому числі, якщо застосовно, номер його сертифіката та якщо підприємство, відповідальне за виконання цих операцій, є юридична особа, як ідентифікаційні дані підприємства, так і фізичної особи, яка здійснює операції;
- (ф) дати та результати перевірок, проведених відповідно до частини 1 статті 5, а також дати та результати будь-якого ремонту витіку;
- (г) якщо обладнання було виведено з експлуатації, вжиті заходи щодо відновлення та утилізації газів.

2. Якщо записи, зазначені в частині 1, не зберігаються в базі даних, створеній компетентними органами держав-членів, застосовуються такі правила:

- (а) оператори, згадані в частині 1, повинні зберігати записи, згадані в цій частині, щонайменше 5 років;
- (б) підприємства, які здійснюють діяльність, зазначену в параграфі 1, пункт (е), для операторів, повинні зберігати копії записів, згаданих у параграфі 1, принаймні 5 років.

Записи, зазначені в параграфі 1, повинні бути доступні, на запит, компетентному органу відповідної держави-члена або Комісії.

3. Для цілей частини 6 статті 11 підприємства, що постачають фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I або в Розділі 1 Додатку II, повинні створити записи відповідної інформації про покупців цих фторованих парникових газів, яка включає такі відомості:

- (а) номер сертифіката кожного покупця;
- (б) відповідну кількість закуплених газів.

Підприємства, що постачають гази, повинні зберігати записи принаймні 5 років і надавати ці записи, на запит, компетентному органу відповідної держави-члена або Комісії.

4. Для цілей частини 7 статті 11 підприємства, які продають негерметично закриті обладнання, заряджене фторвмісними парниковими газами,

перераховане в Додатку I та в Секції 1 Додатку II, повинні вести облік проданого обладнання та сертифікованих підприємств, які проведе монтаж. Підприємства, які продають обладнання, зазначене у частині 7 статті 11, повинні зберігати записи протягом періоду щонайменше 5 років і надавати ці записи, на запит, компетентному органу відповідної держави-члена.

5. Підприємства, які виробляють, у тому числі як побічну продукцію, розміщують на ринку, постачають або отримують речовини, перелічені в Секції 1 Додатку I, призначені для звільнених видів використання, зазначених у Статті 16(2), повинні вести записи, що містять принаймні наступну інформацію, залежно від обставин:

- (а) назва речовини або суміші, що містить таку речовину;
- (б) кількість, вироблена, імпортована, експортована, регенована або знищена протягом даного календарного року;
- (с) кількість, поставлена та отримана протягом даного календарного року, на окремого постачальника або отримувача;
- (д) імена та контактні дані постачальників або отримувачів;
- (д) використана кількість протягом даного календарного року із зазначенням фактичного використання; і
- (ф) кількість, що зберігається на 1 січня та 31 грудня відповідного календарного року.

Підприємства повинні зберігати записи, зазначені в першому абзаці, щонайменше 5 років після виробництва, розміщення на ринку, постачання або отримання, і надавати їх доступними, на запит, компетентним органам відповідної держави-члена або Комісія. Ці компетентні органи та Комісія повинні забезпечити конфіденційність інформації, що міститься в цих записах.

6. Комісія може за допомогою імплементаційного акта визначити формат записів, зазначених у частинах 1, 3, 4 та 5, і визначити, як вони повинні створюватися та зберігатися. Такий імплементаційний акт ухвалюється відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

Стаття 8

Відновлення та знищення

1. Оператори обладнання, яке містить фторовані парникові гази, які не містяться в пінопластах, повинні забезпечити відновлення цих речовин і, після виведення обладнання з експлуатації, їх переробку, регенерацію або знищення.

Відновлення цих речовин здійснюється фізичними особами, які мають відповідні сертифікати, передбачені статтею 10.

2. Зобов'язання, викладені в частині 1, застосовуються до операторів будь-якого з наступного стаціонарного обладнання:

- (а) контури охолодження холодильного обладнання, обладнання для кондиціонування повітря та теплових насосів;

- (б) обладнання, що містить фторовані розчинники на основі парникових газів;
- (с) засоби протипожежного захисту;
- (d) електричні розподільні пристрої.

3. Зобов'язання, викладені в частині 1, застосовуються до операторів будь-якого з наступного мобільного обладнання:

- (а) контури охолодження холодильних установок рефрижераторів і причепів-рефрижераторів;
- (б) контури охолодження холодильних установок рефрижераторних легкових транспортних засобів та інтермодальних контейнерів, у тому числі рефрижераторних, і залізничних вагонів;
- (с) контури охолодження обладнання для кондиціонування повітря та теплових насосів у важких транспортних засобах, фургонах, недорожній мобільній техніці, яка використовується в сільському господарстві, гірничодобувній промисловості та будівництві, поїздах, метро, трамваях та літаках.

4. Для утилізації фторовмісних парникових газів з обладнання для кондиціонування повітря в автомобілях, які підпадають під дію Директиви 2006/40/ЄС, і з мобільного обладнання, зазначеного в параграфі (3), пунктах (b) і (с), лише фізичні особи, які мають принаймні атестацію про підготовку відповідно до другого абзацу частини 1 статті 10 цього Регламенту, вважаються такими, що мають належну кваліфікацію.

5. Зобов'язання, викладені в частині 1, застосовуються до операторів мобільного обладнання згідно з пунктами (b) і (с) частини 3 з 12 березня 2027 року.

6. Будь-які вилучені фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I та в Розділі 1 Додатку II, не повинні використовуватися для наповнення або повторного заправлення обладнання, якщо газ не було перероблено або регенеровано.

7. Підприємство, яке використовує контейнер із фторовмісними парниковими газами, переліченими в Додатку I та в Розділі 1 Додатку II, повинно, безпосередньо перед його утилізацією, організувати відновлення будь-яких залишкових газів, щоб переконатися, що вони перероблені, утилізовані або знищені.

8. З 1 січня 2025 року власники будинків та підрядники повинні забезпечити уникнення викидів під час реконструкції, реконструкції або руйнування, що передбачає видалення пінопластових панелей, які містять піни з фторованими парниковими газами, переліченими в Додатку I та в Розділі 1 Додатку II. настільки, наскільки це можливо, шляхом поводження з піною або газами, що містяться в ній, таким чином, щоб забезпечити знищення цих газів. У разі рекуперації цих газів, рекуперація повинна здійснюватися лише відповідними кваліфікованими фізичними особами.

9. З 1 січня 2025 року власники будівель та підрядники повинні забезпечити, щоб під час реконструкції, реконструкції чи руйнування, які передбачають видалення пінопласту в ламінованих плитах, встановлених у порожнинах або вбудованих

конструкціях, які містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I та в розділі 1 Додатку II, викидів уникають настільки, наскільки це можливо, шляхом поводження з пінами або газами, які в них містяться, таким чином, що забезпечує знищення цих газів. У разі рекуперації цих газів, рекуперація повинна здійснюватися лише відповідними кваліфікованими фізичними особами.

Якщо видалення пінопласту, згаданого в першому абзаці, є технічно неможливим, власник будівлі або підрядник повинен скласти документацію, що підтверджує нездійсненність видалення в конкретному випадку. Така документація зберігається протягом 5 років і надається, на запит, компетентному органу відповідної держави-члена або Комісії.

10. Оператори продукції та обладнання, не перелічені в параграфах 2, 3, 8 або 9, які містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I та в Секції 1 Додатку II, повинні організувати відновлення газів, якщо не можна встановити, що це є технічно неможливим або тягне за собою непропорційні витрати. Оператори повинні забезпечити, щоб відновлення проводилося фізичними особами з відповідною кваліфікацією, щоб гази були перероблені, утилізовані або знищені, або повинні організувати їх знищення без попереднього відновлення.

Видалення фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку I та в Розділі 1 Додатку II, з обладнання для кондиціонування повітря в дорожніх транспортних засобах поза сферою дії Директиви 2006/40/ЄС повинно здійснюватися лише фізичними особами, які мають принаймні сертифікат підготовки в відповідно до другого абзацу частини 1 статті 10 цього Регламенту.

11. Фторовмісні парникові гази, перелічені в розділі 1 Додатку I, а також продукти та обладнання, що містять такі гази, повинні бути знищені лише за технологією знищення, яка була схвалена Сторонами Протоколу.

Інші фторовмісні парникові гази, для яких технологія знищення не була схвалена, повинні бути знищені лише технологією знищення, яка відповідає законодавству Союзу та національному законодавству щодо відходів і якщо виконуються додаткові вимоги згідно з таким законодавством.

12. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 32 для доповнення цього Регламенту шляхом встановлення переліку продуктів та обладнання, для яких відновлення фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку I та в Секції 1 Додатку II, або знищення продуктів і обладнання, що містить такі гази без попереднього відновлення цих газів, вважається технічно та економічно доцільним із зазначенням, якщо доречно, технології, яка буде застосовуватися.

13. Держави-члени повинні сприяти відновленню, переробці, утилізації та знищенню фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатках I та II.

Стаття 9

Схеми розширеної відповідальності виробника

Без шкоди для існуючих схем розширеної відповідальності виробника, держави-члени забезпечують, щоб до 31 грудня 2027 року фінансові зобов'язання щодо

відходів електричного та електронного обладнання, зазначені у статтях 12 і 13 Директиви 2012/19/ЄС, включали фінансування відновлення та переробка, утилізація або знищення фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатках I та II до цього Регламенту, з продуктів та обладнання, що містять ці гази, які є електричним та електронним обладнанням у розумінні Директиви 2012/19/ЄС та які були перероблені розміщений на ринку з 11 березня 2024 року.

Держави-члени інформують Комісію про вжиті дії.

Стаття 10

Атестація та навчання

1. Фізичні особи повинні бути сертифіковані для здійснення наступної діяльності, пов'язаної з викидами фторвмісних парникових газів у значенні частини 7 статті 4, частини 1 статті 5 та частини 2 статті 8, що охоплює зазначені в них фторвмісні парникові гази або пов'язану з відповідними альтернативи фторвмісним парниковим газам, включаючи природні холодоагенти, де це доречно:

- (а) встановлення, технічне обслуговування або обслуговування, ремонт або виведення з експлуатації обладнання, переліченого в пунктах (а) - (f) частини 2 статті 5 та пунктах (а) і (b) частини 3 статті 5;
- (б) перевірки герметичності обладнання, зазначеного в пунктах (а) до (е) частини 2 статті 5 та пунктах (а) і (b) частини 3 статті 5;
- (с) відновлення з обладнання, переліченого в частині 2 статті 8 та пункті (а) частини 3 статті 8.

Фізичні особи повинні мати принаймні атестацію на підготовку для виконання наступних видів діяльності, пов'язаних із фторвмісними парниковими газами у значенні частини 7 статті 4, частини 1 статті 5 та частини 3 статті 8, що охоплює вказані в них фторовані парникові гази, або залучення відповідних альтернатив фторвмісним парниковим газам, включаючи природні холодоагенти, де це доцільно:

- (а) технічне обслуговування або обслуговування, або ремонт обладнання для кондиціонування повітря в автомобілях, які підпадають під дію Директиви 2006/40/ЄС, і відновлення фторвмісних парникових газів з такого обладнання;
- (б) відновлення фторвмісних парникових газів з обладнання, переліченого в пунктах (b) і (с) частини 3 статті 8 та у другому абзаці частини 10 статті 8;
- (с) технічне обслуговування або технічне обслуговування, ремонт і перевірки витoku обладнання, переліченого в пункті (с) частини 3 статті 5.

2. Юридичні особи повинні бути сертифіковані відповідно до статті 4(7), що охоплює фторвмісні парникові гази, зазначені в ній, для встановлення, технічного обслуговування або обслуговування, ремонту або виведення з експлуатації обладнання, переліченого в статті 5(2), пункти (а) до (е) і в пунктах (а) і (b) частини 3 статті 5, що стосуються фторвмісних парникових газів або

відповідних альтернатив фторвмісним парниковим газам, включаючи природні холодоагенти, де це доречно.

3. Протягом 1 року після набрання чинності імплементаційним актом, згаданим у параграфі 8, держави-члени встановлюють або адаптують програми сертифікації, включно з процесами оцінювання, і забезпечують доступність навчання практичним навичкам і теоретичним знанням для фізичних осіб, які здійснюють діяльність, зазначену в параграфі 1. Держави-члени також повинні забезпечити наявність навчальних програм для отримання свідоцтв про підготовку відповідно до другого абзацу параграфа 1.

4. Протягом 1 року після набрання чинності імплементаційним актом, згаданим у параграфі 8, держави-члени встановлюють або адаптують програми сертифікації для юридичних осіб, згаданих у параграфі 2.

5. Програми сертифікації та навчання практичним навичкам і теоретичним знанням, передбаченим у частині 3, охоплюють наступне:

- (а) чинні нормативно-правові акти та технічні стандарти;
- (б) запобігання викидам;
- (с) відновлення фторвмісних парникових газів, перелічених у Додатку I та Розділі I Додатку II;
- (д) безпечне поводження з обладнанням типу та розміру, на які поширюється сертифікат;
- (д) безпечне поводження з обладнанням, що містить легкозаймисті чи токсичні гази або працює під високим тиском або пов'язане з іншими відповідними ризиками;
- (ф) заходи щодо покращення або підтримки енергоефективності обладнання під час встановлення, технічного обслуговування чи обслуговування.

6. Програми сертифікації та навчання практичним навичкам і теоретичним знанням, передбаченим у параграфі 3, які стосуються повітряних суден, мають бути відображені в процесі оновлення сертифікаційних специфікацій та інших детальних специфікацій, прийнятних засобів відповідності та інструктивного матеріалу, виданого Європейською службою авіаційної безпеки Агентство відповідно до статті 76(3) і статті 115 Регламенту (ЄС) 2018/1139.

7. Сертифікати за програмами сертифікації, зазначеними в параграфі 3, видаються за умови, що заявник успішно завершив процес оцінювання, як зазначено в цьому пункті.

8. До 12 березня 2026 року Комісія за допомогою імплементаційних актів встановлює мінімальні вимоги до програм сертифікації та атестацій навчання, зазначених у частинах 3 і 4 для видів діяльності, зазначених у частині 1. Ці мінімальні вимоги визначають для кожен тип обладнання, згаданий у параграфі 1, необхідні практичні навички та теоретичні знання, розрізняючи, де це доцільно, різні види діяльності, які мають бути охоплені, заходи щодо сертифікації або атестації, а також умови для взаємного визнання сертифікатів та атестацій навчання. Комісія за допомогою імплементаційних актів адаптує, якщо

необхідно, такі мінімальні вимоги. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

9. Існуючі сертифікати та свідоцтва про навчання, видані відповідно до Регламенту (ЄС) № 517/2014, залишаються дійсними відповідно до умов, за яких вони були видані спочатку. До 12 березня 2027 року держави-члени повинні забезпечити, щоб сертифіковані фізичні особи брали участь у курсах підвищення кваліфікації або проходили процес оцінювання, згаданий у параграфі 3, принаймні кожні 7 років. Держави-члени забезпечують, щоб фізичні особи, які мають сертифікат або атестацію про навчання відповідно до Регламенту (ЄС) № 517/2014, брали участь у таких курсах підвищення кваліфікації або завершували такі процеси оцінювання вперше не пізніше 12 березня 2029 року.

10. Протягом 1 року після набрання чинності імплементаційним актом згідно з параграфом 8 держави-члени повідомляють Комісію про свої програми сертифікації та навчання.

Держави-члени визнають сертифікати та свідоцтва про навчання, видані в іншій державі-члені відповідно до цієї статті. Вони не повинні обмежувати свободу надання послуг або свободу заснування через те, що сертифікат було видано в іншій державі-члені.

11. Комісія може за допомогою імплементаційних актів визначити формат повідомлення, зазначеного в параграфі 10. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в статті 34(2).

12. Підприємство може призначити діяльність, зазначену в параграфі 1 або 2, іншому підприємству лише після перевірки того, що останнє має необхідні сертифікати для необхідних видів діяльності, зазначених у параграфі 1 або 2, відповідно.

13. Якщо зобов'язання згідно з цією статтею, що стосуються сертифікації та навчання, будуть накладати непропорційний тягар на державу-член через невелику чисельність її населення та, як наслідок, відсутність попиту на таку сертифікацію та навчання, відповідність може бути досягнута через визнання сертифікатів, виданих в інших державах-членах.

Держави-члени, які застосовують перший абзац, інформують Комісію. Після цього Комісія інформує інші держави-члени.

14. Ця стаття не перешкоджає державам-членам встановлювати подальші програми сертифікації та навчання стосовно обладнання та діяльності, відмінної від тих, що зазначені в частині 1.

РОЗДІЛ III

Обмеження та контроль використання

Стаття 11

Обмеження розміщення на ринку та реалізації

1. Розміщення на ринку продуктів і обладнання, включаючи їх частини, перелічених у Додатку IV, за винятком військового обладнання, забороняється з дати, зазначеної в цьому Додатку, диференціюючи, де це застосовно, відповідно до типу або загального потенціал нагрівання газу, що міститься.

Як відступ від першого абзацу, розміщення на ринку частин продукції та обладнання, необхідних для ремонту та обслуговування існуючого обладнання, переліченого в Додатку IV, дозволяється за умови, що ремонт або обслуговування не призводить до:

- (а) збільшення потужності продукту або обладнання;
- (б) збільшення кількості фторовмісного парникового газу, що міститься в продукті чи обладнанні; або
- (с) зміна типу використовуваного фторвмісного парникового газу, яка призведе до збільшення потенціалу глобального потепління використовуваного фторвмісного парникового газу.

Продукти та обладнання, включаючи їх частини, незаконно розміщені на ринку після дати, зазначеної в першому підпараграфі, не повинні згодом використовуватися, постачатися або надаватися іншим особам у межах Союзу за оплату чи безкоштовно або експортуватися. Реекспорт таких продуктів та обладнання дозволяється, якщо невідповідність цьому Регламенту було встановлено до випуску у вільний обіг товарів з метою імпорту, відповідно до заходів, зазначених у статті 23(12). Такі продукти та обладнання можна зберігати або транспортувати лише для подальшої утилізації та для відновлення газу до утилізації відповідно до статті 8 або для їх реекспорту.

Допускається реекспорт продукції та обладнання, щодо яких встановлено невідповідність цьому Положенню до випуску у вільний обіг. У таких випадках стаття 22(3) не застосовується.

Через рік після окремих дат, перелічених у Додатку IV, наступне постачання або надання іншій особі в Союзі за оплату або безкоштовно продуктів або обладнання, законно розміщених на ринку до дати, зазначеної в першому абзаці, вважається дозволено лише за умови надання доказів того, що продукт або обладнання було законно розміщено на ринку до цієї дати.

2. Заборона, викладена в першому абзаці частини 1, не застосовується до обладнання, для якого згідно з вимогами екодизайну, ухваленими згідно з Директивою 2009/125/ЄС, було встановлено, що викиди CO₂ в еквіваленті протягом життєвого циклу ^{будуть} нижчими, ніж ті, еквівалентного обладнання, яке відповідає відповідним вимогам екодизайну.

3. Окрім заборон розміщення на ринку, викладених у пункті 1 Додатку IV, імпорт, будь-яке подальше постачання або надання іншим особам у межах Союзу за плату чи безкоштовно, використання чи експорт контейнерів, які не підлягають повторному використанню, для фторвмісних парникових газів, перелічених у Додатку I та в Секції 1 Додатку II, порожні, повністю чи частково заповнені, заборонено. Такі контейнери можна зберігати або транспортувати лише для

подальшої утилізації. Цей пункт не застосовується до контейнерів для лабораторного або аналітичного використання фторовмісних парникових газів.

Перший абзац застосовується до одноразової тари, а саме:

- (а) контейнери, які не можна повторно наповнювати без пристосування для цієї мети; і
- (б) контейнери, які можуть бути повторно наповнені, але імпортовані або розміщені на ринку без забезпечення їх повернення для повторного наповнення.

4. Підприємства, які випускають на ринок багаторазові контейнери для фторовмісних парникових газів, повинні надати декларацію про відповідність, яка містить докази, що підтверджують наявність зобов'язуючих домовленостей щодо повернення таких контейнерів з метою повторного наповнення, зокрема ідентифікуючи відповідних учасників, їхні обов'язкові зобов'язання та відповідні матеріально-технічні заходи. Ці домовленості мають бути обов'язковими для розповсюджувачів багаторазових контейнерів для фторовмісних парникових газів до кінцевого користувача.

Підприємства, зазначені в першому абзаці, повинні зберігати декларацію про відповідність протягом принаймні 5 років з моменту розміщення на ринку багаторазових контейнерів для фторовмісних парникових газів і надавати таку декларацію, на запит, компетентному органу відповідної держави-члена або до Комісії. Постачальники багаторазових контейнерів для фторовмісних парникових газів для кінцевих користувачів повинні зберігати докази дотримання зобов'язуючих домовленостей, згаданих у першому абзаці, протягом принаймні 5 років з моменту постачання кінцевому споживачу та надавати такі докази на запит, до компетентного органу відповідної держави-члена або до Комісії.

Комісія може за допомогою імплементаційних актів визначити вимоги щодо включення елементів, які є суттєвими для обов'язкових домовленостей, зазначених у першому абзаці цього параграфу, до декларації про відповідність. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

5. Після обґрунтованого запиту компетентного органу держави-члена та враховуючи цілі цього Регламенту, Комісія може, як виняток, за допомогою імплементаційних актів дозволити звільнення терміном до 4 років, щоб дозволити розміщення на ринок продуктів та обладнання, перелічених у Додатку IV, або, як відступ від статті 13(9), введення в експлуатацію нових або розширених електричних розподільних пристроїв, включаючи їх частини, що містять фторовані парникові гази або функціонування яких залежить від цих газів, де показано, що:

- (а) для конкретного продукту чи обладнання, або для певної категорії продуктів чи обладнання альтернативи недоступні або не можуть бути використані з технічних причин чи причин безпеки; або
- (б) використання технічно можливих і безпечних альтернатив призвело б до непропорційних витрат.

Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

6. Тільки фізичні особи, які мають сертифікат, необхідний згідно зі статтею 10(1), перший абзац, пункт (а), або підприємства, які наймають фізичних осіб, які мають сертифікат, необхідний відповідно до статті 10(1), перший абзац, пункт (а) або свідоцтво про підготовку, яке вимагається згідно з другим абзацом частини 1 статті 10, має бути дозволено купувати фторовмісні парникові гази, перелічені в Додатку I або в Розділі 1 Додатку II, з метою встановлення, технічного обслуговування чи обслуговування або ремонту. обладнання, що містить ці гази або функціонування якого залежить від цих газів, зазначеного в пунктах (а) – (f) частини 2 статті 5 та пунктах (а) і (b) частини 3 статті 5, а також на які поширюється другий абзац частини 1 статті 10. Продавці продають або пропонують на продаж, прямо чи опосередковано, такі гази виключно підприємствам, зазначеним у цьому пункті.

Цей параграф не перешкоджає несертифікованим підприємствам, які не здійснюють діяльність, зазначену в першому абзаці, збирати, транспортувати або доставляти фторовмісні парникові гази, перелічені в Додатку I та в Секції 1 Додатку II.

7. Негерметично закрите обладнання, заповнене фторованими парниковими газами, переліченими в Додатку I та в Розділі 1 Додатку II, може бути продано кінцевому користувачеві лише за наявності доказів того, що встановлення має здійснюватися компанією, сертифікованою відповідно до Стаття 10.

8. Лише підприємствам, які мають установу в межах Союзу, або які призначили єдиного представника з установою в межах Союзу, який бере на себе повну відповідальність за дотримання цього Регламенту, дозволяється розміщувати на ринку та згодом постачати масові фторовані парникові гази. Єдиним представником може бути представник, призначений відповідно до статті 8 Регламенту (ЄС) № 1907/2006.

Стаття 12

Маркування та інформація про продукт та обладнання

1. Наступні продукти та обладнання, які містять фторовані парникові гази або чие функціонування залежить від цих газів, можуть бути розміщені на ринку, згодом постачатися або надаватися будь-якій іншій особі, лише якщо вони позначені як:

- (а) холодильне обладнання;
- (б) обладнання для кондиціонування повітря;
- (с) теплові насоси;
- (д) засоби протипожежного захисту;
- (д) електричні розподільні пристрої;
- (f) аерозольні розпилювачі, що містять фторовані парникові гази, у тому числі дозовані інгалятори;

- (g) усі контейнери з фторованими парниковими газами;
- (h) розчинники на основі фторованих парникових газів; або
- (i) органічні цикли Ренкіна.

2. Продукти або обладнання, які підлягають звільненню, як зазначено в частині 5 статті 11, а також продукти або обладнання, що містять фторовані парникові гази, перелічені в розділі 1 Додатку I, які підлягають звільненню, як зазначено в статті 16(4) повинні бути відповідно марковані із зазначенням кінцевої дати звільнення та включати посилання на те, що ці продукти чи обладнання можуть використовуватися лише з метою, для якої було надано звільнення відповідно до цієї статті.

3. Етикетка, необхідна згідно з параграфом 1, повинна містити таку інформацію:

- (a) вказівка на те, що продукт або обладнання містить фторовані парникові гази або що їх функціонування залежить від таких газів;
- (б) прийняте промислове позначення відповідних фторовмісних парникових газів або, якщо таке позначення відсутнє, хімічна назва;
- (c) з 1 січня 2017 року кількість фторовмісних парникових газів, що містяться в продукті чи обладнанні, виражена у вазі та в CO₂ еквіваленті, або кількість фторовмісних парникових газів, для яких розроблено обладнання, і потенціал глобального потепління цих газів.

Етикетка повинна вказувати таку інформацію, якщо це можливо:

- (a) довідка про те, що фторовмісні парникові гази містяться в герметично закритому обладнанні;
- (б) довідка про те, що електричний розподільчий пристрій має випробуваний рівень витoku менше ніж 0,1 % на рік, як зазначено в технічній специфікації виробника.

Якщо продукти або обладнання були модернізовані та фторовмісні парникові гази були змінені, ці продукти або обладнання повинні бути перемарковані з оновленою інформацією, як зазначено в цьому параграфі.

4. Етикетка, яка вимагається згідно з параграфом 1, має бути чітко розбірливою та незмивною та розміщуватися:

- (a) поряд із сервісними портами для зарядки або відновлення фторовмісного парникового газу; або
- (б) на ту частину продукту чи обладнання, яка містить фторований парниковий газ.

Етикетка повинна бути написана офіційними мовами держави-члена, в якій товар має бути розміщений на ринку, наданий або поставлений.

5. Пінопласти та попередньо змішані поліюли, які містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатках I та II, не повинні розміщуватися на ринку, бути доступними або постачатися, якщо фторовані парникові гази не ідентифікуються за допомогою етикетки з використанням прийнятого галузевого позначення або, якщо ні таке позначення є, хімічна назва. Етикетка повинна чітко вказувати, що

піна або попередньо змішаний поліол містить фторовані парникові гази. У випадку пінопластових панелей і ламінованих плит така інформація повинна бути чітко та незмивно вказана на панелях або плитах.

6. У відповідних випадках повторно наповнені контейнери, що містять фторовані парникові гази, повинні бути повторно марковані з оновленою інформацією, як зазначено в першому абзаці параграфа 3.

7. Контейнери, що містять утилізовані або перероблені фторовані парникові гази, перелічені в Додатках I і II, повинні бути марковані із зазначенням того, що речовина була утилізована або перероблена. У разі регенерації має бути включена інформація про номер партії та назву та адресу підприємства з регенерації в Союзі.

8. Контейнери, що містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I та розміщені на ринку, доступні або надані для знищення, повинні бути марковані із зазначенням того, що вміст контейнера призначений лише для знищення.

9. Контейнери, що містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I і призначені для прямого експорту, мають бути марковані із зазначенням того, що вміст контейнера призначений лише для прямого експорту.

10. Контейнери, що містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I та розміщені на ринку, доступні або постачаються для використання у військовій техніці, мають бути марковані із зазначенням того, що вміст контейнера слід використовувати лише для цієї мети.

11. Контейнери, що містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатках I і II і розміщені на ринку, доступні або постачаються для травлення напівпровідникового матеріалу або очищення камер осадження хімічних речовин у секторі виробництва напівпровідників, повинні бути марковані із зазначенням того, що вміст контейнера слід використовувати лише для цієї мети.

12. Контейнери, що містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I та розміщені на ринку, доступні або постачаються для використання в якості сировини, повинні бути марковані із зазначенням того, що вміст контейнера повинен використовуватися лише як сировина.

13. Контейнери, що містять фторовані парникові гази, перелічені в Розділі 1 Додатку I та розміщені на ринку, доступні або постачаються для виробництва дозованих інгаляторів для доставки фармацевтичних інгредієнтів, повинні бути марковані із зазначенням того, що вміст контейнера повинен бути використовується лише для цієї мети.

14. У випадку контейнерів, що містять фторовані парникові гази, перелічені в Секції 1 Додатку I, етикетка, згадана в параграфах 8-12, повинна містити вказівку «звільнено від квоти згідно з Регламентом (ЄС) 2024/573 Європейського Парламенту та Рада».

За відсутності вимог щодо маркування, зазначених у першому абзаці цього параграфа та в параграфах 8-12, на гідрофторвуглеці поширюються вимоги щодо квот згідно зі статтею 16(1).

15. У випадках, зазначених у пунктах 2(b), 4, 5(c), 7(b), (c) і (d), 8(b) - (e), 9(b) - (f), 11(c), 16, 17(a), (b) і (c) і 19(a) і (b) Додатку IV, продукт або обладнання мають бути марковані із зазначенням того, що вони повинні використовуватися лише якщо цього вимагають вимоги безпеки або національні стандарти безпеки, залежно від обставин. Ці вимоги або стандарти мають бути вказані на етикетці. У випадках, зазначених у пунктах 19 і 21 Додатку IV, продукт або обладнання повинні бути марковані із зазначенням того, що продукт або обладнання слід використовувати лише там, де цього вимагає медичне застосування, зазначене на етикетці.

16. Інформація, зазначена в параграфах 3 і 5, повинна бути включена в інструкції з експлуатації для відповідних продуктів і обладнання.

У випадку продуктів і обладнання, які містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатках I і II, з потенціалом глобального потепління 150 або більше, ця інформація також повинна бути включена в описи, які використовуються для реклами.

17. Комісія може за допомогою імплементаційних актів визначити формат етикеток, зазначених у частині 1 та частинах 4-15 цієї статті. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

18. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 32 для внесення змін до вимог до маркування, викладених у частинах 4-15 цієї статті, якщо це доречно з огляду на комерційний або технологічний розвиток.

Стаття 13

Контроль використання

1. Забороняється використання SF₆ 6 при литті під тиском магнію та у переробці сплавів для лиття під тиском магнію.
2. Використання елегазу ₆ для наповнення шин транспортних засобів забороняється.
3. Забороняється використання фторовмісних парникових газів із потенціалом глобального потепління 2500 або більше для технічного обслуговування чи обслуговування холодильного обладнання з обсягом заряду 40 тонн CO₂ еквівалента або більше. З 1 січня 2025 року використання фторовмісних парникових газів із потенціалом глобального потепління 2500 або більше для технічного обслуговування чи обслуговування будь-якого холодильного обладнання буде заборонено.

Заборони, зазначені в першому абзаці, не застосовуються до військового обладнання або обладнання, призначеного для застосування, призначеного для охолодження продуктів до температур нижче $-50\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Заборони, зазначені в першому абзаці, не застосовуються до наступних категорій фторовмісних парникових газів до 1 січня 2030 року:

- (а) регеновані фторовані парникові гази, перелічені в Додатку І з потенціалом глобального потепління 2500 або більше, що використовуються для технічного обслуговування чи обслуговування існуючого холодильного обладнання, за умови, що контейнери, що містять ці гази, марковані відповідно до статті 12(7);
- (б) перероблені фторовані парникові гази, перелічені в Додатку І, з потенціалом глобального потепління 2500 або більше, що використовуються для технічного обслуговування чи обслуговування існуючого холодильного обладнання, за умови, що вони були вилучені з такого обладнання; такі перероблені гази повинні використовуватися лише компанією, яка здійснила їх рекуперацію в рамках технічного обслуговування або обслуговування, або компанією, для якої рекуперація була здійснена в рамках технічного обслуговування або обслуговування.

Заборони, зазначені в першому абзаці, не застосовуються до холодильного обладнання, для якого було дозволено звільнення відповідно до частини 5 статті 11.

4. З 1 січня 2026 року використання фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку І, з потенціалом глобального потепління 2500 або більше, для технічного обслуговування або обслуговування обладнання для кондиціонування повітря та теплових насосів забороняється.

Заборона, згадана в першому абзаці, не поширюється на такі категорії фторовмісних парникових газів до 1 січня 2032 року:

- (а) регеновані фторовані парникові гази, перелічені в Додатку І, з потенціалом глобального потепління 2500 або більше, що використовуються для технічного обслуговування або обслуговування існуючого обладнання для кондиціонування повітря та теплових насосів, за умови, що контейнери, що містять ці гази, марковані відповідно до статті 12(7).);
- (б) перероблені фторовані парникові гази, перелічені в Додатку І, з потенціалом глобального потепління 2500 або більше, що використовуються для технічного обслуговування або обслуговування існуючого обладнання для кондиціонування повітря та теплових насосів, за умови, що ці гази були регеновані з такого обладнання; такі перероблені гази повинні використовуватися лише компанією, яка здійснила їх рекуперацію в рамках технічного обслуговування або обслуговування, або компанією, для якої рекуперація була здійснена в рамках технічного обслуговування або обслуговування.

5. З 1 січня 2032 року використання фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку І, з потенціалом глобального потепління 750 або більше, для технічного обслуговування або обслуговування стаціонарного холодильного обладнання, за винятком холодильних установок, забороняється.

Заборона, згадана в першому абзаці, не поширюється на військове обладнання або обладнання, призначене для охолодження продуктів до температур нижче – 50 °С, або обладнання, призначене для охолодження атомних електростанцій.

Заборона, згадана в першому абзаці, не поширюється на такі категорії фторовмісних парникових газів:

(а) регеновані фторовані парникові гази, перелічені в Додатку І з потенціалом глобального потепління 750 або більше, що використовуються для технічного обслуговування або обслуговування існуючого стаціонарного холодильного обладнання, за винятком холодильних установок, за умови, що контейнери, що містять ці гази, марковані відповідно до статті 12(7);

(б) перероблені фторовані парникові гази, перелічені в Додатку І, з потенціалом глобального потепління 750 або більше, що використовуються для технічного обслуговування або обслуговування існуючого стаціонарного холодильного обладнання, за винятком холодильних установок, за умови, що такі гази були виділені з такого обладнання; такі перероблені гази повинні використовуватися лише компанією, яка здійснила їх рекуперацію в рамках технічного обслуговування або обслуговування, або компанією, для якої рекуперація була здійснена в рамках технічного обслуговування або обслуговування.

6. Після обґрунтованого запиту компетентного органу держави-члена та беручи до уваги цілі цього Регламенту, Комісія повинна оцінити наявність утилізованих і перероблених фторовмісних парникових газів, які підпадають під дію параграфів 4 і 5. Якщо Комісія оцінка вказує на підтверджений дефіцит утилізованого та переробленого фторованого парникового газу, Комісія може, як виняток, за допомогою імплементаційних актів дозволити звільнення від заборон, викладених у параграфі 4 або 5, на термін до 4 років, у тій мірі, якою необхідні для усунення виявленої нестачі.

7. З 1 січня 2035 року використання елегазу SF_6 для технічного обслуговування або обслуговування електричного розподільного обладнання забороняється, якщо він не буде утилізований або перероблений, за винятком випадків, коли доведено, що утилізований або перероблений SF_6 :

(а) не можна використовувати з технічних причин; або

(б) недоступні у разі аварійної ремонтної ситуації.

У таких випадках користувач повинен надати компетентному органу відповідної держави-члена або Комісії докази, на запит, з обґрунтуванням використання.

Цей пункт не поширюється на військову техніку.

8. Використання десфлурану як інгаляційного анестетика забороняється з 1 січня 2026 року, за винятком випадків, коли таке використання є суворо необхідним і жоден інший анестетик не може бути використаний за медичними показаннями. Заклад охорони здоров'я повинен зберігати докази медичного обґрунтування та надавати їх, на запит, компетентному органу відповідної держави-члена або Комісії.

9. Забороняється введення в експлуатацію наступних електричних розподільних пристроїв, які використовують або функціонують яких залежить від фторовмісних парникових газів в ізоляційному або розривному середовищі:

(а) з 1 січня 2026 року електричні розподільні пристрої середньої напруги первинного та вторинного розподілу до 24 кВ включно;

- (б) з 1 січня 2030 року електричні розподільні пристрої середньої напруги первинного та вторинного розподілу від понад 24 кВ до 52 кВ включно;
- (с) з 1 січня 2028 року електричні розподільні пристрої високої напруги від 52 кВ до 145 кВ включно та до 50 кА включно струмом короткого замикання з потенціалом глобального потепління 1 або більше;
- (д) з 1 січня 2032 року електричні розподільні пристрої високої напруги понад 145 кВ або струм короткого замикання понад 50 кА з потенціалом глобального потепління 1 або більше.

10. Виведення з експлуатації електричного розподільного пристрою, який працює в межах Союзу, та наступне введення в експлуатацію такого електричного розподільного пристрою на іншому місці в Союзі не вважається введенням в експлуатацію для цілей цієї статті.

11. Як відступ від параграфу 9, введення в експлуатацію електричних розподільних пристроїв, які використовують або функціонування яких залежить від ізоляції або розривної середовища з потенціалом глобального потепління нижче 1000, дозволяється, якщо після процедури закупівлі враховуються технічні особливості обладнання, необхідне для конкретного використання, застосовується одна з таких ситуацій:

- (а) протягом перших 2 років після відповідних дат, зазначених у параграфі 9, пункти (а) та (б), не було отримано жодної пропозиції або лише заявки, що пропонують обладнання від одного виробника електричних розподільних пристроїв з ізоляційним або розривним середовищем, що не використовує фторовані парникові гази;
- (б) протягом перших 2 років після відповідних дат, зазначених у параграфі 9, пункти (с) і (д), жодних тендерів або лише тендерів, що пропонують обладнання від одного виробника електричних розподільних пристроїв з ізоляційним або розривним середовищем з потенціалом глобального потепління менше ніж один був отриманий;
- (с) після 2-річного періоду, зазначеного в пункті (а), не було отримано жодної пропозиції обладнання від одного виробника електричних розподільних пристроїв з ізоляційним або розривним середовищем без використання фторовмісних парникових газів; або
- (д) після 2-річного періоду, зазначеного в пункті (б), не було отримано жодної пропозиції з пропозицією обладнання від одного виробника електричних розподільних пристроїв з ізоляційним або розривним середовищем з потенціалом глобального потепління менше одиниці.

12. Як відступ від пункту 11, введення в експлуатацію електричних розподільних пристроїв з ізоляційним або розривним середовищем з потенціалом глобального потепління 1000 або більше дозволяється, якщо після процедури закупівлі, яка враховує технічні особливості обладнання, необхідного для стосовно конкретного використання, жодна пропозиція не була отримана для електричних розподільних пристроїв з ізоляційним або розривним середовищем з потенціалом глобального потепління менше 1000.

13. Параграф 9 не застосовується до електричних розподільних пристроїв, для яких згідно з вимогами екодизайну, прийнятими відповідно до Директиви 2009/125/ЄС, було встановлено, що викиди CO₂ еквівалентного життєвого циклу будуть нижчими, ніж викиди еквівалентного обладнання, яке відповідає відповідним вимогам екодизайну. і відповідав би обмеженням потенціалу глобального потепління, зазначеним у параграфі 9.

14. Параграф 9 не застосовується, якщо оператор може надати докази того, що замовлення на електричний розподільний пристрій було розміщено до 11 березня 2024 року.

15. Параграф 9 не застосовується, якщо пристрої для розширення існуючих електричних розподільних пристроїв, які використовують фторовані парникові гази з нижчим потенціалом глобального потепління, ніж фторовані парникові гази, що використовуються в існуючих електричних розподільних пристроях, несумісні з існуючими електричними розподільними пристроями, і використання ці пристрої потребуватимуть заміни всього існуючого електричного розподільного обладнання.

16. Якщо застосовується відступ, перерахований у параграфах 10, 11, 12, 13, 14 або 15, оператор повинен зберігати документацію, яка підтверджує відступ, протягом щонайменше 5 років і надавати її, на запит, компетентному органу відповідної держави-члена або до Комісії.

17. Оператор повинен повідомити компетентний орган у державі-члені, де електричний розподільний пристрій введено в експлуатацію, коли застосовує відступ, перерахований у параграфах 11, 12, 14 або 15.

18. Частини обладнання можуть бути встановлені для ремонту або обслуговування існуючих електричних розподільних пристроїв за умови, що не буде змінено тип використовуваного фторвмісного парникового газу, що призведе до збільшення потенціалу глобального потепління використовуваного фторвмісного парникового газу або збільшення кількості фторвмісних парникових газів, що містяться в обладнанні.

19. Введення в експлуатацію будь-якого обладнання або використання будь-якого продукту, зазначеного в пунктах 2(b), 4, 5(c), 7(b), (c) і (d), 8(b) - (e), 9(b) - (f), 11(c), 17(c) і 19(b) Додатку IV після відповідної дати заборони, зазначеної в цих пунктах, заборонено, якщо оператор не може надати докази того, що:

(а) відповідні вимоги безпеки в конкретному місці не дозволяють установку обладнання, що використовує фторовані парникові гази нижче значення потенціалу глобального потепління, зазначеного у відповідних заборонах; або

(б) обладнання було розміщено на ринку до відповідної дати заборони, зазначеної в Додатку IV.

20. Оператор повинен зберігати документацію, яка підтверджує докази, зазначені в параграфі 19, протягом щонайменше 5 років і надавати її, на запит, компетентному органу відповідної держави-члена або Комісії.

РОЗДІЛ IV

Графік виробництва та зменшення кількості гідрофторвуглеців, що надходять на ринок

Стаття 14

Виробництво гідрофторвуглеців

1. Для цілей цієї статті, статті 15 і Додатку V виробництво гідрофторвуглеців – це кількість вироблених гідрофторвуглеців за вирахуванням кількості, знищеної за технологією, схваленою Сторонами Протоколу, і за вирахуванням кількості, повністю використаної як сировина для виробництва інших хімічних речовин, але включаючи гідрофторвуглеводні, що утворюються як побічний продукт, якщо тільки цей побічний продукт не буде знищений виробником у процесі або після виробничого процесу або переданий іншому підприємству для знищення. Жодна кількість регенованих гідрофторвуглеців не повинна враховуватися при розрахунку виробництва гідрофторвуглеців.
2. Виробництво гідрофторвуглеців має бути дозволено в тій мірі, в якій Комісія надала виробникам права на виробництво відповідно до цієї статті.
3. До 1 січня 2025 року Комісія за допомогою імплементаційних актів розподіляє права на виробництво на основі Додатку V для виробників, які виробляли гідрофторвуглеці у 2022 році, на основі даних, наданих відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) № 517/2014. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.
4. Комісія може за допомогою імплементаційних актів на прохання компетентного органу держави-члена внести зміни до імплементаційних актів, зазначених у частині 3, щоб надати додаткові права на виробництво виробникам, зазначеним у частині 3, або будь-які інші підприємства, засновані в Союзі, якщо не перевищено ліміти виробництва держави-члена згідно з Протоколом. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.
5. За відсутності імплементаційного акта, який набуде чинності до 1 січня 2025 року, виробники можуть продовжувати видобуток гідрофторвуглеців без розподілу прав на видобуток. Гідрофторвуглеці, вироблені протягом такого періоду, зараховуються до розподілу прав на видобуток після того, як вони будуть видані відповідно до імплементаційного акту, зазначеного в параграфі 3.
6. Через три роки після прийняття імплементаційних актів, зазначених у частині 3, і кожні 3 роки після цього Комісія переглядає та, якщо необхідно, вносить зміни до цих імплементаційних актів, беручи до уваги зміни прав на виробництво відповідно до статті 15 протягом попередніх 3 років. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

Стаття 15

Передача та авторизація прав виробництва для раціоналізації промисловості

1. З метою промислової раціоналізації в державі-члені виробники можуть повністю або частково передавати свої права на виробництво будь-якому іншому підприємству в цій державі-члені за умови дотримання розрахункових рівнів виробництва Сторін Протоколу. Передачі повинні бути схвалені Комісією та відповідними компетентними органами та здійснюватися через портал F-gas.

2. З метою промислової раціоналізації між державами-членами, Комісія може за згодою як з компетентним органом держави-члена, в якому знаходиться відповідне виробництво виробника, так і з компетентним органом держави-члена, в якій перевищення розрахункових рівнів доступне виробництво згідно з Протоколом, дозволити через Портал F-gas цьому виробнику перевищити свої права на виробництво, зазначені в частині 3 статті 14, на визначену суму, враховуючи умови, викладені в Протоколі.

3. Комісія може, за згодою як з компетентним органом держави-члена, в якій знаходиться відповідне виробництво виробника, так і з компетентним органом відповідної третьої країни-Сторони, дозволити виробнику об'єднати права виробництва, зазначені у статті 14, із розрахункові рівні виробництва, дозволені виробнику в третій країні-Стороні згідно з Протоколом і національним законодавством цього виробника з метою промислової раціоналізації з третьою країною-Стороною, за умови, що сукупне виробництво двома виробниками не призводить до перевищення розрахункові рівні виробництва обох Сторін Протоколу та будь-які відповідні національні закони дотримуються.

Стаття 16

Зменшення кількості гідрофторвуглеців, розміщених на ринку

1. Розміщення на ринку гідрофторвуглеців дозволяється лише в тій мірі, в якій виробники та імпортери отримали квоту від Комісії, як зазначено у статті 17.

Виробники та імпортери, які розміщують гідрофторвуглеці на ринку, не повинні перевищувати квоту, доступну їм на момент розміщення на ринку.

2. Параграф 1 не застосовується до гідрофторвуглеців, які:

- (а) ввезені в Союз для знищення;
- (б) використовується виробником як сировина або постачається безпосередньо виробником чи імпортером підприємствам для використання як сировина;
- (с) поставляються безпосередньо виробником або імпортером підприємствам для експорту за межі Союзу, не містяться в продуктах або обладнанні, якщо ці гідрофторвуглеці згодом не надаються будь-якій іншій особі в межах Союзу до експорту;
- (д) поставляється безпосередньо виробником або імпортером для використання у військовій техніці;
- (д) поставляється безпосередньо виробником або імпортером підприємству, яке використовує його для травлення напівпровідникового матеріалу або очищення камер осадження хімічних речовин у секторі виробництва напівпровідників.

3. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 32 для внесення змін до параграфу 2 та виключення з вимог щодо квот, викладених у параграфі 1, щодо гідрофторвуглеців відповідно до рішень Сторін Протоколу.

4. Після обґрунтованого запиту компетентного органу держави-члена та беручи до уваги цілі цього Регламенту, а також у світлі будь-яких даних, наданих Європейським агентством з лікарських засобів, Комісія може, як виняток, шляхом імплементаційних актів дозволити звільнення терміном до 4 років, щоб виключити з вимог квоти, викладених у параграфі 1, гідрофторвуглеці для використання в певних цілях або конкретних категоріях продуктів чи обладнання, якщо в запиті показано, що:

(а) для цих конкретних застосувань, продуктів чи обладнання альтернативи недоступні або не можуть бути використані з технічних причин чи причин безпеки чи ризиків для здоров'я населення; і

(б) достатнє постачання гідрофторвуглеців неможливо забезпечити без непропорційних витрат.

Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

5. Викиди гідрофторвуглеців під час виробництва вважаються розміщенням на ринку того року, в якому вони відбуваються.

6. Ця стаття та статті 17, 20–29 та 31 також застосовуються до гідрофторвуглеців, що містяться у попередньо змішаних поліолах.

Стаття 17

Визначення нормативних значень та розподілу квот для розміщення на ринку гідрофторвуглеців

1. До 31 жовтня 2024 року та принаймні кожні 3 роки після цього Комісія визначає контрольні значення для виробників та імпортерів відповідно до Додатку VII для розміщення на ринку гідрофторвуглеців.

Комісія визначає ці контрольні значення для всіх виробників та імпортерів, які розмістили на ринку гідрофторвуглеці протягом попередніх 3 років, шляхом впровадження акта, який визначає контрольні значення для всіх виробників та імпортерів. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

2. Виробник або імпортер може повідомити Комісію про постійне правонаступництво або придбання частини свого бізнесу, що має відношення до цієї статті, що призводить до зміни присвоєння його контрольних значень і цінностей його правонаступника.

Комісія може запросити відповідну документацію з цього приводу. Скориговані контрольні значення мають бути доступні на Порталі F-gas.

3. До 1 червня 2024 року та до 1 квітня 2027 року та принаймні кожні 3 роки після цього виробники та імпортери можуть подати декларацію про отримання квоти з резерву, зазначеного в Додатку VIII, через портал F-gas.

4. До 31 грудня 2024 року та кожного року після цього Комісія виділяє квоту для кожного виробника та імпортера для розміщення на ринку гідрофторвуглеців відповідно до Додатку VIII. Про квоту повідомляють виробників та імпортерів через портал F-gas.

5. Розподіл квоти підлягає сплаті належної суми, яка дорівнює 3 євро за кожен тону еквівалента CO₂ квоти, що розподіляється. Виробники та імпортери повинні бути повідомлені через F-gas Portal про загальну суму до сплати розрахованого максимального розподілу квоти на наступний календарний рік та кінцевий термін завершення платежу. Комісія може за допомогою імплементаційних актів визначити детальні умови для сплати належної суми. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

Виробники та імпортери можуть платити лише за частину запропонованої їм розрахованої максимальної квоти. У такому випадку цим виробникам та імпортерам виділяється квота, яка відповідає платежу, здійсненому до кінцевого терміну, зазначеного в першому абзаці.

До 31 грудня 2027 року Комісія безкоштовно перерозподіляє квоту, за яку не було сплачено платіж у встановлений термін, лише тим виробникам та імпортерам, які сплатили загальну суму, належну до розрахованого максимального розподілу квоти, зазначеного в першому підпараграфі та які зробили заяву, як зазначено в параграфі 3. Такий перерозподіл здійснюється на основі частки кожного виробника чи імпортера суми всієї максимальної розрахованої квоти, запропонованої та повністю сплаченої цими виробниками та імпортерами. З 1 січня 2028 року квота, за яку не було сплачено платіж у встановлений термін, анулюється.

Комісія має право не розподіляти повністю максимальну кількість, зазначену в Додатку VII, або виділяти додаткову квоту як непередбачений випадок для вирішення питань реалізації протягом періоду розподілу.

6. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 32 для внесення змін до параграфу 5 цієї статті щодо сум, що підлягають розподілу квоти, та механізму розподілу квоти, що залишилася, з метою компенсації інфляції.

7. Кожного року, або частіше після обґрунтованого запиту компетентного органу держави-члена, Комісія після консультації з відповідними зацікавленими сторонами оцінює вплив системи поступового скорочення квот, викладеної в Додатку VII, на тепло в Союзі. ринок насосів, враховуючи відповідні фактори, зокрема, розвиток цін на фторовані парникові газу, перераховані в Розділі 1 Додатку I, темпи зростання кількості теплових насосів, які все ще потребують таких газів, впровадження альтернативних технологій на ринок і стан цільової швидкості впровадження теплових насосів надається в рамках Плану

REPowerEU. Комісія повинна включити висновки з цих оцінок до відповідного річного звіту про дії щодо зміни клімату.

Якщо оцінка демонструє серйозну нестачу фторовмісних парникових газів, перелічених у Розділі 1 Додатку I для розгортання теплових насосів, що може поставити під загрозу досягнення цілей розгортання теплових насосів REPowerEU, Комісія приймає делеговані акти відповідно до статті 32 для внесення змін до Додаток VII, щоб дозволити розміщення на ринку кількості фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку I, на додаток до квоти згідно з Додатком VII, відповідно до 4 410 247 тонн CO₂ еквівалента на рік протягом періоду 2025-2026 та до 1 425 536 тонн CO₂ еквівалента на рік за період 2027-2029.

Якщо Комісія приймає делегований акт, як зазначено у другому абзаці цієї статті, додаткова квота розподіляється серед виробників та імпортерів, які звітували відповідно до статті 26 у попередньому році про використання теплового насоса як однієї з основних категорій. заявки, в якій використовується речовина, після їхнього запиту, поданого через Портал F-gas.

8. Дохід, отриманий від суми розподілу квоти, становить зовнішній цільовий дохід відповідно до частини 5 статті 21 Регламенту (ЄС, Євратом) 2018/1046 Європейського Парламенту та Ради ⁽²⁶⁾. Ці надходження мають бути призначені для програми LIFE та розділу 7 багаторічної фінансової системи (Європейське державне управління) для покриття витрат зовнішнього персоналу, який працює над управлінням розподілом квот, IT-послугами та системами ліцензування з метою виконання цього Регламенту та для забезпечення дотримання Протоколу. Дохід, який використовується для покриття цих витрат, не повинен перевищувати максимальну річну суму в 3 мільйони євро. Будь-який дохід, що залишився після покриття цих витрат, вноситься до загального бюджету Союзу.

Стаття 18

Умови реєстрації та отримання квот

1. Квота розподіляється лише для виробників або імпортерів, які мають установу в межах Союзу, або які призначили єдиного представника з установою в межах Союзу, який бере на себе повну відповідальність за дотримання цього Регламенту та вимог Розділу II Регламент (ЄС) № 1907/2006. Єдиний представник може бути таким же, як і той, хто призначений відповідно до статті 8 Регламенту (ЄС) № 1907/2006.

2. Лише виробники та імпортери, які мають досвід торгівлі хімічними речовинами або обслуговування холодильного обладнання, систем кондиціонування повітря, протипожежного обладнання або теплових насосів протягом 3 років поспіль до періоду розподілу квоти, можуть подати декларацію, зазначену у статті 17(3) або отримати розподіл квоти на цій основі відповідно до частини 4 статті 17. Виробники та імпортери повинні надати Комісії відповідні докази на запит.

3. З метою реєстрації на Порталі Ф-газів виробники та імпортери повинні надати фізичну адресу, де розташоване підприємство та звідки воно веде свою діяльність. За однією фізичною адресою може бути зареєстровано лише одне підприємство.

З метою подання декларації про квоту згідно зі статтею 17(3) та отримання розподілу квоти відповідно до статті 17(4), а також з метою визначення контрольних значень відповідно до статті 17(1), усі підприємства, які поділяють той самий бенефіціарний власник вважається одним підприємством. Лише єдине підприємство, яке є першим зареєстрованим на порталі F-gas, якщо фактичний власник не вкаже інше, має право на контрольне значення згідно зі статтею 17(1) і на розподіл квоти відповідно до статті 17(4).).

Стаття 19

Продукти або обладнання, попередньо заряджені гідрофторвуглецьми

1. Холодильне обладнання та обладнання для кондиціонування повітря, теплові насоси та дозовані інгалятори, попередньо заряджені речовинами, переліченими в розділі 1 Додатку I, не повинні розміщуватися на ринку, якщо ті речовини, якими продукти або обладнання були попередньо заряджені, не обліковуються для системи квот, згаданої в цій Главі.

Заборона, викладена в першому абзаці, поширюється на такі дозовані інгалятори з 1 січня 2025 року.

2. Під час розміщення на ринку попередньо заряджених продуктів або обладнання, як зазначено в параграфі 1, виробники та імпортери продуктів або обладнання повинні забезпечити повну документацію щодо відповідності параграфу 1 і скласти декларацію про відповідність у цьому відношенні.

Складаючи декларацію про відповідність, виробники та імпортери продукції чи обладнання беруть на себе відповідальність за дотримання цього пункту та пункту 1.

Виробники та імпортери продукції або обладнання повинні зберігати документацію та декларацію про відповідність протягом принаймні 5 років з моменту розміщення на ринку цих продуктів або обладнання та надавати їх на запит компетентному органу країни, відповідної держави-члена або до Комісії.

3. Якщо гідрофторвуглеці, що містяться в продуктах або обладнанні, зазначених у параграфі 1, не були розміщені на ринку до зарядки продуктів або обладнання, імпортери цих продуктів або обладнання повинні забезпечити, щоб до 30 квітня 2025 року та щороку після цього, точність документації, декларації про відповідність і достовірність їхнього звіту відповідно до статті 26(7) підтверджено за попередній календарний рік на прийнятному рівні впевненості незалежним аудитором, зареєстрованим на Порталі F-gas. .

Незалежний аудитор повинен бути або:

(а) акредитований відповідно до Директиви 2003/87/ЄС Європейського Парламенту та Ради (²⁷); або

(б)акредитований для перевірки фінансових звітів відповідно до законодавства відповідної держави-члена.

4. Комісія за допомогою імплементаційних актів визначає детальні заходи, що стосуються декларації про відповідність, зазначеної в параграфі 2, перевірки незалежним аудитором та акредитації аудиторів. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

5. Імпортер продуктів або обладнання, зазначених у параграфі 1, який не має представництва в Союзі, повинен призначити єдиного представника з представництвом у Союзі, який бере на себе повну відповідальність за дотримання цього Регламенту. Єдиний представник може бути таким же, як і той, хто призначений відповідно до статті 8 Регламенту (ЄС) № 1907/2006.

6. Ця стаття не застосовується до підприємств, які випустили на ринок менше 10 тонн CO₂ еквіваленту гідрофторвуглеців на рік, що містяться в продуктах або обладнанні, зазначених у частині 1.

Стаття 20

Портал F-gas

1. Комісія встановлює та забезпечує функціонування електронної системи для управління системою квот, ліцензійними вимогами щодо імпорту та експорту та зобов'язаннями щодо звітності щодо фторвмісних парникових газів («Портал F-gas»).

2. Комісія повинна забезпечити взаємозв'язок порталу F-gas із середовищем Єдиного вікна ЄС для митних органів через систему Єдиного митного вікна – обміну сертифікатами Європейського Союзу (EU CSW-CERTEX), створену Регламентом (ЄС) 2022/2399.

3. Держави-члени забезпечують взаємозв'язок своїх національних середовищ єдиного вікна для митниці з CSW-CERTEX ЄС з метою обміну інформацією з Порталом F-gas.

4. Підприємства повинні мати дійсну реєстрацію на порталі F-gas перед здійсненням будь-якої з наступних видів діяльності:

(а) імпорт або експорт фторвмісних парникових газів, а також продуктів і обладнання, що містять фторовані парникові гази, за винятком випадків тимчасового зберігання, як визначено в пункті (17) статті 5 Регламенту (ЄС) № 952/2013;

(б) подання декларації відповідно до частини 3 статті 17;

(с) отримання розподілу квоти для розміщення на ринку гідрофторвуглеців відповідно до статті 17(4), або здійснення або отримання передачі квоти відповідно до статті 21(1), або надання або отримання дозволу на використання квоти відповідно до статті 21(2), або делегування такого дозволу на використання квоти відповідно до статті 21(3);

(д) постачання або отримання гідрофторвуглеців для цілей, перелічених у пунктах (а) - (е) частини 2 статті 16;

- (д) здійснення будь-якої іншої діяльності, яка потребує звітування відповідно до статті 26;
- (ф) отримання прав на виробництво відповідно до статті 14 та для здійснення або отримання передачі та дозволу прав на виробництво, зазначених у статті 15;
- (г) перевірка звітів, зазначених у частині 3 статті 19 та частині 8 статті 26.

Реєстрація на порталі F-gas буде дійсною лише після того, як Комісія підтвердить її, і до тих пір, поки вона не буде призупинена чи відкликана Комісією або відкликана компанією.

5. Дійсна реєстрація на порталі F-Gas на момент імпорту чи експорту є ліцензією, необхідною відповідно до статті 22.

6. Комісія, у міру необхідності, за допомогою імплементаційних актів уточнює правила реєстрації на порталі F-gas, щоб забезпечити безперебійне функціонування порталу F-gas і сумісність із середовищем Єдиного вікна ЄС для митниці. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

7. Компетентні органи, включно з митними органами держав-членів, повинні мати доступ до порталу F-gas, щоб забезпечити впровадження відповідних вимог і засобів контролю. Доступ митних органів до порталу F-gas має бути забезпечений через середовище єдиного вікна ЄС для митних органів.

Компетентні органи держав-членів і Комісія повинні забезпечити конфіденційність даних, що містяться на Порталі F-gas.

Комісія оприлюднює не пізніше ніж через 3 місяці після завершення розподілу на певний рік наступне:

(а) перелік квотувальників;

(б) перелік підприємств, які підлягають вимогам щодо звітності, викладеним у статті 26.

8. Будь-які запити виробників та імпортерів щодо виправлення інформації, яку вони записали на порталі F-gas, щодо передачі квот, зазначених у статті 21(1), дозволів на використання квот, зазначених у статті 21(2), або делегування дозволів, зазначених у частині 3 статті 21, має бути повідомлено, за згодою всіх підприємств, залучених до операції, до Комісії без невинуватої затримки та не пізніше 31 березня року, наступного за роком реєстрації передачі квоти або дозволу на використання квоти або делегування повноважень, залежно від обставин. Клопотання має бути обґрунтовано доказами того, що воно стосується описки.

Незважаючи на перший абзац, запити на виправлення даних, які негативно впливають на права інших виробників та імпортерів, не залучених до основної операції, повинні бути відхилені.

Стаття 21

Передача квоти та дозвіл на використання квоти для розміщення на ринку гідрофторвуглеців в імпортному обладнанні

1. Будь-який виробник або імпортер, для якого контрольне значення було визначено відповідно до частини 1 статті 17, може передати розподіл квоти на порталі F-gas на основі частини 4 статті 17 для всіх чи будь-яких кількостей іншій особі, виробнику чи імпортеру в Союзі або іншому виробнику чи імпортеру, який представлений у Союзі єдиним представником, згаданим у частині 1 статті 18.

Квота, яка передається згідно з абзацом першим, не передається повторно.

2. Будь-який виробник або імпортер, для якого контрольне значення було визначено згідно зі статтею 17(1), може авторизувати на порталі F-gas підприємство в Союзі або представлене в Союзі єдиним представником, згаданим у статті 19(5), використовувати всю або частину своєї квоти з метою імпорту попередньо зарядженого обладнання, зазначеного в статті 19.

Відповідна кількість гідрофторвуглеців вважається розміщеною на ринку авторизованим виробником або імпортером на момент отримання дозволу.

3. Будь-яке підприємство, яке отримує дозвіл, може делегувати цей дозвіл на використання квоти, отриманий відповідно до пункту 2 на Порталі F-gas, підприємству з метою імпорту попередньо зарядженого обладнання, зазначеного в статті 19. Делегований дозвіл не може бути делегованим другий раз.

4. Передача квоти, дозволу на використання квоти та делегування дозволів, здійснені через Портал F-gas, є дійсними, лише якщо підприємство-одержувач приймає це через Портал F-gas.

РОЗДІЛ V

Торгівля

Стаття 22

Імпорт та експорт

1. Імпорт та експорт фторвмісних парникових газів, а також продуктів і обладнання, що містять ці гази або функціонування яких залежить від цих газів, підлягають пред'явленню митним органам дійсної ліцензії, виданої Комісією відповідно до частини 4 статті 20 та (5), крім випадків тимчасового зберігання.

Цей параграф не поширюється на продукти та обладнання, які є особистими речами.

2. Фторовмісні парникові гази, імпортовані до Союзу, вважаються первинними газами.

3. З 12 березня 2025 року експорт піни, технічних аерозолів, стаціонарного холодильного обладнання та стаціонарного обладнання для кондиціонування повітря та стаціонарних теплових насосів, як зазначено в Додатку IV, які містять або функціонування яких залежить від фторовмісних парникових газів із ПГП 1000 або більше заборонено.

Заборона, викладена в першому абзаці, не поширюється на військову техніку або продукти та обладнання, які можуть бути розміщені на ринку в Союзі відповідно до Додатку IV.

4. Як відступ від параграфу 3, Комісія може шляхом імплементаційних актів у випадках виняткового характеру, після обґрунтованого запиту компетентного органу відповідної держави-члена та з урахуванням цілей цього Регламенту, дозволити експорт продукції та обладнання, згаданих у параграфі 3, якщо продемонстровано, що з огляду на економічну цінність і очікуваний термін служби конкретного товару, заборона експорту накладе непропорційний тягар на експортера. Такий експорт дозволяється, лише якщо він відповідає національному законодавству країни призначення.

Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

5. Підприємства, які мають представництва в межах Союзу, вживають усіх необхідних заходів для забезпечення того, щоб експорт холодильного обладнання та обладнання для кондиціонування повітря та теплових насосів не порушував імпортерських обмежень, про які держава-імпортер повідомила згідно з Протоколом.

Стаття 23

Контроль торгівлі

1. Митні органи та органи ринкового нагляду забезпечують дотримання заборон та інших обмежень, встановлених у цьому Регламенті щодо імпорту та експорту.

2. Для цілей випуску у вільний обіг підприємство, яке має квоту або дозвіл на використання квоти відповідно до вимог цього Регламенту та зареєстроване на Порталі F-gas відповідно до статті 20, має бути імпортером, зазначеним у митній декларації.

Для цілей імпорту, крім випуску для вільного обігу, підприємством, зареєстрованим на Порталі F-gas відповідно до статті 20, є декларант, зазначений у митній декларації, який є власником дозволу на спеціальну процедуру, відмінну від транзиту, якщо тільки відбувається передача прав та обов'язків відповідно до статті 218 Регламенту (ЄС) № 952/2013, щоб інша особа могла бути декларантом. У разі процедури транзиту власником процедури є підприємство, яке має квоту або дозвіл на використання квоти, як того вимагає цей Регламент.

Для цілей експорту підприємство, зареєстроване на порталі F-gas відповідно до статті 20, є експортером, зазначеним у митній декларації.

3. У випадках імпорту фторовмісних парникових газів, а також продуктів і обладнання, що містять ці гази або функціонування яких залежить від цих газів, імпортер або, якщо це недоступно, декларант, зазначений у митній декларації або в декларації тимчасового зберігання, та у випадках експорту експортер, зазначений у митній декларації, повинен надати митним органам таку інформацію, у разі необхідності, у митній декларації:

- (a) Реєстраційний ідентифікаційний номер F-gas Portal;
- (б) Реєстраційний та ідентифікаційний номер суб'єкта господарювання (EORI);
- (c) маса нетто масових газів і газів, що містяться у виробках і обладнанні та в їх частинах;
- (d) код товару, за яким класифікується товар;
- (д) тонн CO₂ еквіваленту масових газів і газів, що містяться в продуктах або обладнанні та в їх частинах.

4. Митні органи перевіряють, зокрема, чи у випадках випуску для вільного обігу імпортер, зазначений у митній декларації, має квоту або дозвіл на використання квоти, як вимагається згідно з цим Регламентом, перш ніж випустити товари для вільного обігу. Митні органи повинні забезпечити, щоб у випадках імпорту імпортер, зазначений у митній декларації, або, якщо це недоступно, декларант, а у випадках експорту експортер, зазначений у митній декларації, був зареєстрований на порталі F-gas відповідно до статті 20.

5. У відповідних випадках митні органи передають інформацію щодо митного оформлення товарів на Портал Ф-газів через середовище єдиного вікна ЄС для митних органів.

6. Імпортери фторвмісних парникових газів, перелічених у Додатку I та у Розділі 1 Додатку II, у багаторазових контейнерах повинні надати митним органам під час подання митної декларації, пов'язаної з випуском у вільний обіг, декларацію про відповідність, як зазначено в у статті 11(4), включаючи докази, що підтверджують домовленості щодо повернення контейнера з метою повторного наповнення.

7. Імпортери фторвмісних парникових газів повинні надати митним органам під час подання митної декларації, пов'язаної з випуском у вільний обіг, докази, зазначені у частині 6 статті 4.

8. Декларація про відповідність та документація, зазначена у частині 2 статті 19, надаються митним органам під час подання митної декларації, що стосується випуску для вільного обігу.

9. Митні органи перевіряють дотримання правил імпорту та експорту, викладених у цьому Регламенті, під час здійснення контролю на основі аналізу ризиків у контексті митної системи управління ризиками та відповідно до статті 46 Регламенту (ЄС) № 952/2013. Такий аналіз ризику враховує, зокрема, будь-яку наявну інформацію про ймовірність незаконної торгівлі фторвмісними парниковими газами та історію відповідності відповідного підприємства.

10. На основі аналізу ризиків під час здійснення фізичного митного контролю речовин, продуктів та обладнання, на які поширюється дія цього Регламенту, митний орган, зокрема, перевіряє таке щодо імпорту та експорту:

- (a) що представлені товари відповідають тим, що описані в ліцензії та митній декларації;
- (б) що представлений продукт або обладнання не підпадає під заборони, зазначені в статті 11(1) і (3);

(с)що товари належним чином марковані відповідно до статті 12 до того, як ці товари будуть випущені для вільного обігу.

Імпортер або, якщо імпортер недоступний, декларант або експортер, залежно від обставин, повинні надати ліцензію митним органам під час контролю відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 952/2013.

11. Митні органи або органи ринкового нагляду вживають усіх необхідних заходів для запобігання спробам імпорту чи експорту речовин, продуктів та обладнання, на які поширюється дія цього Регламенту, яким уже заборонено ввозити або вивозити територію.

12. Митні органи конфіскують або вилучають одноразові контейнери, як зазначено у статті 11(3), другий абзац, пункт (а), цього Регламенту, які заборонені цим Регламентом для утилізації шляхом знищення відповідно до статей 197 та 198 Регламенту (ЄС) № 952/2013 або інформує компетентні органи з метою забезпечення конфіскації та вилучення таких контейнерів для утилізації шляхом знищення. Органи ринкового нагляду також повинні вилучити або відкликати з ринку такі контейнери відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) 2019/1020.

В інших випадках, не зазначених у першому абзаці, незаконного імпорту, подальшого постачання або експорту, здійсненого з порушенням цього Регламенту, зокрема, коли фторовмісні парникові гази, перелічені в Секції 1 Додатку I, розміщуються на ринку масово або наливом або завантажені в продукцію та обладнання з порушенням вимог щодо квот і дозволів, викладених у цьому Регламенті, митні органи або органи ринкового нагляду можуть вжити альтернативних заходів. Такі заходи можуть включати проведення аукціону за умови, що наступне розміщення на ринку відбувається відповідно до цього Регламенту.

Експорт фторовмісних парникових газів, перелічених у розділі 1 Додатку I, щодо яких було встановлено невідповідність після їх випуску у вільний обіг, забороняється.

13. Держави-члени призначають або затверджують митниці чи інші місця та вказують маршрут до цих установ та місць, відповідно до статей 135 та 267 Регламенту (ЄС) № 952/2013, для представлення митним органам фторованого парникових газів, перелічених у Додатку I до, а також продуктів і обладнання, зазначених у статті 19 цього Регламенту, під час їх в'їзду на митну територію Союзу або під час виїзду з неї. Контроль здійснюється персоналом митниці або іншими уповноваженими особами відповідно до національних правил, які обізнані з питаннями, пов'язаними із запобіганням незаконній діяльності, охопленій цим Регламентом, і мають доступ до відповідного обладнання для здійснення відповідного фізичного контролю на основі з аналізу ризиків.

Лише призначені або затверджені митниці чи інші місця, зазначені в першому абзаці, мають право відкривати або завершувати процедуру транзиту газів і продуктів або обладнання, на які поширюється дія цього Регламенту.

Заходи щодо контролю за незаконною торгівлею

1. На основі регулярного моніторингу торгівлі фторвмісними парниковими газами та оцінки потенційних ризиків незаконної торгівлі, пов'язаної з переміщенням фторвмісних парникових газів, а також продуктів і обладнання, що містять ці гази або функціонування яких залежить від цих газів, Комісія уповноважений ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 32 для:

- (а) доповнити цей Регламент, визначивши критерії, які повинні враховуватися компетентними органами держав-членів під час проведення перевірок відповідно до статті 29, щоб встановити, чи дотримуються підприємства своїх зобов'язань згідно з цим Регламентом;
- (б) доповнити цей Регламент, визначивши вимоги, які необхідно перевіряти під час моніторингу, відповідно до статті 23, фторвмісних парникових газів, а також продуктів і обладнання, що містять ці гази або чиє функціонування залежить від цих газів, розміщених на тимчасове зберігання або під митну процедуру, включаючи митну складування або процедура вільної зони, або транзитом через митну територію Союзу;
- (с) внести зміни до цього Регламенту, додавши методології відстеження фторвмісних парникових газів, розміщених на ринку, для моніторингу, відповідно до статті 22, імпорту та експорту фторвмісних парникових газів, а також продуктів і обладнання, що містять ці гази або функціонування яких залежить від цих газів, на тимчасове зберігання або під митну процедуру.

2. Під час ухвалення делегованого акта згідно з параграфом 1 Комісія бере до уваги переваги для навколишнього середовища та соціально-економічні наслідки методології, яка буде встановлена відповідно до пунктів (а), (б) і (с) цього параграфа.

Стаття 25

Торгівля з державами або регіональними організаціями економічної інтеграції та територіями, на які не поширюється дія Протоколу

1. Імпорт та експорт гідрофторвуглеців та продуктів і обладнання, що містять гідрофторвуглеці або функціонування яких залежить від цих газів, з і до будь-якої держави або регіональної організації економічної інтеграції, яка не погодилася дотримуватися положень Протоколу, що застосовуються до цих газів, заборонено з 1 січня 2028 року.

2. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 32 для доповнення цього Регламенту, встановлюючи правила, що застосовуються до випуску у вільний обіг та експорту продуктів і обладнання, імпортованих із будь-якої держави або регіональної організації економічної інтеграції та експортованих до них. значенні пункту 1, які були вироблені з використанням гідрофторвуглеців, але не містять газів, які можна однозначно ідентифікувати як гідрофторвуглеці, а також правила ідентифікації таких продуктів та обладнання. Під час ухвалення цих актів делегування Комісія бере до уваги відповідні рішення, прийняті Сторонами Протоколу, і, що стосується правил

ідентифікації таких продуктів та обладнання, будь-які періодичні технічні консультації, надані Сторонам Протоколу.

3. Шляхом відступу від параграфу 1, торгівля з будь-якою державою або регіональною організацією економічної інтеграції у значенні параграфу 1 гідрофторвуглецьми, а також продуктами та обладнанням, що містять гідрофторвуглець або функціонування яких залежить від цих газів або які виробляються за допомогою одного або більше таких газів, може бути дозволено Комісією за допомогою імплементаційних актів у тій мірі, в якій держава або регіональна організація економічної інтеграції визначається нарадою Сторін Протоколу відповідно до статті 4(8) Протоколу повністю відповідати Протоколу та надав дані для цього, як зазначено у статті 7 Протоколу. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

4. Відповідно до будь-якого рішення, прийнятого Сторонами Протоколу, як зазначено в параграфі 2, пункт 1 застосовується до будь-якої території, не охопленої Протоколом, так само, як такі рішення застосовуються до будь-якої держави або регіональної організації економічної інтеграції в межах значення пункту 1.

5. Якщо органи влади території, на яку не поширюється дія Протоколу, повністю дотримуються Протоколу та надали відповідні дані, як зазначено у статті 7 Протоколу, Комісія може вирішити шляхом імплементаційних актів, що деякі або усі положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до цієї території. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

РОЗДІЛ VI

Звітвання та збір даних про викиди

Стаття 26

Звітність суб'єктів господарювання

1. До 31 березня 2025 року та кожного року після цього кожен виробник, імпортер та експортер, який виробляв, імпортував або експортував гідрофторвуглеводні або кількість, що перевищує одну метричну тонну або 100 тонн CO₂ еквіваленту інших фторовмісних парникових газів протягом попереднього календарного року, повинен звітувати до Комісії дані, зазначені в Додатку IX, щодо кожної з цих речовин за цей календарний рік. Цей параграф також застосовується до всіх підприємств, які отримують квоту згідно зі статтею 21(1).

До 31 березня 2024 року та кожного року після цього кожен виробник або імпортер, якому було виділено квоту згідно зі статтею 17(4), або якому квоту було передано відповідно до статті 21(1), але не розмістив жодної кількості гідрофторвуглеців на ринку протягом попереднього календарного року звітує перед Комісією шляхом подання «нульового звіту».

2. До 31 березня 2025 року та щороку після цього кожне підприємство, яке знищило гідрофторвуглеці або кількість інших фторовмісних парникових газів, що перевищує одну метричну тонну або 100 тонн CO₂ еквіваленту протягом попереднього календарного року, повідомляє Комісії дані, зазначені в Додатку IX на кожному з цих речовин за цей календарний рік.

3. До 31 березня 2025 року кожне підприємство, яке використовувало 1000 тонн CO₂ еквіваленту або більше фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку I, як сировину протягом попереднього календарного року, має звітувати Комісії дані, зазначені в Додатку IX, щодо кожного з цих речовин за цей календарний рік.

4. До 31 березня 2025 року кожне підприємство, яке розмістило на ринку 10 тонн CO₂ еквівалента або більше гідрофторвуглеців або 100 тонн CO₂ еквівалента або більше інших фторовмісних парникових газів, що містяться в продуктах або обладнанні протягом попереднього календарного року, повідомляє Комісії дані, зазначені в Додатку IX, щодо кожної з цих речовин за цей календарний рік.

5. До 31 березня 2025 року та кожного року після цього кожне підприємство, яке отримало будь-яку кількість гідрофторвуглеців, зазначених у частині 2 статті 16, звітує Комісії дані, зазначені в Додатку IX, щодо кожної з цих речовин за цей календарний рік.

До 31 березня 2025 року та кожного року після цього кожен виробник або імпортер, який розмістив на ринку гідрофторвуглеці з метою виробництва дозованих інгаляторів для доставки фармацевтичних інгредієнтів, повинен звітувати Комісії дані, зазначені в Додатку IX. Виробники таких дозованих інгаляторів повинні повідомляти Комісії дані, зазначені в Додатку IX, щодо отриманих гідрофторвуглеців.

6. До 31 березня 2025 року та щороку після цього кожне підприємство, яке регенерувало обсяги, що перевищують 1 метричну тонну або 100 тонн CO₂ еквіваленту фторовмісних парникових газів, повідомляє Комісії дані, зазначені в Додатку IX, щодо кожної з цих речовин для цього календаря рік.

7. До 30 квітня 2025 року кожен імпортер обладнання, який розмістив на ринку попередньо заряджене обладнання, як зазначено у статті 19, що містить принаймні 1000 тонн гідрофторвуглеців, еквівалентних CO₂, і якщо ці гідрофторвуглеці не були розміщені на ринку раніше до заряджання обладнання, подає Комісії звіт про перевірку, виданий відповідно до частини 3 статті 19.

8. До 30 квітня 2025 року та кожного року після цього кожне підприємство, яке згідно з параграфом 1 звітує про розміщення на ринку 1000 тонн CO₂ еквіваленту або більше гідрофторвуглеців протягом попереднього календарного року, крім того, забезпечує, щоб правдивість його звіту підтверджується незалежним аудитором на прийнятному рівні впевненості. Аудитор повинен бути зареєстрований на порталі F-gas і мати акредитацію:

(а) згідно з Директивою 2003/87/ЕС; або

(б) перевіряти фінансові звіти відповідно до законодавства відповідної держави-члена.

Операції, зазначені в пункті (с) частини 2 статті 16, перевіряються незалежно від обсягів, про які йдеться.

Комісія може вимагати від підприємства забезпечити, щоб правдивість його звіту була підтверджена незалежним аудитором з прийнятним рівнем впевненості, незалежно від задіяних кількостей, якщо це необхідно для підтвердження відповідності цього підприємства цьому Регламенту.

Комісія може за допомогою імплементаційних актів визначити деталі перевірки звітів та акредитації аудиторів. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

9. Усі звіти та перевірки, зазначені в цій статті, здійснюються через Портал F-gas.

Комісія може підзаконними актами визначати формат подання звітів, зазначених у цій статті. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 34.

Стаття 27

Збір даних про викиди

Держави-члени повинні створити системи звітності для відповідних секторів, зазначених у цьому Регламенті, з метою отримання даних про викиди.

Держави-члени повинні, у відповідних випадках, уможливити запис інформації, зібраної відповідно до статті 7, через централізовану електронну систему.

Комісія може надати вказівки щодо проектування централізованої електронної системи державами-членами.

РОЗДІЛ VII

Примусове виконання

Стаття 28

Співпраця та обмін інформацією

1. Якщо необхідно забезпечити дотримання цього Регламенту, компетентні органи кожної держави-члена, включаючи митні органи, органи ринкового нагляду, екологічні органи та будь-які інші компетентні органи з інспекційними функціями, повинні співпрацювати один з одним, з компетентними органами інших держав-членів, з Комісією та, якщо необхідно, з адміністративними органами третіх країн.

Якщо співпраця з митними органами необхідна для забезпечення належного впровадження Системи управління митними ризиками, компетентні органи держав-членів повинні надати всю необхідну інформацію митним органам відповідно до статті 47(2) Регламенту (ЄС) № 952/2013.

2. Якщо митні органи, органи ринкового нагляду або будь-які інші компетентні органи держави-члена виявляють порушення цього Регламенту, такі компетентні

органи повідомляють екологічний орган або, якщо це не стосується, будь-який інший орган, відповідальний за застосування санкцій. відповідно до статті 31.

3. Держави-члени забезпечують, щоб їхні компетентні органи мали змогу ефективно мати доступ до будь-якої інформації, необхідної для виконання цього Регламенту, та обмінюватися між ними. Така інформація включає митні дані, інформацію про власність і фінансовий стан, будь-які порушення законодавства про навколишнє середовище, а також дані, записані на Порталі F-gas.

Інформація, зазначена в першому абзаці, також повинна бути доступною для компетентних органів інших держав-членів та Комісії, якщо це необхідно для забезпечення виконання цього Регламенту. Компетентні органи негайно інформують Комісію про порушення частини 1 статті 16.

4. Компетентні органи сповіщають компетентні органи інших держав-членів, якщо вони виявляють порушення цього Регламенту, яке може торкнутися більш ніж одну державу-член. Компетентні органи повинні, зокрема, інформувати компетентні органи інших держав-членів, коли вони виявляють відповідний продукт на ринку, який не відповідає цьому Регламенту, щоб забезпечити його вилучення, конфіскацію, вилучення або відкликання з ринку для утилізації.

Митна система управління ризиками використовується для обміну інформацією, пов'язаною з митними ризиками.

Митні органи також обмінюються будь-якою відповідною інформацією, пов'язаною з порушеннями цього Регламенту, відповідно до Регламенту Ради (ЄС) № 515/97 ⁽²⁸⁾ і мають запитувати допомогу в інших держав-членів та Комісії, якщо це необхідно.

Стаття 29

Обов'язок проводити перевірки

1. Компетентні органи держав-членів повинні проводити перевірки, щоб встановити, чи дотримуються підприємства своїх зобов'язань відповідно до цього Регламенту.

2. Перевірки проводяться відповідно до підходу, що ґрунтується на оцінці ризику, який бере до уваги, зокрема, історію відповідності підприємств, ризик невідповідності конкретного продукту цьому Регламенту та будь-яку іншу відповідну отриману інформацію від Комісії, митних органів, органів ринкового нагляду, екологічних органів та інших органів з інспекційними функціями держав-членів або від компетентних органів третіх країн.

Компетентні органи держав-членів також повинні проводити перевірки, якщо вони володіють доказами або іншою відповідною інформацією, в тому числі на основі обґрунтованих занепокоєнь, наданих третіми сторонами або Комісією, щодо потенційної невідповідності цьому Регламенту.

3. Перевірки, зазначені в частинах 1 і 2, повинні включати:

(а) відвідування закладів з належною періодичністю та перевірка відповідної документації та обладнання; і

(б) перевірки онлайн-платформ відповідно до цього пункту.

Без шкоди Регламенту (ЄС) 2022/2065 Європейського Парламенту та Ради (²⁹), якщо онлайн-платформа, що підпадає під сферу дії Розділу III, Розділ 4, цього Регламенту, дозволяє укласти дистанційні контракти з підприємствами пропонуючи фторовані парникові гази або продукцію та обладнання, що містять такі гази, компетентні органи держав-членів перевіряють, чи відповідають підприємство, фторовані парникові гази, продукція чи обладнання вимогам, викладеним у цьому Регламенті. Компетентні органи держав-членів повинні інформувати Комісію та відповідні компетентні органи, зазначені у статті 49 Регламенту (ЄС) 2022/2065, і співпрацювати з ними з метою забезпечення дотримання цього Регламенту.

Перевірки проводяться без попереднього попередження підприємства, за винятком випадків, коли попереднє повідомлення необхідне для забезпечення ефективності перевірок. Держави-члени гарантують, що підприємства надають компетентним органам всю необхідну допомогу, щоб дати можливість цим органам проводити перевірки, передбачені цією статтею.

4. Компетентні органи держав-членів ведуть записи перевірок із зазначенням, зокрема, їх характеру та результатів, а також заходів, вжитих у разі невідповідності. Записи всіх перевірок повинні зберігатися не менше 5 років.

5. На запит іншої держави-члена, держава-член може проводити перевірки або інші офіційні розслідування підприємств, підозрюваних у незаконному переміщенні газів, продуктів або обладнання, на які поширюється дія цього Регламенту та які працюють на території цієї країни. Держави-члени. Запитуюча держава-член повинна бути проінформована про результати перевірки або розслідування.

6. Виконуючи завдання, покладені на неї цим Регламентом, Комісія може запитувати всю необхідну інформацію від компетентних органів держав-членів та підприємств. Запитуючи інформацію від підприємства, Комісія водночас надсилає копію запиту до компетентного органу держави-члена, на території якої розташовано місцезнаходження підприємства.

7. Комісія вживає належних заходів для сприяння адекватному обміну інформацією та співпраці між компетентними органами держав-членів та між цими компетентними органами та Комісією. Комісія вживає належних заходів для захисту конфіденційності інформації, отриманої відповідно до цієї статті.

Стаття 30

Повідомлення про порушення та захист осіб, які повідомляють про такі порушення

Директива (ЄС) 2019/1937 застосовується до звітності про порушення цього Регламенту та захисту осіб, які повідомляють про такі порушення.

РОЗДІЛ VIII

Штрафи, Консультаційний форум, процедура комітету та здійснення делегування

Стаття 31

Штрафи

1. Без шкоди для зобов'язань держав-членів відповідно до Директиви 2008/99/ЄС Європейського Парламенту та Ради (³⁰), держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, що застосовуються до порушень цього Регламенту, і вживають усіх необхідних заходів забезпечити виконання цих санкцій. До 1 січня 2026 року держави-члени повинні повідомити Комісію про ці правила та заходи, а також негайно повідомити її про будь-які наступні зміни, що їх стосуються.

2. Штрафи повинні бути ефективними, пропорційними та стримуючими, і повинні бути визначені з урахуванням наступного, якщо це застосовно:

- (а) характер і тяжкість порушення;
- (б) людське населення або навколишнє середовище, які постраждали від порушення, враховуючи необхідність забезпечення високого рівня захисту здоров'я людини та навколишнього середовища;
- (с) будь-які попередні порушення цього Регламенту відповідальним підприємством;
- (д) фінансовий стан відповідального підприємства.

3. Покарання включають:

- (а) адміністративні фінансові стягнення згідно з п. 4; однак держави-члени можуть також або альтернативно застосовувати кримінальні покарання, за умови, що вони є рівноцінно ефективними, пропорційними та переконливими, як адміністративні фінансові покарання;
- (б) конфіскація чи вилучення, або вилучення чи усунення з ринку, або захоплення незаконно отриманих товарів компетентними органами держав-членів;
- (с) тимчасова заборона використання, виробництва, імпорту, експорту або розміщення на ринку фторовмісних парникових газів або продуктів і обладнання, що містять фторовані парникові гази або функціонування яких залежить від них, у разі серйозного порушення або повторних порушень.

4. Адміністративні фінансові штрафи, зазначені в параграфі 3, підпункт (а), повинні бути пропорційними екологічній шкоді, де це застосовно, і фактично позбавляти відповідальних осіб економічної вигоди, отриманої від їхніх порушень. Рівень адміністративних фінансових стягнень поступово збільшуватиметься за повторне порушення.

У разі незаконного виробництва, імпорту, експорту, розміщення на ринку або використання фторовмісних парникових газів або продукції та обладнання, що містять ці гази або функціонування яких залежить від цих газів, максимальна сума адміністративного фінансового штрафу повинна становити щонайменше у

п'ять разів перевищує ринкову вартість відповідних газів або продуктів та обладнання. У разі повторного вчинення таких порушень протягом п'ятирічного періоду максимальний розмір адміністративного фінансового стягнення повинен становити не менше восьмикратного розміру ринкової вартості відповідних газів або продукції та обладнання.

5. На додаток до штрафів, зазначених у частині 1, підприємства, які перевищили свою квоту для розміщення гідрофторвуглеців на ринку, розподілену відповідно до частини 4 статті 17 або передану їм відповідно до частини 1 статті 21, можуть отримати лише обмежену квоту на період розподілу після виявлення перевищення.

Сума зменшення розраховується як 200 % суми перевищення квоти. Якщо сума скорочення перевищує суму, яка має бути виділена відповідно до статті 17(4) як квота на період розподілу після того, як було виявлено перевищення, квота не розподіляється на цей період розподілу, а квота на період розподілу наступні періоди розподілу також зменшуються, доки не буде вираховано повну суму. Скорочення повинні бути зафіксовані на Порталі F-gas.

Стаття 32

Здійснення делегування

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надаються Комісії відповідно до умов, викладених у цій статті.

2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені в статті 8(12), статті 12(18), статті 16(3), статті 17(6), статті 24(1), статті 25(2), статті 35(1) та частини 2 статті 35 передається Комісії на невизначений період часу з 11 березня 2024 року.

3. Делегування повноважень, зазначене у статті 8(12), статті 12(18), статті 16(3), статті 17(6), статті 24(1), статті 25(2), статті 35(1) і стаття 35(2) може бути відкликана в будь-який час Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делегування повноважень, визначених у цьому рішенні. Воно набирає чинності наступного дня після публікації рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу* або на пізнішу дату, зазначену в ньому. Це не впливає на дійсність будь-яких делегованих актів, які вже є чинними.

4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, викладених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про покращення законотворчості.

5. Як тільки вона ухвалить делегований акт, Комісія повинна повідомити про це одночасно Європейський Парламент і Раду.

6. Делегований акт, прийнятий відповідно до частини 12 статті 8, частини 18 статті 12, частини 3 статті 16, частини 6 статті 17, частини 1 статті 24, частини 2 статті 25, частини 1 статті 35 та Стаття 35(2) набирає чинності, лише якщо Європейський Парламент або Рада не висловили заперечень протягом двох

місяців після повідомлення про цей акт Європейському Парламенту та Раді або якщо до закінчення терміну дії У цей період Європейський парламент і Рада повідомили Комісію, що не будуть заперечувати. Цей період продовжується на два місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 33

Консультаційний форум

Комісія засновує Консультаційний форум для надання порад та експертних знань щодо впровадження цього Регламенту. Регламент Консультаційного форуму встановлюється Комісією та оприлюднюється. Консультаційний форум, у відповідних випадках, залучає Європейське агентство з лікарських засобів.

Стаття 34

Процедура комітету

1. Комісії допомагає комітет з фторвмісних парникових газів. Цей комітет є комітетом у значенні Регламенту (ЄС) № 182/2011.
2. Якщо робиться посилання на цей параграф, застосовується стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

РОЗДІЛ ІХ

Перехідні та прикінцеві положення

Стаття 35

Огляд

1. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 32 для внесення змін до Додатків I, II, III та VI щодо потенціалу глобального потепління перелічених у них газів, якщо це необхідно у світлі нових Звітів про оцінку, прийнятих IPCC або нові звіти Групи наукової оцінки (SAP) Протоколу.
2. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 32 для внесення змін до списків газів у Додатках I, II та III, якщо SAP або інший орган еквівалентного рівня встановив, що такі гази мають значну вплив на клімат і де такі гази експортуються, імпортуються, виробляються або розміщуються на ринку у значних кількостях.
3. До 1 липня 2027 року Комісія повинна опублікувати звіт з оцінкою того, чи існують економічно ефективні, технічно здійснимі, енергоефективні та надійні альтернативи, які роблять можливою заміну фторвмісних парникових газів у мобільному холодильному обладнанні та мобільному обладнанні для кондиціонування повітря, а також у відповідних випадках внести законодавчу пропозицію до Європейського Парламенту та Ради щодо внесення змін до списку, наведеного в Додатку IV.

4. До 1 липня 2028 року Комісія повинна опублікувати звіт з оцінкою впливу цього Регламенту на сектор охорони здоров'я, зокрема, доступності дозованих інгаляторів для доставки фармацевтичних інгредієнтів, а також впливу на ринок охолоджувального обладнання, що використовується в поєднанні з акумуляторами.

5. До 1 січня 2030 року Комісія повинна опублікувати звіт про наслідки цього Регламенту.

Звіт повинен містити оцінку наступного:

- (а) чи існують економічно ефективні, технічно можливі, енергоефективні, достатньо доступні та надійні альтернативи, які роблять можливою заміну фторовмісних парникових газів у продуктах та обладнанні, перелічених у Додатку IV, на які поширюються заборони, які ще не застосовуються на момент оцінки, особливо продуктів і обладнання, які підпадають під повну заборону на вміст фторованих парникових газів, включаючи «спліт» кондиціонери повітря та теплові насоси;
- (б) міжнародні події, що мають відношення до сектору судноплавства, і потенційне розширення обсягу вимог до стримування фторовмісних парникових газів, що містяться в холодильному обладнанні та обладнанні для кондиціонування повітря суден;
- (с) потенційне розширення обсягу заборони експорту, зазначеної в частині 3 статті 22, беручи до уваги, серед іншого, потенційну глобальну доступність продуктів та обладнання, що містять фторовані парникові гази з низьким ППП, або природні альтернативи та розробки згідно з Протоколом;
- (д) потенційне включення гідрофторвуглеців до вимог щодо квот, встановлених у частині 1 статті 16, для цілей, перелічених у частині 2 статті 16, зокрема гідрофторвуглеців, які постачаються безпосередньо виробником або імпортером підприємству, яке використовує їх для травлення напівпровідникового матеріалу або очищення камер для осадження хімічних речовин у секторі виробництва напівпровідників;
- (д) ризик надмірного зниження конкуренції на ринку через заборони та пов'язані винятки згідно зі статтею 13(9), зокрема щодо високовольтних електричних розподільних пристроїв понад 145 кВ або понад 50 кА струму короткого замикання.

Комісія подає, у разі необхідності, законодавчу пропозицію, яка може містити поправки до Додатку IV, до Європейського Парламенту та Ради.

6. До 1 січня 2040 року Комісія повинна переглянути потреби у гідрофторвуглецях у секторах, де вони все ще використовуються, і поетапне скасування квоти на ГФУ, викладену в Додатку VII на 2050 рік, зокрема, беручи до уваги технологічний розвиток, доступність альтернатив гідрофторвуглецям для відповідних застосувань і кліматичних цілей Союзу. За необхідності перегляд супроводжується законодавчою пропозицією до Європейського Парламенту та Ради.

7. Європейська наукова консультативна рада зі зміни клімату, створена відповідно до статті 10а Регламенту (ЄС) № 401/2009 Європейського Парламенту та Ради (³¹), може за власною ініціативою надавати наукові консультації та

видавати звіти щодо узгодженість цього Регламенту з цілями Регламенту (ЄС) 2021/1119 та міжнародними зобов'язаннями Союзу в рамках Паризької угоди.

Стаття 36

Поправка до Директиви (ЄС) 2019/1937

У частині I, розділ E, пункт 2 Додатку до Директиви (ЄС) 2019/1937 додається такий пункт:

'(vi)Регламент (ЄС) 2024/573 Європейського Парламенту та Ради від 7 лютого 2024 року про фторовані парникові гази, що вносить зміни до Директиви (ЄС) 2019/1937 та скасовує Регламент (ЄС) № 517/2014 (ОВ L, 2024/573, 20.02.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/573/oj>).'.

Стаття 37

Скасування та перехідні положення

1. Регламент (ЄС) № 517/2014 скасовується.
2. Стаття 12 Регламенту (ЄС) № 517/2014, чинна 10 березня 2024 року, продовжує застосовуватися до 31 грудня 2024 року.
3. Стаття 14(2), другий абзац, і стаття 19 Регламенту (ЄС) № 517/2014, що застосовуються 10 березня 2024 року, продовжують застосовуватися щодо звітного періоду з 1 січня 2023 року до 31 грудня 2023 року.
4. Квота, виділена відповідно до частини 5 статті 16 Регламенту (ЄС) № 517/2014, залишається чинною з метою дотримання цього Регламенту. Виняток гідрофторвуглеців, зазначений у статті 15(2), другому абзаці, пункті (f), Регламенту (ЄС) № 517/2014 застосовується до 31 грудня 2024 року.
5. Посилання на скасований Регламент слід тлумачити як посилання на цей Регламент і читати відповідно до кореляційної таблиці в Додатку X.

Стаття 38

Набрання чинності та застосування

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

Стаття 12 і частина 5 статті 17 застосовуються з 1 січня 2025 року.

Стаття 20(2), стаття 20(3) і стаття 23(5) застосовуються з 3 березня 2025 року для випуску у вільний обіг, зазначеного в статті 201 Регламенту (ЄС) № 952/2013, а також для всіх інших процедур імпорту та для експорт.

Цей Регламент є обов'язковим у повному обсязі та безпосередньо застосовується в усіх державах-членах.

Вчинено у Страсбурзі 7 лютого 2024 року.

Для Європейського парламенту

Президент
Р. МЕЦОЛА
Для Ради
Президент
Х. ЛАХБІБ

(¹) [ОВ С 365, 23.09.2022, с. 44](#) .

(²) Позиція Європейського Парламенту від 16 січня 2024 року (ще не опублікована в Офіційному журналі) та рішення Ради від 23 січня 2024 року.

(³) Регламент (ЄС) 2021/1119 Європейського Парламенту та Ради від 30 червня 2021 року, що встановлює основу для досягнення кліматичної нейтральності та вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 401/2009 та (ЄС) 2018/1999 («Європейський клімат» Закон') ([ОВ L 243, 9.7.2021, С. 1](#)).

(⁴) Рішення (ЄС) 2022/591 Європейського Парламенту та Ради від 6 квітня 2022 року про Загальну програму дій ЄС щодо довкілля до 2030 року ([ОВ L 114, 12.4.2022, С. 22](#)).

(⁵) [ОВ L 282, 19.10.2016, с. 4](#) .

(⁶) Регламент (ЄС) № 517/2014 Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 року про фторовмісні парникові гази та про скасування Регламенту (ЄС) № 842/2006 ([ОВ L 150, 20.5.2014, С. 195](#)).

(⁷) Рішення Ради (ЄС) 2017/1541 від 17 липня 2017 року про укладення від імені Європейського Союзу Кігальської поправки до Монреальського протоколу щодо речовин, які руйнують озоновий шар ([ОВ L 236, 14.9.2017, стор. 1](#)).

(⁸) Регламент (ЄС) № 1907/2006 Європейського Парламенту та Ради від 18 грудня 2006 року щодо реєстрації, оцінки, авторизації та обмеження хімічних речовин (REACH), засновуючи Європейське хімічне агентство, вносячи зміни до Директиви 1999/45/ЄС та скасовує Регламент Ради (ЄЕС) № 793/93 і Регламент Комісії (ЄС) № 1488/94, а також Директиву Ради 76/769/ЄЕС і Директиви Комісії 91/155/ЄЕС, 93/67/ЄЕС, 93/105/ЄС та 2000/21/ЄС ([ОВ L 396, 30.12.2006, С. 1](#)).

(⁹) Директива 2012/19/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 4 липня 2012 року про відходи електричного та електронного обладнання (WEEE) ([ОВ L 197, 24.7.2012, С. 38](#)).

(¹⁰) Регламент (ЄС) 2018/1139 Європейського Парламенту та Ради від 4 липня 2018 року про загальні правила у сфері цивільної авіації та заснування Агентства Європейського Союзу з авіаційної безпеки та внесення змін до Регламентів (ЄС) № 2111/2005 , (ЄС) № 1008/2008, (ЄС) № 996/2010, (ЄС) № 376/2014 та Директиви 2014/30/ЄС та 2014/53/ЄС Європейського Парламенту та Ради, а також Регламенти про скасування (ЄС) № 552/2004 та (ЄС) № 216/2008 Європейського Парламенту та Ради та Регламент Ради (ЄЕС) № 3922/91 ([ОВ L 212, 22.8.2018, С. 1](#)).

(¹¹) Директива 2009/125/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 жовтня 2009 року, що встановлює рамки для встановлення вимог екодизайну для продуктів, пов'язаних з енергією ([ОВ L 285, 31.10.2009, С. 10](#)).

(¹²) Регламент (ЄС) № 1005/2009 Європейського Парламенту та Ради від 16 вересня 2009 року про речовини, які руйнують озоновий шар ([ОВ L 286, 31.10.2009, С. 1](#)).

(¹³) Регламент (ЄС) 2022/2399 Європейського Парламенту та Ради від 23 листопада 2022 року про заснування системи єдиного вікна Європейського Союзу для митних органів та внесення змін до Регламенту (ЄС) № 952/2013 ([ОВ L 317, 9.12.2022, стор. 1](#)).

- (¹⁴) Рекомендація Комісії 2003/361/ЄС від 6 травня 2003 року щодо визначення мікро-, малих і середніх підприємств ([OB L 124, 20.5.2003, С. 36](#)).
- (¹⁵) Регламент (ЄС) 2018/1999 Європейського Парламенту та Ради від 11 грудня 2018 року про управління Енергетичним союзом і кліматичні заходи, що вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 663/2009 та (ЄС) № 715/2009 Європейського Парламенту та Ради, Директиви 94/22/ЄС, 98/70/ЄС, 2009/31/ЄС, 2009/73/ЄС, 2010/31/ЄС, 2012/27/ЄС та 2013/30/ ЄС Європейського Парламенту та Ради, Директиви Ради 2009/119/ЄС та (ЄС) 2015/652 та про скасування Регламенту (ЄС) № 525/2013 Європейського Парламенту та Ради ([OB L 328, 21.12.2018](#)). , стор 1).
- (¹⁶) Регламент (ЄС) 2019/1020 Європейського Парламенту та Ради від 20 червня 2019 року про ринковий нагляд і відповідність продукції та внесення змін до Директиви 2004/42/ЄС та Регламентів (ЄС) № 765/2008 та (ЄС) № 305/2011 ([OB L 169, 25.06.2019, С. 1](#)).
- (¹⁷) Рішення Комісії 1999/352/ЄС, ЄОБС, Євратом від 28 квітня 1999 року про заснування Європейського офісу по боротьбі з шахрайством (OLAF) ([OB L 136, 31.5.1999, С. 20](#)).
- (¹⁸) Регламент (ЄС) № 952/2013 Європейського Парламенту та Ради від 9 жовтня 2013 року, що встановлює Митний кодекс Союзу ([OB L 269, 10.10.2013, С. 1](#)).
- (¹⁹) Директива (ЄС) 2019/1937 Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2019 року про захист осіб, які повідомляють про порушення законодавства Союзу ([OB L 305, 26.11.2019, С. 17](#)).
- (²⁰) [OB L 124, 17.5.2005, с. 4](#) .
- (²¹) Регламент (ЄС) № 182/2011 Європейського Парламенту та Ради від 16 лютого 2011 року, що встановлює правила та загальні принципи щодо механізмів контролю державами-членами за виконанням Комісією повноважень щодо реалізації ([OB L 55, 28.2](#)).2011, стор 13).
- (²²) [OB L 123, 12.5.2016, с. 1](#) .
- (²³) Регламент (ЄС) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб щодо обробки персональних даних і про вільний рух таких даних, а також про скасування Директиви 95/ 46/ЕС (Загальний регламент захисту даних) ([OB L 119, 4.5.2016, с. 1](#)).
- (²⁴) Регламент (ЄС) 2018/1725 Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2018 року про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою персональних даних установами, органами, офісами та агентствами Союзу та про безкоштовне переміщення таких даних та скасування Регламенту (ЄС) № 45/2001 і Рішення № 1247/2002/ЄС ([OB L 295, 21.11.2018, С. 39](#)).
- (²⁵) Директива 2006/40/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 17 травня 2006 року щодо викидів від систем кондиціонування повітря в автомобілях та про внесення змін до Директиви Ради 70/156/ЄС ([OB L 161, 14.6.2006, с. 12](#)).
- (²⁶) Регламент (ЄС, Євратом) 2018/1046 Європейського Парламенту та Ради від 18 липня 2018 року про фінансові правила, що застосовуються до загального бюджету Союзу, внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1296/2013 (ЄС) № 1301/2013, (ЄС) № 1303/2013, (ЄС) № 1304/2013, (ЄС) № 1309/2013, (ЄС) № 1316/2013, (ЄС) № 223/2014, (ЄС) № 283 /2014 та Рішення № 541/2014/ЄС та про скасування Регламенту (ЄС, Євратом) № 966/2012 ([OB L 193, 30.07.2018, С. 1](#)).
- (²⁷) Директива 2003/87/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 жовтня 2003 р., що встановлює схему торгівлі дозволами на викиди парникових газів у межах Співтовариства та вносить зміни до Директиви Ради 96/61/ЄС ([OB L 275, 25.10.2003](#)). , стор. 32).
- (²⁸) Регламент Ради (ЄС) № 515/97 від 13 березня 1997 року про взаємну допомогу між адміністративними органами держав-членів та співпрацю між останніми та Комісією для забезпечення правильного застосування законодавства з митних та сільськогосподарських питань ([OB L 82, 22.3.1997, стор. 1](#)).

(²⁹) Регламент (ЄС) 2022/2065 Європейського Парламенту та Ради від 19 жовтня 2022 року про єдиний ринок цифрових послуг та внесення змін до Директиви 2000/31/ЄС (Закон про цифрові послуги) ([ОБ L 277, 27.10.2022](#)). , стор 1).

(³⁰) Директива 2008/99/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 19 листопада 2008 року про захист навколишнього середовища за допомогою кримінального права ([ОБ L 328, 6.12.2008, С. 28](#)).

(³¹) Регламент (ЄС) № 401/2009 Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2009 року про Європейське агентство з навколишнього середовища та Європейську мережу інформації та спостереження за навколишнім середовищем ([ОБ L 126, 21.5.2009, С. 13](#)).

ДОДАТОК І

ФТОРОВМІСНІ ПАРНИКОВІ ГАЗИ, ЗАЗНАЧЕНІ У ПУНКТІ (А) (¹) СТАТТІ 2 – ВУГЛЕВІДНІ, ПЕРФТОРВУГЛЕВІ ТА ІНШІ ФТОРОВМІСНІ СПОЛУКИ

Речовина			GWP (²)	20 років- GWP (³) лише для інформаційних цілей
Промислове позначення	Хімічна назва (Звичайне ім'я)	Хімічна формула		
<i>Розділ 1: Гідрофторвуглеці (HFC)</i>				
HFC-23	трифторметан (фтороформ)	³ швейцарських франків	14 800	12 400
HFC-32	дифторметан	CH ₂ F ₂	675	2 690
HFC-41	Фторметан (метилфторид)	CH ₃ F	92	485
HFC-125	пентафторетан	CHF ₂ CF ₃	3 500	6 740
HFC-134	1,1,2,2- тетрафторетан	² швейцарських франка ² швейцарських франка	1 100	3 900
HFC-134a	1,1,1,2- тетрафторетан	CH ₂ FCF ₃	1 430	4 140
HFC-143	1,1,2-трифторетан	CH ₂ FCHF ₂	353	1 300
HFC-143a	1,1,1-трифторетан	CH ₃ CF ₃	4 470	7 840
HFC-152	1,2-дифторетан	CH ₂ FCH ₂ F	53	77,6
HFC-152a	1,1-дифторетан	CH ₃ CHF ₂	124	591
HFC-161	Фторетан (етилфторид)	CH ₃ CH ₂ F	12	17,4
HFC-227ea	1,1,1,2,3,3,3- гептафторпропан	CF ₃ CHFCF ₃	3 220	5 850

HFC-236cb	1,1,1,2,2,3- гексафторпропан	$\text{CH}_2\text{FCF}_2\text{CF}_3$	1 340	3 750
HFC-236ea	1,1,1,2,3,3- гексафторпропан	$\text{CHF}_2\text{CHFC}_3$	1 370	4 420
HFC-236fa	1,1,1,3,3,3- гексафторпропан	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{CF}_3$	9 810	7 450
HFC-245ca	1,1,2,2,3- пентафторпропан	$\text{CH}_2\text{FCF}_2\text{CHF}_2$	693	2 680
HFC-245fa	1,1,1,3,3- пентафторпропан	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$	1 030	3 170
HFC-365mfc	1,1,1,3,3- пентафторбутан	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{CF}_2\text{CH}_3$	794	2 920
HFC-43-10mee	1,1,1,2,2,3,4,5,5,5 декафторпентан	$\text{CF}_3\text{CHFCHFCF}_2\text{CF}_3$	1 640	3 960

Речовина			GWP 100 ⁽⁴⁾	GWP 20 ⁽⁴⁾
Промислове позначення	Хімічна назва (загальна назва)	Хімічна формула		
<i>Розділ 2: Перфторвуглеці (ПФУ)</i>				
ПФК-14	тетрафторметан (перфторметан, чотирифтористий вуглець)	CF_4	7 380	5 300
ПФК-116	Гексафторэтан (перфторэтан)	C_2F_6	12 400	8 940
ПФК-218	октафторпропан (перфторпропан)	C_3F_8	9 290	6 770
ПФК-3-1-10 (P- 31-10)	декафторбутан (перфторбутан)	C_4F_{10}	10 000	7 300
ПФК-4-1-12 (P- 41-12)	додекафторпентан (перфторпентан)	C_5F_{12}	9 220	6 680
ПФК-5-1-14 (P- 51-14)	тетрадекафторгексан (перфторгексан)	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CF}_2\text{CF}_2\text{CF}_2\text{CF}_3$	8 620	6 260
PFC-c-318	октафторциклобутан (перфторциклобутан)	cC_4F_8	10 200	7 400
ПФК-9-1-18 (P- 91-18)	Перфтордекалін	$\text{C}_{10}\text{F}_{18}$	7 480	5 480

ПФК-4-1-14 (P-41-14)	перфтор-2-метилпентан	$CF_3CF_2CF_2CF_2CF_3$ (iC_6F_{14})	7 370 ⁽⁵⁾	^(*)
<i>Розділ 3: Інші (пер)фторовані сполуки та фторовані нітрили</i>				
	гексафторид сірки	SF_6	24 300	18 200
	Гептафторізобутиронітрил (2,3,3,3-тетрафтор-2- (трифторметил)-пропанітрил)	$Iso-C_3F_7CN$	2 750	4 580

⁽¹⁾ Відповідно до пункту (а) статті 2, суміші, що містять речовини, перелічені в цьому Додатку, вважаються фторованими парниковими газами, на які поширюється дія цього Регламенту.

⁽²⁾ На основі Четвертого звіту про оцінку, прийнятого Міжурядовою групою експертів зі зміни клімату, якщо не вказано інше.

⁽³⁾ На основі Шостого звіту про оцінку, прийнятого Міжурядовою групою експертів зі зміни клімату, якщо не вказано інше.

⁽⁴⁾ На основі Шостого звіту про оцінку, прийнятого Міжурядовою групою експертів зі зміни клімату, якщо не вказано інше.

⁽⁵⁾ Дросте та ін. (2019). Тенденції та викиди шести перфторвуглеців у Північній та Південній півкулях. Хімія та фізика атмосфери. <https://acp.copernicus.org/preprints/acp-2019-873/acp-2019-873.pdf>

^(*) Потенціал глобального потепління ще не відомий.

ДОДАТОК II

Фторовані парникові гази, зазначені в статті 2, пункт (а) ⁽¹⁾ – ненасичені гідро(хлор)фторвуглеці, фторовані речовини, що використовуються як інгаляційні анестетики, та інші фторовані речовини

Речовина		GWP ⁽²⁾	20 років- GWP ⁽²⁾ лише для інформаційних цілей
Загальна назва/промислове позначення	Хімічна формула		
<i>Розділ 1: Ненасичені гідро(хлор)фторвуглеці</i>			
HCFC-1224yd	$CF_3CF=CHCl$	0,06 ⁽³⁾	^(*)
Транс-1,2-дифторетилен (HFC-1132) та ізомери	$CHF=CHF$	>1	^(*)
1,1-дифторетилен (HFC-1132a)	$CH_2=CF_2$	0,052	0,189

1,1,1,2,3,4,5,5,5(або1,1,1,3,4,4,5,5,5)-нонафтор-4(або2)-(трифторметил)пент-2-ене	$CF_3CF=CFCFCF_3CF_3$ або $CF_3CF_3C=CFCF_2CF_3$	1 (4)	(*)
HFC-1234yf	$CF_3CF=CH_2$	0,501	1,81
HFC-1234ze та ізомери	$CHF=CHCF_3$	1,37	4,94
HFC-1336mzz(E)	(E)- $CF_3CH=CHCF_3$	17,9	64,3
HFC-1336mzz(Z)	(Z)- $CF_3CH=CHCF_3$	2,08	7,48
HCFC-1233zd та ізомери	$CF_3CH=CHCl$	3,88	14
HCFC-1233xf	$CF_3CCl=CH_2$	1 (4)	(*)
<i>Розділ 2: фторовані речовини, що використовуються як інгаляційні анестетики</i>			
HFE-347mmz1 (севофлуран) та ізомери	$(CF_3)_2CHOCH_2F$	195	702
HCFE-235ca2 (енфлуран) та ізомери	CHF_2OCF_2CHFCl	654	2 320
HCFE-235da2 (ізофлуран) та ізомери	$CHF_2OCHClCF_3$	539	1 930
HFE-236ea2 (десфлуран) та ізомери	$CHF_2OCHFCF_3$	2 590	7 020
<i>Розділ 3: інші фторовані речовини</i>			
трифтористий азот	NF_3	17 400	13 400
сульфурилфторид	SO_2F_2	4 630	7 510

(1) Відповідно до пункту (а) статті 2, суміші, що містять речовини, перелічені в цьому Додатку, вважаються фторованими парниковими газами, на які поширюється дія цього Регламенту.

(2) На основі Шостого звіту про оцінку, прийнятого Міжурядовою групою експертів зі зміни клімату, якщо не вказано інше.

(3) Tokuhashi, K., T. Uchimaru, K. Takizawa, & S. Kondo (2018): Константи швидкості для реакцій радикала OH з (E)/(Z) ізомерами $CF_3CF=CHCl$ і $CHF_2CF=CHCl$. Журнал фізичної хімії А 122:3120–3127.

(*) Потенціал глобального потепління ще не відомий.

(4) Значення за замовчуванням, потенціал глобального потепління ще не доступний.

ДОДАТОК III

Фторовані парникові гази, зазначені в статті 2, пункт (а) (1) – фторовані прості ефіри, кетони та спирти та інші фторовані сполуки

Речовина		GWP (2)	20 років- GWP (2) лиш е для
Загальна назва/промислове позначення	Хімічна формула		

			інформаційні цілі
<i>Розділ I: Фторовані прості ефіри, кетони та спирти</i>			
HFE-125	CHF_2OCF_3	14 300	13 500
HFE-134 (HG-00)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2$	6 630	12 700
HFE-143a	CH_3OCF_3	616	2 170
HFE-245cb2	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_3$	747	2 630
HFE-245fa2	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	878	3 060
HFE-254cb2	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	328	1 180
HFE-347 mcc3 (HFE-7000)	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CF}_3$	576	2 020
HFE-347pcf2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	980	3 370
HFE-356pcc3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	277	995
HFE-449s1 (HFE-7100)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OCH}_3$	460	1 620
HFE-569sf2 (HFE-7200)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OC}_2\text{H}_5$	60,7	219
HFE-7300	$(\text{CF}_3)_2\text{CFCFOC}_2\text{H}_5\text{CF}_2\text{CF}_2\text{CF}_3$	405	1 420
n-HFE-7100	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_3$	544	1 920
i-HFE-7100	$(\text{CF}_3)_2\text{CFCF}_2\text{OCH}_3$	437	1 540
i-HFE-7200	$(\text{CF}_3)_2\text{CFCF}_2\text{OCH}_2\text{CH}_3$	34,3	124
HFE-43-10pcccl24 (H-Galden 1040x) HG-11	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OC}_2\text{F}_4\text{OCHF}_2$	3 220	8 720
HFE-236cal2 (HG-10)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OCHF}_2$	6 060	11 700
HFE-338pcccl3 (HG-01)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{OCHF}_2$	3 320	9 180
HFE-347mmyl	$(\text{CF}_3)_2\text{CFOCH}_3$	392	1 400
2,2,3,3,3-пентафторпропан-1-ол	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OH}$	34,3	123
1,1,1,3,3,3-гексафторпропан-2-ол	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOH}$	206	742
HFE-227ea	$\text{CF}_3\text{CHFOCF}_3$	7 520	9 800
HFE-236fa	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_3$	1 100	3 670
HFE-245fal	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_3$	934	3 170
HFE 263mf	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCH}_3$	2,06	7,43
HFE-329 mcc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	3 770	7 550
HFE-338 mcf2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	1 040	3 460
HFE-338mmzl	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCHF}_2$	3 040	6 500

HFE-347 mcf2	$\text{CHF}_2 \text{CH}_2 \text{OCF}_2 \text{CF}_3$	963	3 270
HFE-356 mec3	$\text{CH}_3 \text{OCF}_2 \text{CHFCH}_3$	264	949
HFE-356mmz1	$(\text{CF}_3)_2 \text{CHOCH}_3$	8,13	29,3
HFE-356pcf2	$\text{CHF}_2 \text{CH}_2 \text{OCF}_2 \text{CHF}_2$	831	2 870
HFE-356pcf3	$\text{CHF}_2 \text{OCH}_2 \text{CF}_2 \text{CHF}_2$	484	1 730
HFE 365 mcf3	$\text{CF}_3 \text{CF}_2 \text{CH}_2 \text{OCH}_3$	1,6	5,77
HFE-374pc2	$\text{CHF}_2 \text{CF}_2 \text{OCH}_2 \text{CH}_3$	12,5	45
2,2,3,3,4,4,5,5- октафторциклопентан-1-ол	$-(\text{CF}_2)_4 \text{CH}(\text{OH})-$	13,6	49,1
1,1,1,3,4,4,4-гептафтор-3- (трифторметил)бутан-2-он	$\text{CF}_3 \text{C}(\text{O})\text{CF}(\text{CF}_3)_2$	0,29 ⁽³⁾	^(*)
перфторполіметилізопропіловий ефір (PFPMIE)	$\text{CF}_3 \text{OCF}(\text{CF}_3)\text{CF}_2 \text{OCF}_2 \text{OCF}_3$	10 300	7 750
Перфтор(2-метил-3-пентанон) (1,1,1,2,2,4,5,5,5-нонафтор-4- (трифторметил)пентан-3-он)	$\text{CF}_3 \text{CF}_2 \text{C}(\text{O})\text{CF}(\text{CF}_3)_2$	0,114	0,441
<i>Розділ 2: Інші фторовані сполуки</i>			
трифторметилсульфурпентафторид	$\text{SF}_5 \text{CF}_3$	18 500	13 900
Перфторциклопропан	$\text{C}_3 \text{F}_6$	9 200 ⁽⁴⁾	6 850 ⁽⁴⁾
перфтортрибутиламін (PFTBA, FC43)	$\text{C}_{12} \text{F}_{27} \text{NH}$	8 490	6 340
перфтор-N-метилморфолін	$\text{C}_5 \text{F}_{11} \text{NH}$	8 800 ⁽⁵⁾	^(*)
Перфтортрипропіламін	$\text{C}_9 \text{F}_{21} \text{N}$	9 030	6 750

⁽¹⁾ Відповідно до пункту (а) статті 2, суміші, що містять речовини, перелічені в цьому Додатку, вважаються фторованими парниковими газами, на які поширюється дія цього Регламенту.

⁽²⁾ На основі Шостого звіту про оцінку, прийнятого Міжурядовою групою експертів зі зміни клімату, якщо не вказано інше.

⁽³⁾ Rep та ін. (2019). Атмосферна доля та вплив перфторованого бутанону та пентанону. Навколишнє середовище. Sci. технол. 2019, 53, 15, 8862–8871

^(*) Ще не доступний.

⁽⁴⁾ ВМО та ін. (2018). Наукова оцінка руйнування озонового шару.

⁽⁵⁾ Реєстраційне досьє REACH. <https://echa.europa.eu/registration-dossier/-/registered-dossier/10075/5/1>.

ДОДАТОК IV

Заборони розміщення на ринку, зазначені в статті 11(1)

Продукти та обладнання	Дата заборони	
(1) Одноразові контейнери для фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку I, порожні, частково або повністю заповнені, що використовуються для обслуговування, обслуговування або наповнення холодильного обладнання, систем кондиціонування повітря чи теплових насосів, систем протипожежного захисту чи електричних розподільних пристроїв, або для використання як розчинники.	4 липня 2007 р	
СТАЦІОНАРНА ХОЛОДИЛЬНА		
(2) Холодильники та морозильні камери побутові:	(а) які містять ГФУ з GWP 150 або більше;	1 січня 2015 року
	(б) які містять фторовані парникові гази, за винятком випадків, коли це необхідно для виконання вимог безпеки на місці експлуатації.	1 січня 2026 р
(3) Холодильники та морозильні камери комерційного призначення (автономне обладнання):	(а) які містять ГФУ з GWP 2500 або більше;	1 січня 2020 р
	(б) які містять ГФУ з GWP 150 або більше;	1 січня 2022 р
	(с) які містять інші фторовані парникові гази з GWP 150 або більше.	1 січня 2025 р
(4) Будь-яке автономне холодильне обладнання, крім чиллерів, яке містить фторовані парникові гази з GWP 150 або більше, за винятком випадків, коли це вимагається для виконання вимог безпеки на місці експлуатації.	1 січня 2025 р	
(5) Холодильне обладнання, за винятком чиллерів та обладнання, зазначених у пунктах (4) і (6), яке містить або функціонування якого залежить від:	(а) ГФУ з ПГП 2500 або більше, за винятком обладнання, призначеного для застосування, призначеного для охолодження продуктів до температур нижче – 50 °С;	1 січня 2020 р
	(б) фторовмісні парникові гази з GWP 2500 або більше, за винятком обладнання, призначеного для застосування, призначеного для охолодження продуктів до температур нижче – 50 °С;	1 січня 2025 р
	(с) фторовмісні парникові гази з GWP 150 або більше, за винятком випадків, коли це	1 січня 2030 р

	необхідно для виконання вимог безпеки на місці експлуатації.	
(6)Централізовані холодильні системи Multipack для комерційного використання з номінальною потужністю 40 кВт або більше, які містять або функціонують яких залежить від фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку I, з GWP 150 або більше, за винятком первинного контуру холодоагенту каскадних систем, де фторовані гази можна використовувати парникові гази з ПГП менше 1500.		1 січня 2022
СТАЦІОНАРНІ ЧИЛЛЕРИ		
(7)Чиллери, які містять або функціонують яких залежить від:	(а)ГФУ з ПГП 2500 або більше, за винятком обладнання, призначеного для застосування, призначеного для охолодження продуктів до температур нижче – 50 °С;	1 січня 2020
	(б)фторовмісні парникові гази з GWP 150 GWP або більше для холодильних установок з номінальною потужністю до 12 кВт включно, за винятком випадків, коли це вимагається для виконання вимог безпеки на місці експлуатації;	1 січня 2027
	(с)фторовмісні парникові гази для чиллерів з номінальною потужністю до 12 кВт включно, за винятком випадків, коли це вимагається для виконання вимог безпеки на місці експлуатації;	1 січня 2032
	(d)фторовані парникові гази з GWP 750 для чиллерів потужністю понад 12 кВт, за винятком випадків, коли це вимагається для виконання вимог безпеки на місці експлуатації.	1 січня 2027
СТАЦІОНАРНЕ ОБЛАДНАННЯ КОНДИЦІОНУВАННЯ ТА СТАЦІОНАРНІ ТЕПЛОВІ НАСОСИ		
(8)Автономне обладнання для кондиціонування повітря та теплові насоси, крім чиллерів, які:	(а)підключене обладнання для кондиціонування повітря, яке переміщується між кімнатами кінцевим користувачем і містить ГФУ з ПГП 150 або більше;	1 січня 2020
	(б)вбудоване обладнання для кондиціонування повітря в приміщеннях, моноблочне обладнання для кондиціонування повітря, інше автономне обладнання для кондиціонування повітря та автономні теплові насоси з максимальною номінальною потужністю до 12 кВт	1 січня 2027

	включно, які містять фторовані парникові гази з GWP 150 або більше, за винятком випадків, коли це необхідно для виконання вимог безпеки. Якщо вимоги безпеки на місці експлуатації не дозволяють використовувати фторовмісні парникові гази з ПГП менше 150, то граничний ПГП становить 750;	
	(с)вбудоване обладнання для кондиціонування повітря, моноблочне обладнання для кондиціонування повітря, інше автономне обладнання для кондиціонування повітря та автономні теплові насоси з максимальною номінальною потужністю до 12 кВт включно, які містять фторовані парникові гази, за винятком випадків, коли необхідні для виконання вимог безпеки. Якщо вимоги безпеки на місці експлуатації не дозволяють використовувати альтернативи фторвмісним парниковим газам, граничний ПГП становить 750;	1 січня 2032
	(д)моноблочне та інше автономне обладнання для кондиціонування повітря та теплові насоси з максимальною номінальною потужністю понад 12 кВт, але не перевищує 50 кВт, яке містить фторовмісні парникові гази з GWP 150 або більше, за винятком випадків, коли це необхідно для виконання вимог безпеки. Якщо вимоги безпеки на місці експлуатації не дозволяють використовувати фторовмісні парникові гази з ПГП менше 150, то граничний ПГП становить 750;	1 січня 2027
	(д)інше автономне обладнання для кондиціонування повітря та теплові насоси, які містять фторовані парникові гази з GWP 150 або більше, за винятком випадків, коли це вимагається для виконання вимог безпеки. Якщо вимоги безпеки на місці експлуатації не дозволяють використовувати фторовмісні парникові гази з ПГП менше 150, то граничний ПГП становить 750.	1 січня 2030
	(а)Одинарні спліт-системи, що містять менше 3 кг фторовмісних парникових газів,	1 січня 2025

(9) Спліт обладнання для кондиціонування повітря та теплові насоси (1):	перелічених у Додатку I, які містять або функціонують від фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку I, з GWP 750 або більше;	
	(б) Роздільні системи повітря-вода з номінальною потужністю до 12 кВт включно, які містять або функціонують від фторовмісних парникових газів із ПГП 150 або більше, за винятком випадків, коли це вимагається для виконання вимог безпеки на місці експлуатації;	1 січня 2027
	(с) Роздільні системи «повітря-повітря» з номінальною потужністю до 12 кВт включно, які містять або функціонують від фторовмісних парникових газів із ПГП 150 або більше, за винятком випадків, коли це вимагається для виконання вимог безпеки на місці експлуатації;	1 січня 2029
	(д) Спліт-системи з номінальною потужністю до 12 кВт включно, які містять або функціонують від фторовмісних парникових газів, за винятком випадків, коли це вимагається для виконання вимог безпеки на місці експлуатації;	1 січня 2035
	(д) Спліт-системи з номінальною потужністю понад 12 кВт, які містять або функціонують від фторовмісних парникових газів із ПГП 750 або більше, за винятком випадків, коли це вимагається для виконання вимог безпеки на місці експлуатації;	1 січня 2029
	(ф) Спліт-системи з номінальною потужністю понад 12 кВт, що містять або функціонують від фторовмісних парникових газів з GWP 150 або більше, за винятком випадків, коли це вимагається для виконання вимог безпеки на місці експлуатації.	1 січня 2033
ІНШІ ПРОДУКТИ ТА ОБЛАДНАННЯ		
(10) Необмежені системи прямого випаровування, які містять HFC та PFC як холодоагенти.		4 липня 2007 р

(11) Протипожежне обладнання:	(а) які містять ПФУ;	4 липня 2007 р
	(б) які містять HFC-23;	1 січня 2016 року
	(с) які містять або залежать від інших фторовмісних парникових газів, перелічених у Додатку I, за винятком випадків, коли це необхідно для виконання вимог безпеки на місці експлуатації.	1 січня 2025 р
(12) Вікна для побутового використання, які містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I.		4 липня 2007 р
(13) Інші вікна, які містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I.		4 липня 2008 р
(14) Взуття, яке містить фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I.		4 липня 2006 р
(15) Шини, які містять фторовані парникові гази, перелічені в Додатку I.		4 липня 2007 р
(16) Однокомпонентні піни, за винятком випадків, коли це вимагається для відповідності національним стандартам безпеки, які містять фторовмісні парникові гази, перелічені в Додатку I, з GWP 150 або більше.		4 липня 2008 р
(17) Піни:	(а) Екструдований полістирол (XPS), який містить HFC з GWP 150 або більше, за винятком випадків, коли це вимагається для відповідності національним стандартам безпеки;	1 січня 2020 р
	(б) Піни, крім екструдованого полістиролу (XPS), які містять HFC з GWP 150 або більше, за винятком випадків, коли це вимагається для відповідності національним стандартам безпеки;	1 січня 2023 р
	(с) Піни, які містять фторовані парникові гази, за винятком випадків, коли це вимагається для дотримання вимог безпеки.	1 січня 2033 р
(18) Генератори аерозолів, що продаються та призначені для продажу широкому загалу для розважальних та декоративних цілей, як зазначено в пункті 40 Додатку XVII до Регламенту (ЄС) № 1907/2006, та сигнальні гудки, які містять ГФУ з GWP 150 або більше.		4 липня 2009 р
(19) Технічні аерозолі:	(а) які містять HFC з GWP 150 або більше, за винятком випадків, коли це вимагається для відповідності національним стандартам	1 січня 2018 р

	безпеки або коли вони використовуються в медичних цілях;	
	(б) які містять фторовмісні парникові гази, за винятком випадків, коли це необхідно для виконання вимог безпеки або використання в медичних цілях.	1 січня 2030 р
(20)	Засоби особистої гігієни (наприклад, муси, креми, піни, рідини або спреї), які містять фторовані парникові гази.	1 січня 2025 р
(21)	Обладнання, що використовується для охолодження шкіри, яке містить або функціонування якого залежить від фторовмісних парникових газів з GWP 150 або більше, за винятком випадків, коли воно використовується для медичних цілей.	1 січня 2025 р

Пункт 1 стосується одноразової тари, а саме:

- (а) контейнери, які не можна повторно наповнювати без пристосування для цієї мети; і
- (б) контейнери, які можуть бути повторно наповнені, але імпортовані або розміщені на ринку без забезпечення їх повернення для повторного наповнення.

(¹) Для цілей цього Регламенту фіксований двоканальний тепловий насос і обладнання для кондиціонування повітря вважаються розділеними (категорія номер 9) і підпадають під однакові вимоги.

ДОДАТОК V

Виробничі права для розміщення гідрофторвуглеців на ринку

Права на виробництво гідрофторвуглеців, виражені в тоннах CO₂ еквівалентів, зазначені в частині 3 статті 14, для кожного виробника розраховуються таким чином:

- (а) за період з 1 січня 2025 року по 31 грудня 2028 року – 60 % середньорічного обсягу його виробництва у 2011-2013 роках;
- (б) з 1 січня 2029 р. по 31 грудня 2033 р. – 30 % середньорічного обсягу його виробництва у 2011-2013 рр.;
- (с) за період з 1 січня 2034 року по 31 грудня 2035 року – 20 % середньорічного обсягу його виробництва у 2011-2013 роках;
- (д) на період до 1 січня 2036 року, а потім – 15 % від середньорічного обсягу його виробництва у 2011-2013 роках.

ДОДАТОК VI

Метод розрахунку GWP, згаданий у статті 3, пункт (1), суміші

GWP суміші розраховується як середньозважене значення, отримане із суми вагових часток окремих речовин, помножених на їхній GWP, якщо не зазначено інше, включаючи речовини, які не є фторованими парниковими газами.

$\Sigma (\text{Речовина} \times \% \times \text{GWP}) + (\text{Речовина Y} \% \times \text{GWP}) + \dots (\text{Речовина N} \% \times \text{GWP})$, де % – це частка за вагою з допустимим відхиленням ваги $\pm 1\%$.

Наприклад: застосовуючи формулу до суміші газів, що складається з 60 % диметилового ефіру, 10 % HFC-152a та 30 % ізобутану:

$$\Sigma (60\% \times 1) + (10\% \times 124) + (30\% \times 0)$$

$$\text{Загальний GWP} = 13,0$$

GWP наступних нефторованих речовин використовується для розрахунку GWP сумішей. Для інших речовин, не перерахованих у цьому додатку, застосовується значення за замовчуванням 0. Тільки викидні компоненти, які виконують загалом однакову функцію, мають значення для розрахунку GWP.

Речовина			GWP 100 ⁽¹⁾
Звичайне ім'я	Промислове позначення	Хімічна формула	
метан		CH ₄	27,9
закис азоту		N ₂ O	273
диметиловий ефір		CH ₃ OCH ₃	1 ⁽²⁾
хлористий метилен		CH ₂ Cl ₂	11,2
хлористий метил		CH ₃ Cl	5,54
хлороформ		CHCl ₃	20,6
етан	P-170	CH ₃ CH ₃	0,437
пропан	P-290	CH ₃ CH ₂ CH ₃	0,02
бутан	P-600	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₃	0,006
ізобутан	P-600a	CH _{(CH₃)₂} CH ₃	0 ⁽³⁾
пентан	P-601	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₃	0 ⁽³⁾
ізопентан	P-601a	(CH ₃) ₂ CHCH ₂ CH ₃	0 ⁽³⁾
етоксиетан (діетиловий ефір)	P-610	CH ₃ CH ₂ OCH ₂ CH ₃	4 ⁽²⁾
метилформіат	P-611	HCOOCH ₃	11 ⁽⁴⁾
водень	P-702	H ₂	6 ⁽²⁾
аміак	P-717	NH ₃	0
етилен	P-1150	C ₂ H ₄	4 ⁽²⁾
пропен	P-1270	C ₃ H ₆	0 ⁽³⁾

циклопентан		C ₅ H ₁₀	0 ⁽³⁾
-------------	--	--------------------------------	------------------

(¹) На основі Шостого звіту про оцінку, прийнятого Міжурядовою групою експертів зі зміни клімату, якщо не вказано інше.

(²) На основі Четвертого звіту про оцінку, прийнятого Міжурядовою групою експертів зі зміни клімату.

(³) ВМО та ін. (2018). Наукова оцінка руйнування озонного шару, де значення вказано як <<1.

(⁴) ВМО та ін. (2018). Наукова оцінка руйнування озонного шару.

ДОДАТОК VII

Максимальна кількість і розрахунок контрольних значень і квот для розміщення гідрофторвуглеців на ринку, зазначених у статті 17

(1)

Максимальна кількість гідрофторвуглеців, дозволених для розміщення на ринку Союзу в певному році, є наступною:

років	Максимальна кількість у тоннах CO ₂ еквівалента
2025 – 2026 роки	42 874 410
2027 – 2029 роки	21 665 691
2030 – 2032 роки	9 132 097
2033 – 2035 роки	8 445 713
2036 – 2038 роки	6 782 265
2039 – 2041 роки	6 136 732
2042 – 2044 роки	5 491 199
2045 – 2047 роки	4 845 666
2048 – 2049 роки	4 200 133
2050 і далі	0

(2)

Базове значення максимальної кількості на 2015 рік становить: 176 700 479 тонн CO₂ еквівалента.

(3)

Референтні значення та квота для розміщення гідрофторвуглеців на ринку, зазначені у статтях 16 і 17, розраховуються як сукупні обсяги всіх гідрофторвуглеців, виражені в тоннах еквівалента CO₂, округлених до найближчої тонни.

(4)

Кожен виробник та імпортер отримує контрольні значення, зазначені у статті 17(1), розраховані таким чином:

- (а) контрольне значення для розміщення гідрофторвуглеців на ринку, засноване на середньорічному обсязі гідрофторвуглеців, законно розміщених на ринку з 1 січня 2015 року, як зазначено у статті 19 Регламенту (ЄС) № 517/2014 та відповідно до статті 26 цього Регламенту для доступні роки та беручи до уваги отримані передачі, не включаючи кількість гідрофторвуглеців для використання, зазначеного в частині 5 статті 26 цього Регламенту, протягом того самого періоду, на основі наявних даних;
- (б) крім того, для виробників та імпортерів, які повідомили про розміщення на ринку гідрофторвуглеців для використання, зазначеного в статті 26(5), другому абзаці цього Регламенту, контрольне значення, засноване на середньорічній кількості цих гідрофторвуглеців для такого використання, законно розміщеного на ринку з 1 січня 2020 року, як повідомляється відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) № 517/2014 та статті 26 цього Регламенту за доступні роки, на основі наявних даних.

ДОДАТОК VIII

Механізм розподілу, згаданий у статті 17

(1)

Визначення кількості, яка розподіляється між підприємствами, для яких контрольні значення були встановлені відповідно до частини 1 статті 17.

Кожне підприємство, для якого встановлені контрольні значення, отримує квоту, яка розраховується таким чином:

- (а) квота, що відповідає 89 % базового значення, зазначеного в Додатку VII, пункт 4(a), помноженого на максимальну кількість для року, для якого розподілена квота, поділеного на базове значення 176 700 479 тонн CO₂ еквівалента ⁽¹⁾; і
- (б) у відповідних випадках квота, що відповідає контрольному значенню, зазначеному в Додатку VII, пункт 4(b). З 2027 року така квота виходить шляхом множення контрольного значення на коефіцієнт 0,85. З 2030 року така квота відповідає базовому значенню, помноженому на максимальну кількість для року, на який виділяється квота, поділену на максимальну кількість для 2025 року.

Якщо після розподілу повного обсягу квоти, як зазначено у другому абзаці, максимальна кількість перевищено, усі квоти будуть пропорційно зменшені.

(2)

Визначення квоти для розподілу між підприємствами, які подали декларацію згідно зі статтею 17(3).

Загальна сума квоти, виділеної згідно з пунктом 1, віднімається від максимальної кількості для даного року, встановленої в Додатку VII, для визначення резервної суми, яка буде розподілена для підприємств, які подали декларацію згідно зі статтею 17(3).

Кожне підприємство отримує асигнування, що відповідає пропорційній частці резерву.

Пропорційна частка розраховується шляхом ділення 100 на кількість суб'єктів господарювання, які подали декларацію.

(3)

Штрафи, встановлені відповідно до статті 31, враховуються в розрахунках, про які йдеться вище.

(¹) Ця кількість є максимальною кількістю, встановленою на 2015 рік на початку поетапного скорочення, беручи до уваги вихід Сполученого Королівства з Союзу.

ДОДАТОК ІХ

Дані, які повідомляються відповідно до статті 26

(1)

Кожен виробник, згаданий у першому абзаці частини 1 статті 26, звітує про:

- (а) загальна кількість кожної речовини, переліченої в Додатках I, II і III, яку вона виробила в Союзі, включаючи побічне виробництво, розрізняючи кількість уловлених і неуловлених кількостей, а також ідентифікацію кількостей, знищених у результаті такого виробництва або побічного виробництва, кількостей не виловлених, або, якщо виловлених, кількості, знищені до їх розміщення на ринку, або на потужностях виробника, або передані іншим підприємствам для знищення, а також підприємству, яке здійснило знищення;
 - (б) основні категорії застосування, в яких використовується речовина;
 - (с) кількість кожної речовини, переліченої в Додатках I, II та III, яку вона випустила на ринок у Союзі, із зазначенням окремо:
 - (і) кількості, розміщені на ринку для використання в якості сировини, в тому числі лише для HFC-23, після попереднього уловлювання або без попереднього уловлювання;
 - (ii) прямий експорт;
 - (iii) виробництво дозованих інгаляторів для доставки фармацевтичних інгредієнтів;
 - (iv) використання у військовій техніці;
 - (v) використання для травлення напівпровідникового матеріалу або очищення камер хімічного осадження з парової фази в секторі виробництва напівпровідників;
 - (vi) кількості гідрофторвуглеців, вироблених для використання в межах Союзу, звільнених відповідно до Протоколу;
 - (d) будь-які запаси, що зберігаються на початок і кінець звітного періоду, із зазначенням того, чи вони вже розміщені на ринку чи ні.
- (2)

Кожен імпортер, згаданий у першому абзаці частини 1 статті 26, звітує про:

- (а) загальна кількість кожної речовини, переліченої в Додатках I, II та III, яку вона імпортувала до Союзу, із зазначенням основних категорій застосування, у яких використовується речовина, із зазначенням окремо:
 - (i) обсяги, імпортовані, не випущені у вільний обіг і реекспортовані, що містяться в продуктах або обладнанні підприємством, що звітує;
 - (ii) кількість для знищення, ідентифікація підприємства, яке здійснює знищення;
 - (iii) використання сировини, із зазначенням окремо кількості гідрофторвуглеців, імпортованих для використання сировини, та визначення підприємства, що використовує сировину;
 - (iv) прямий експорт, ідентифікація підприємства-експортера;
 - (v) виготовлення дозованих інгаляторів для доставки фармацевтичних інгредієнтів з ідентифікацією виробника;
 - (vi) використання у військовій техніці; визначення підприємства, яке отримує кількість для цього використання;
 - (vii) використання для травлення напівпровідникового матеріалу або очищення камер хімічного осадження з парової фази в секторі виробництва напівпровідників, ідентифікація виробника напівпровідників, що отримує;
 - (viii) кількості гідрофторвуглеців, що містяться в попередньо змішаних поліолах;
 - (ix) кількість відновлених, перероблених або регенованих гідрофторвуглеців;
 - (x) кількість гідрофторвуглеців, імпортованих для використання, звільненого згідно з Протоколом;

Кількості гідрофторвуглеців повідомляються окремо для кожної країни походження;

- (б) будь-які запаси, що зберігаються на початок і кінець звітного періоду, із зазначенням того, чи вони вже розміщені на ринку чи ні.
- (3)

Кожен експортер, згаданий у першому абзаці частини 1 статті 26, повинен звітувати про кількість кожної речовини, переліченої в Додатках I, II та III, яку він експортував із Союзу, із зазначенням того, з власного виробництва чи імпорту, чи закуплено в інших підприємствами в межах Союзу, включаючи кількість гідрофторвуглеців, що містяться в попередньо змішаних поліолах.

(4)

Кожне підприємство, згадане в частині 2 статті 26, звітує про:

- (а) кількість кожної знищеної речовини, переліченої в Додатках I, II та III, включаючи, окремо, кількість цих речовин, що містяться в продуктах або обладнанні;
- (б) будь-які запаси, які зберігалися на початок і кінець звітного періоду кожної речовини, перерахованої в Додатках I, II і III, які очікують на знищення, включаючи, окремо, кількість цих речовин, що містяться в продуктах або обладнанні;

(с)технології, що використовуються для знищення речовин, перелічених у Додатках I, II та III.

(5)

Кожне підприємство, згадане в статті 26(3), звітує про кількість кожної речовини, переліченої в Додатку I, яка використовується як сировина.

(6)

Кожне підприємство, згадане в частині 4 статті 26, звітує про:

(а)категорії продуктів або обладнання, що містять речовини, перелічені в Додатках I, II та III;

(б)кількість одиниць щодо продукції та обладнання або маса щодо продукції, яка не підраховується, як-от піни;

(с)будь-які кількості кожної речовини, перерахованої в Додатках I, II та III, що міститься в продуктах або обладнанні;

(д)кількість гідрофторвуглеців, завантажених в імпордне обладнання, випущене у вільний обіг, для якого гідрофторвуглеці раніше були експортовані з Союзу та на яке поширювалися квотні обмеження для розміщення на ринку Союзу. У такому випадку у звіті також вказується підприємство-експортер і рік експорту, а також підприємство, яке вперше розмістило гідрофторвуглеці на ринку Союзу, і рік розміщення на ринку.

(7)

Кожне підприємство, згадане в частині 5 статті 26, звітує про кількість кожної речовини, отриманої від виробників та імпортерів для знищення, використання сировини, прямого експорту, дозованих інгаляторів для доставки фармацевтичних інгредієнтів, які використовуються у військовій техніці та використовують у травленні. напівпровідникових матеріалів або очищення камер хімічного осадження з парової фази в секторі виробництва напівпровідників.

Виробник дозованих інгаляторів для доставки фармацевтичних інгредієнтів повинен звітувати про тип гідрофторвуглеців і використану кількість.

(8)

Кожне підприємство, згадане в частині 6 статті 26, звітує про:

(а)кількість кожної речовини, перерахованої в Додатках I, II та III, яку вона регенерувала;

(б)будь-які запаси, що зберігаються на початку та наприкінці звітної періоду кожної речовини, перерахованої в Додатках I, II та III, які очікують на повернення.

ДОДАТОК X

Кореляційна таблиця

Регламент (ЄС) № 517/2014	Цей Регламент
---------------------------	---------------

Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2, пункт (1)	Стаття 2, пункт (а)
Стаття 2, пункт (2)	Стаття 3, пункт (4)
Стаття 2, пункти (3) і (4)	–
Стаття 2, пункт (5)	Стаття 3, пункт (2)
Стаття 2, пункт (6)	Стаття 3, пункт (1)
Стаття 2, пункт (7)	Стаття 3, пункт (3)
Стаття 2, пункт (8)	Стаття 3, пункт (5)
Стаття 2, пункт (9)	Стаття 3, пункт (36)
Стаття 2, пункт (10)	Стаття 3, пункт (6)
Стаття 2, пункт (11)	Стаття 3, пункт (9)
Стаття 2, пункт (12)	Стаття 3, пункт (10)
Стаття 2, пункт (13)	Стаття 11(3), другий абзац, і Додаток IV, пункт 1
Стаття 2, пункт (14)	Стаття 3, пункт (11)
Стаття 2, пункт (15)	Стаття 3, пункт (12)
Стаття 2, пункт (16)	Стаття 3, пункт (13)
Стаття 2, пункт (17)	Стаття 3, пункт (14)
Стаття 2, пункт (18)	Стаття 3, пункт (15)
Стаття 2, пункт (19)	Стаття 3, пункт (16)
Стаття 2, пункт (20)	Стаття 3, пункт (17)
Стаття 2, пункт (21)	Стаття 3, пункт (18)
Стаття 2, пункт (22)	Стаття 3, пункт (19)
Стаття 2, пункт (23)	Стаття 3, пункт (20)
Стаття 2, пункт (24)	Стаття 3, пункт (21)
Стаття 2, пункт (25)	Стаття 3, пункт (22)
Стаття 2, пункт (26)	Стаття 3, пункт (23)
Стаття 2, пункт (27)	Стаття 3, пункт (24)
Стаття 2, пункт (28)	–
Стаття 2, пункт (29)	Стаття 3, пункт (26)
Стаття 2, пункт (30)	Стаття 3, пункт (27)
Стаття 2, пункт (31)	Стаття 3, пункт (28)
Стаття 2, пункт (32)	Стаття 3, пункт (29)

Стаття 2, пункт (33)	Стаття 3, пункт (30)
Стаття 2, пункт (34)	Стаття 3, пункт (31)
Стаття 2, пункт (35)	Стаття 3, пункт (32)
Стаття 2, пункт (36)	Стаття 3, пункт (33)
Стаття 2, пункт (37)	Стаття 3, пункт (34)
Стаття 2, пункт (38)	Стаття 3, пункт (35)
Стаття 2, пункт (39)	–
Стаття 3(1)	Стаття 4(1)
Стаття 3(2)	Стаття 4(3)
Стаття 3(3)	Стаття 4(5)
Стаття 3(4)	Стаття 4(7)
Стаття 4	Стаття 5
Стаття 5	Стаття 6
Стаття 6	Стаття 7
Стаття 7(1)	Стаття 4(4)
Стаття 7(2)	Стаття 4(6)
Стаття 8(1), перший абзац	Стаття 8(1)
Стаття 8(1), другий абзац	Стаття 8(2)
Стаття 8(2)	Стаття 8(7)
Стаття 8(3)	Стаття 8(10)
Стаття 9	Стаття 9
Стаття 10(1), перший абзац	Стаття 10(1) перший абзац і стаття 10(3)
Стаття 10(2)	Стаття 10(1), перший абзац, пункт (а)
Стаття 10(3)	Стаття 10(5)
Стаття 10(4)	Стаття 10(7)
Стаття 10(5)	–
Стаття 10(6)	Стаття 10(2) і стаття 10(4)
Стаття 10(7)	Стаття 10(9)
Стаття 10(8)	–
Стаття 10(9)	–
Стаття 10(10)	Стаття 10(10)
Стаття 10(11)	Стаття 10(12)

Стаття 10(12)	Стаття 10(8)
Стаття 10(13)	Стаття 10(11)
Стаття 10(14)	Стаття 10(13)
Стаття 10(15)	Стаття 10(14)
Стаття 11(1)	Стаття 11(1), перший абзац
Стаття 11(2)	Стаття 11(2)
Стаття 11(3)	Стаття 11(5)
Стаття 11(4)	Стаття 11(6)
Стаття 11(5)	Стаття 11(7)
Стаття 11(6)	–
Стаття 12(1) - (12)	Стаття 12(1) - (13)
Стаття 12(13)	Стаття 12(16)
Стаття 12(14)	Стаття 12(17)
Стаття 12(15)	Стаття 12(18)
Стаття 13(1), перший абзац	Стаття 13(1)
Стаття 13(1) другий абзац	–
Стаття 13(2)	Стаття 13(2)
Стаття 13(3)	–
Стаття 14(1)	Стаття 19(1)
Стаття 14(2), перший абзац	Стаття 19(2), перший абзац
Стаття 14(2), другий абзац	Стаття 19(3)
Стаття 14(2), третій абзац	Стаття 19(2), третій абзац
Стаття 14(3)	Стаття 19(2), другий абзац
Стаття 14(4)	Стаття 19(4)
Стаття 15(1), перший абзац	–
Стаття 15(1), другий абзац	Стаття 16(1), перший абзац
Стаття 15(2)	Стаття 16(2)
Стаття 15(3)	Стаття 16(6)
Стаття 15(4)	Стаття 16(4)
Стаття 16(1)	–
Стаття 16(2)	Стаття 17(3)
Стаття 16(3)	Стаття 17(1)

Стаття 16(4)	Стаття 17(3)
Стаття 16(5)	Стаття 17(4)
Стаття 17(1), перший абзац	Стаття 20(1)
Стаття 17(1), другий абзац	Стаття 20(4)
Стаття 17(1), третій абзац	–
Стаття 17(2)	Стаття 20(6)
Стаття 17(3)	–
Стаття 17(4)	Стаття 20(7)
Стаття 18(1)	Стаття 21(1), перший абзац
Стаття 18(2), перший абзац	Стаття 21(2)
Стаття 18(2), другий абзац	–
Стаття 18(2), третій абзац	Стаття 21(3)
Стаття 19(1), перший абзац	Стаття 26(1), перший абзац
Стаття 19(2)	Стаття 26(2)
Стаття 19(3)	Стаття 26(3)
Стаття 19(4)	Стаття 26(4)
Стаття 19(5)	Стаття 26(7)
Стаття 19(6)	Стаття 26(8)
Стаття 19(7)	Стаття 26(9), другий абзац
Стаття 19(8)	Стаття 20(7), другий абзац
Стаття 20	Стаття 27
Стаття 21(1)	Стаття 35(1)
Стаття 21(2) - (6)	–
Стаття 22	Стаття 32
Стаття 23	Стаття 33
Стаття 24	Стаття 34
Стаття 25	Стаття 31
Стаття 26	Стаття 37
Стаття 27	Стаття 38
Додаток I	Додаток I
Додаток II	Додаток III
Додаток III	Додаток IV

Додаток IV	Додаток VI
Додаток V	Додаток VII
Додаток VI	Додаток VIII
Додаток VII	Додаток IX

ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/573/oj>

ISSN 1977-0677 (електронне видання)

[Топ](#)